MS 7102

Perush ‘al piske halakhot.

Recanati, Menahem ben Benjamin, ca. 1275-ca. 1325.

1893.

System no. 0076578

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

02584

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

Jewish Theological Seminary of America
LIBRARY

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

[illegible] הקשר ובקיאות ותורת אומנות שלון וביבה סיר חמאה והאו רעלה לתרן בעלה להאות לן
[illegible] כן ראה והבית בדרך הצה ותאות הסוחר בקול גדול נגל. הלא תלחית קלה
[illegible] סחורות היקרות עתשלה לי היצק בגדל הטפרי, הדגלון שהיו, וכי בעיר
[illegible] עבר וש לאל ידך לעשות ולפעל כמל ההוצאות לכן בי אלא לו עבר
[illegible] ליבה לדרך הלוו מה תנ והתלוות בגדות ישן בקחי ושלחת. ויען הסוחר, אבל
[illegible] יתשן ולר אוסר כלי לעבה משעורים קטנה ומעט יקרו שבו מן ושעולע
[illegible] לא יעבר מה מעיר פרט קטלי, הסוחר הלא, אולם בשלה בעלה שלות לא
[illegible] שעור שעורים אות הבעלה אלך והוכל בה סחורה ויבה לכן הלך
[illegible] בעלה ויתשן ולר אותה בדרך בדומע ע"ו לעבה לדרך בא כי כל מחסורך
[illegible] אנ מוסיפים לך כל מה שתצטרך בדרך. עלי, לשלם אות השל רק אל
[illegible] הבעלה לו תשלה בשר כי סחורות בקה ויבה מעל וקבעל מה
[illegible] להפסידה ומנ לשמע להבעלה תהיה עקיה אטהרה של לדלוך - הנשל
[illegible] שבר כבוכל אלא הבעלה ולא לקו להבעים בו תמרה בעשה ויבה בעבור
[illegible] תנה בא לדלך לי הנשל שהיה לי מעיל מיוחד לעסקי סלבות והולם
[illegible] ומעמל הלו מנ לשמע לדמעמל כלי גל בעבות הרעפה כי נשל מלאו
[illegible] רשות. כבר ותסר כל והבלה מלאר אלע תבעלם בעבות הרעפה לבלה
[illegible] בדרך טהבש שלו עלה ע"ל הלך עסקן מחר ולע תבעלה כי לבלה
[illegible] בלבדך עליהם לבעל תשלך בר כי כל מחסורך ומעשה הרעפה לשמע
[illegible] לך מעתה לבעלה עליהם כל מלאה כי מנ אותה בעבות הרעפה
[illegible] ובעבור מה בעבור שלא כל מחסורך ומעשה הרעפה לבלה ובעבור
[illegible] בעבור מלאה כבר שנעבד ולו יבשו לחיי הבעלה יהיה לבם בלבו ובעבור
[illegible] בעבור בעבר (תהלים קיא) מה מלשע לבי כל תבעלה. עלי כום מלאה ולו הלא בי מעיל
[illegible] מלשע לבי בכל בעבור כי הבע חיי חלבי מלבה בעבור ובעבור מלאה הלא בי מעיל
[illegible] יחסר לי בכל בעבור בעבור כי מנ בעבור מלבי בעבלם בעבור הנשל, ובל המלאה
[illegible] הנשל בעבור כל מלאה כום מלאה ולו תמיד בהיה בכל בעבור הלו כמו בעבלי
[illegible] פסק) בעבר לבר מלשע הלו כמו הבעלה הבעבלם בעבור בעבור בעבלם בעבלי
[illegible] לה ומן ~~[illegible]~~ ובלם בי מנ בעבלם בעבור בעבלם בעבלם בעבלם
[illegible] בעבלם בעבלם בעבלם בעבלם בעבלם בעבלם בעבלם

[illegible] מהל סיפור המעשה בקפלוגא ולקמן

(א) לדעת, לו הפשטות כל"ל בדין הלוה כפ"י ורמב"ם ולכן מוכרח להיות כמה מה
בהביאת המחבר מאה דברי הרמב"ן לראיה דמלוה לאשה אינם מסקנת ההתוס'
ורמ"ן [illegible] בהג בדברי הרמב"ן השלב ביורה"ד סי' ט"ו סעיף ג'
ברה בתים מעלות ט"ו ע"ב

(ב) כרה לשראל כל"

(ג) כי לשראל אלה בלשון נמרק ולט"ז בלשון הפוטרים

(ד) דבר בשאר אינם אלה בלשון ינין נמרק

(ד) בין בחיים כו'

(ה) ואיה הלוה מלוה בתסר בין בשטרות רמ"ו ותלפשות בקיומן כבר
ואיה ונשאה בשל העבדים חיובים מבתמשיותיו ויכול לעלות
והבה ובבא בשל סיים ואיה טעם לחוש לבעלי הדין כל
טלות מלוה אינם. ועכ"ז בשטרות רמ"ו ותלפשות אסתם אלה
ובדרכם הפיר רעה בדינים ענינים ולאנם ובעבדי בהיום לאמר
כפ"ם שלומם בלוה ולתנם ואמרו לו חלוש בעלות מעוכר
מבהנים מרמ"ו בבבא. ואמר רעה כל בהתם חלוש הוא בהלוו
בכל לסתם ולתנם ואבה מבדמין ויתרו כל בעבדים
בין מעלות מ"ו אלא בתנם בה סבין מעוכר מחלוקת רמ"ו על
שאינם לעניין פטור סי' ט'

(ו) רש"ל מעלות לו אלא. והתם גם רמ"ו כפ"ם בלו יפחות מכל
בדומה חלוות אלא ביורר בלוה בין כל קלר וקלר ושאה בטוב
(ז) כל ביתה יהיה מלוה ובכלכו בתנ ובין ג' קלרים הראשונים הפוטרים
בהכל בכסו מלוה לשטרות רמ"ו ותלפשות ובין קלר ראשון
הראשונים בין כל קלר אם הן יעלה ג' חלוות ובין קלר ראשון
לטלות יעלה יב חלוות ובה בבורה בשם הרי מקולקל ובהו
לחמולה יעלה הרבוה בקרבו על חלוות ולו מל בבינות ובין כל
בשאר הרבוה לו יפחות מג' חלוות בהלו כלו בבינות ובין כל
קלר וקלר. בתנם שם ורבוה ~~[illegible]~~ ובהם הראשון כתב בתנהגים לעלות
הבראשונים.
(ח) חלוות בה גם בבורה ובלו ורבוה וטוב

(ט) אם הקלר בה גם בבורה ובלו ורבוה בהל כתב בתה לעתבטפס
לבלר הבשרים ושאה בהבה הרבוה הבל כתב בתה לעתבטפס
שאולה. בטלות של אחר בבי: להבשר אם הבבה טוב הם בהלו
(י) בשרבוה שאולה בטלות הבשר להטול בה מבל שאולה בשאל מלוה
בטלות שלה וכב הרמ"ו ל"ל ולא בלו בעבד הרבוה בפ' בל הבשר
מבבל טלות מלוה מבבל לעלות בלו בעבדתו בהבי הלאולו לו לבבל
בהשואל ובם בלו לבבל בלו בעבד תהיה שלו הלו בלו ובבם לל
עלה אמל בלו בלפ"ל בשואל טלות מלוה ובבם אחר הבם לבלות
בתבה בבבה בבבה בבבה בבבה הלאולו הבה שלו לבבל אב ובלו
בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה
בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה
בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה
בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה
בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה
בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה

9

[illegible] בפסחים (ג' יא) אלא רק לאמר חמץ דאינשי לבדיק ויתר עתה לא הה
שיבדקו אחרים אשר נבו טלית עתה לא לשמו לדרך הלכו בעלמו מלוכלת
אחרים לאו אשר בזה הקשאו מהו דבקה (כב יא) דאסקינן דלא אמרי
עתה לא לאמר לאינשי לאו אשר בעמלה בעמלה דהתם בסת אשלי לשלה
אמרה דרבנן לקיים המצוה בעלמן וכך בשטה לא בשם הריטפא ולכן
סל להיא לאו לדרך אד לשון רשות ולו דוקא בטלית אלו דהה
בתפילין ~~ובמזוזה~~ ולולב בלוב שם אינו אלא בגוון לבש שלוב אלא
אמרי לו בחפל שאלי לקלה דעתה לא לאמר לאינשי לאמרי מצה
בעמלה גם לו בסל להיא בשל המרבי בדמ שם עיי חס חאה
סי' ב

(יא) ובמשנה ואמרת הביא דרך והדרו בגנים ובדגים חנעלו הלשינו
שם תלרים. ובמשנה תלרים בקלר אלון רק בשלינו אם הקלר / שאינו הבנף הלא
אשרת גם תלרים בקלר שאמה עיי ברמב"ם תחות לט יא דה קלר
קלר אלון לו הקלר שאמה בלו הנו אשלם קלרים אלו בשם מלות לבש
ולבלי לשלם מהנים בלו הנו אשלם קלרים אלו בשם מלות לבש
הבריבה ואמר הבריבה עמ לו לסל דבקלר אחד הנו קלר המרבי
הל הבריבה בלה בגלם הקלר
מלחמה לה אשלק תבנו אמו בשר, ובשל והרמב"ם סל לעסיר
(יב) מלחמה: ובכל בחלק הה סי' תקסג בשם רבינו אליקים ובכל
ובכל בחלק בשם ר' יקל גאון ובכל בחלק בשם תשובה לגאון ושמואל רבא
בלבלק בשם ר' יקל גאון שאה בגם מה שחוט לקלר לו מהנו תקשרה ואל הבנא
ומשבר הגאון שאה מהרשלמי בגלה שלק הנו בשבנו תקשרה ובירסתן
הרשלמי רגלה להלו לשמש גבהו בלבלתו ובגד הלו זלם השלה
בירשלמי כמו שהקאי על תלמה הרבעה המלוה תוך לקלר בשהקלר
לבשי הנו הנו בקאי על הלבלתו והלו הנחיקה לשהשלה שעות
עבר הנו בלו לבבה לבלה רגלה בהתבלבו ולבלתו שעות
בשלה אחד עם הקשרי עיי סמק ורגלו שם בגלות בלה לבות
מלר הנו אלר מי יש מלום לבם לקלר בקשרה תלם הקלר
ולשלה ש מלהי בירשלמי בגלו בלבלתו ולבל כלת לקלר בקשרה תלם הקלר
ולבל בשם רבינו שמה ובכל בס' הקשרה והרגלו בלבל בקשרה
בכל על סמלת הבנים בשם הלה מלו הרשלא כמו בהולכין בלה לבמלר ובכל הטלר ובכל
מבלי הרגלו

(יג) ועל מי קשרה ובמו בסמל בפסלל בגם ובכל ובירשלמי לם ר' ירמיה
לקשרה. הלבלתו בקשרה שלל לה כלו מלל לה מלל מלל לקלתם ולפי קשרה תמה
ומשלמת בהה בגם מי קשרה תמה הנא ולבל נגד הלמלבו בלל ולא
לפי הבם ולל נשאה בהה ולפי קשרה. הנגלם בגם מלום הקשרה
הנו לו לו לקשרה, ובל מבלי הרשלמי בגבה לפי הירשלמי
(יד) בגבי בלום מלת בלם הה לא בלו לבלתם לקלתם ולפי בפסל ובכל מסמלת
הבלי הבלבלם בלו בלבלם לקשרה בלו לבלגם בלבלת לבלתו בלבלם בגם
בלבלם בלבלם בלבלם

המחבר כמה יד בשאלה זו מלה חבירו לערך עליה והמגן העלה
מה תשובה מה הם בעיון מי אומר לומר ותשובת לאו מדברי קדמונים
באמת בעתה לזה לאוינו לאו ידבר מלה בשאלה מקום לו הוי לכם
ואם הבן אומרו מערך בלשונו בשאלון הזה כאלו נתן לו קיומה
אבל אשר לאו מדברי אומרו ידרך לעבריו אולי בזה המחבר
בלשון בסתם ובתם לאלה בלהיא מלאיכת מערך ולא הבאיר
כלל בלהא מלום בדברתו בהבני הלאולן אבל מעבר המחבר
ובדרוש שהלכה בדרך להטיל בקלות בדבר לאולן בשטרה המורה
אשר לא בשלאיכת בעבר לא בשטרה המורה כלל מלות
שאולה ובא אום לא הוי לכם לבאר מערך. אומן המגן
שהנשה הקשיתם מדבר כמה בדק יאל להלכה בתלוי בסברא
בדברתו בהבני השאולן ולכן מי בעונת הלאל בדומה בהבאר
ובמנו מעם בלאו לערך כמו בלום אולום הבנים בדברו והחוב
בסידור אלו בהלכה הבינו על המגן בדבר בלאו כמו לאמר הכלם
בעבור לערך אומר שבשטרה מבו בהלו בלום לבלאה בלום
מערך כמו בלום מערכות על מי לחבב אשר הבנו
שאול בבר אם בלשונה הוי בחוטי שאולין ואתמה שאול
שלא מדברים בבשטרו בלשון מערך. ומתחה מלאור בעבר
הדיקדוקי בעבתם בדבר הבינה האחרונה אלו לערך אך לשון מלות
ולא הבינה כתב אך שאול שיתם לו בלמתנה נמרה אם
להחבר מעבר בהבינה האחרונה סוף בבאמת בלמה בלום
שיתם לו בשות על שאולתם ולא אומרי בדברתו בהבני
בלי לא שמערך לום אלו לערך אומר אם בלמתנה בלמה לבלך
בלאו נתן לו בלמתנה אמר אומר בלאו פמי להבינא בלום
בלמתנה אמר אשר בלאו טוטרת בשות על שאולתם בבן שלא
מדברים אומר לערך ובהחב ובאמת והבינה הוי סל"ו בלמתנה
בשאלה בשהיו מלאיכת מערך להבי שבי גם בלי טוטרת מלות
בלי לא בגל להבינה הבא בשאל המגן בגם בלמתנה אומר לערך כמו
בבשטר בשאי לערך כמו הנשם ובה להבינא בלמתנה אומר
בלבלום בבלום הבלום לערך על בל טוטרת בלמתנה בלום
בלום לערך ואמר בלמתנה בלמתנה בלום בלום בלום בלום בלום
בלום בלום בלום בלום בלום בלום בלום בלום בלום בלום בלום בלום
בלום בלום בלום בלום בלום בלום בלום בלום בלום בלום בלום בלום

[illegible]

(יד) [illegible]

(טו) [illegible]

(לג) אמנם, רואה בברייתא שנתחדשה (לד ע"א) והרמב"ם הלכות טומאת מת דומה לדין אחר
דאמר (שם לד ע"ב) אין לאדם אותם הלוט רק הנשים בהיות שהוא נשואה ויש הבא
לאדם שהיה אותם מודרין כן ועל הנשים לכתחלה בהלוט אסור בנשייתן
קשה מאד מדוע לאדם בזאת בפרטי לפני פרי רוב לעשות הקבה והטבעא
בדרך הולכת תכף קבה והרמב"ם בעצמו לא בדרך אסור בדרכן לרי
מדוע הלה בהתר מיירי בדלוי מקרי כל לו מקרי לוי מקרי בגם
בגולה ומשה אשה לרי רק בדרך מלבוש בעשה חיוב חטאות לאדם
בספר נשי קודם לא. בהלוי אסור בנשייתן ואל סוגר הרמב"ם
(לה ע"א) בדרכיתן בלרי להבחין מדוע לאדם ומעבר אחרא בגבון לוה
בדרכו בברייתן בלרי בסיפא בדרך עד מתי מבחין עד לתלש החיה
לת כמו הני ווחת בסיפא בדרך לת"ן בדרכו לוו הוא תנו הלוו
לבוד הלוו כמבין לוה לת לת"ן בדרכו לוו הוא תנו הלוו
וכולהו עבה מלאת שבדרכו (ג ע"א) כמלכי הגרא ולשמה רש"
בדרא לרי בא להבחין מדוע לאדם לבוד קלה נטבעא בדרכנין לשם
לוד בסל בדרכן בעשה מלאת רק מלוה לאדם לבוד אסור בנשייתא
כל בדרך בעלת לשם מלאה לוה אסור בנשייתן לרא' ולו קלבל
לאדם ולך מלוה לאדם ומעבר לרי להבחין ומלבד בגם הרמב"ם סוגר
לאדם ולהשמ בדם הלוים בלוו בגם בדרכיתן ומתברא לאדם ומעבר
כרבי לרי ומלבל ורבש ומש לך בלוה בגם הרמב"ם סוגר
בלאו נסתרו הלה בלבת בעבר קבוד מיעט רי הבלוי לתשלומו אלא
ומלוו כלו בלוה לאדם הלוו לבוד אסור בנשייתא והה לוו.
לבת ומבש מלו בשרבע סמ"ן בגילה מלו מעבא בדרכו מלבל מלבי מחת מלבא
בני לרי שא סי' מ' ומלבל הרמב"ם מלק לו מלל מלבי מלבי מלבל
המה מלבת מלבי לאדם לבוד ומעבר ומעבר עלו לבי לאדם מלבל
ומלבל בדרכן ומלבי בדרכו לבי הלה בלבל לם ומלבו בלבל לבוד לבוד
בא בדרכן בסל בגילה בלבי הבלו מלבל בלבל בלבל בלבל בלבל
בדרכו מלבל מחת בלבי לבל מלבל הבל בלבל בלבל בלבל בלבל
בלבי מלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל
הבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל
ומלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל

(לד) לאדם מבלבל הרמב"ם ומל בסל לולה בלת מהלת בן מבלבלן מלבל לבוד לבוד מלבל
בהבחה בהם ובסמ הלוד בסי לי ולבולבה ומבלבל בלבל לבוד לבוד לבוד
מלבל ומלבל להבחין בן לבוד ומעבר מלבל לבוד ומעבר לבוד לבוד
ומלבל לרי בהבחה בלבל בלבל לבוד לבוד לבוד לבוד לבוד לבוד
מהלת לבוד ומלבל לבוד לבוד לבוד לבוד לבוד לבוד לבוד לבוד
לבוד לבוד ומלבל לבוד לבוד לבוד לבוד לבוד לבוד לבוד לבוד
ומלבל לבוד לבוד לבוד לבוד לבוד לבוד לבוד לבוד לבוד לבוד
הלוד ומלבל לבוד לבוד לבוד לבוד לבוד לבוד לבוד לבוד לבוד לבוד
ומלבל לבוד לבוד לבוד לבוד לבוד לבוד לבוד לבוד לבוד לבוד לבוד
הלבל לבוד לבוד לבוד לבוד לבוד לבוד לבוד לבוד לבוד לבוד לבוד
ומלבל לבוד לבוד לבוד לבוד לבוד לבוד לבוד לבוד לבוד לבוד לבוד
לבוד לבוד לבוד לבוד לבוד לבוד לבוד לבוד לבוד לבוד לבוד לבוד
לבוד לבוד לבוד לבוד לבוד לבוד לבוד לבוד לבוד לבוד לבוד לבוד
לבוד לבוד לבוד לבוד לבוד לבוד לבוד לבוד לבוד לבוד לבוד לבוד

ואמר משה ואהרן בשבילו, כה תאמר אשה אחת בתחלתן יש אשה ואיך החתן
בשבועות (יב ע"א) והנה ראיות הרשב"א והחתם סופר שהיו מעכבי (מגיו)
בעיר שאפשר לבקר בשניה תשעה ועכבו נשא חבירו ומרע עליו את המעשה
מדת דרשו תחלת האשה היה בהיתר הוי להיה באשה כמו השלם בפה
מבריות מקל וכך האמר סי' לב, ועכב להחתם בעיר לא בעיר
בהיות סיוע בהבריאה ולזו בשלב. החתם בעיר (יב ע"א) אשר אין רשות
להיה באשה רק מהיו בשלומם ואם לא בלהת בדקא הנשא לתחלת
האשה היה בהיתר, וכרמשם פה מעיירות הת והם לו בלה סתירה
כמו הלתה שם ואין נכון ביורה סי' שא' כתב בשם השלמו כמן שאפשר לבקר
אין בהלל הדת בלגנה ואחר שיבר התבו בו וקבל ונלזו הטור ואם
שהה בדי הלתואה לוקה. כמן שאפשר בשניה תשעה ומגדל ובזו חבירו
ובתחת הרעבשה ומשמיא לן אין בכמה שהיה לוקות ולא ומשמיא
ואא בלוקות לעשות בשהיה לית ביה אשה ומראה ראאור הבשרים
בהשבו בשאפשר בשניה ושהה לבלי לוקה תשעה בתחלתן היה אי
אשה בהיתר והלו כמו כלומר ועל הנשאו בשאפשר בשניה תשעה
ומגדל בהאשה היה בהיתר בלה ומשמו שמו בדיעבד אם אין לוקות
לאו לוקות אם אין ומשמיא לא בדיעבד שהיה לוקות ולא ומשמיא
בלגנה הוי לוקה לאו בדיעבד בהיו אחרים אשה בלגנה תשעה
בהאשה בהיתר בלה ומשמו שמו בדיעבד בלגנה בלגנה תשעה
ומגדל בהאשה היה בהיתר בלה ומשמו שמו בדיעבד אם אין לוקות
לאו לוקות אם אין ומשמיא לא בדיעבד שהיה לוקות ולא ומשמיא
בלגנה הוי לוקה לאו בדיעבד בהיו אחרים אש

[illegible]

(כ) משנה (כא:) מסיק רב ששת בקולעת ביום ולא תלש ולא תלש ביום
דאפי' אם הה כדי לפשוט ולקבל חיוב על כאלו והקלה הרוטבא ועשן
[illegible] אם הה כדי לפשוט ולקבל חיוב על כאלו והקלה הרוטבא ועשן

ישנה בעניין לולב פטור לרבים עבור הנפיחות שבו מהמו בקצות המינים
לולב ולולב בחיבורם אחד במינחדת גם ולרבות ולכתוב בלות רחמה בהלו מ"
אולם הגה והחמה שבתנו ומיהו בירושלמי יש כוונתם לסתור מלבד בכסות ולם
חייב גם בלולב ישנו לסתור מלבד סתמו בכסות לולב פטור ומפי בלם
וכסות ולם חייב ומפי בלולב בדעתם על מלקל אחד בירושלמי ובתוספתא
מבאר בכסות המינחדת לולב ולולב בחיבורם ולכן המו בכסות ולם חייב
ומפי בלולב המנו ומפי ולם מיחד ולותה לתהיה גם ולמו וכסות
לולב וכסות לולב בפטורה ומפי בלם הענגם ולם רבי לולב
בעמדים בלם בלעדיו לאם בתמידות ובכתב הגה ומפי בירושלמי
ובתוספתא בלרש בעמת במינחד לולם ולולב פטור ומפי בירושלמי
ורבי אם במינחד לולם ולם לרבשה בלעדיו בלולב חייב לגה על רבן
הגה וכספרי נמי תניא כמ"ו ומנו היתה מינחדת לולם ולולב חייבת הביאו
ומתם ספרי לל ולכל סיומו ולכל בלו בכספרי הכוונה בחייב בלם
לבד, ובמרבי הביא גם בשמו הביאו להגה מומר בעמדה בירושלמי
בדבר ולמי בכסות ולם חייבת בלעדיו מלל בלולב ובלבד כסות
המינחד לולם ולולב ומכם בבלגל מלל המנו בלבד לל ומולי כוונת
מרבי בומרת בכסות המינחד לולם ולולב מלעדיו בלולב ובלבד כסות
אלא בלם, ובלעדיו הקלה לל. שנה בו בכסות ולם חייב בלולב
מהמו בעמדות גם בלם יהגה המו תמלתו ולפרבומו בעמדה בירושלמי
ומבלם לל לפרבא להתשלל בלעדיו ולפרבו בעמדה בלולב
הבגד מלמו מבלם לל לפרבא הנו מלן לולב מבלמו קבלה מל אלא
תבלה) גם ולם ומו הגה המו ולפרבומו בעמדה בלולב מפסינו ולמשנה המו
מבלם לל לפרבא בעמדה הלולב מפסיה לחולב כסות ולם ולבד לקבל מלמו
בלם בכסות ולם הגה מלמו בדרש מלמו מבלם לל לפרבא הנו בלבד לקבל
מבלם הנו בעמדה ומנו מלמו לקבל בלולב בלבד לל לפרבא הנו גם להבד היה
בכסות ולהטול בו בעמדה ולקבל כלו בהנו ומנו מלמו בלבד ומבלם מלמו ולם
להטול בו בעמדה בלם (מא.) בהו בחיבריה בלבד בת ב בכסות בלבד בת
תולבא כי מיכסי טלית בלאו בת חיבריה חמנו כי מנכסי טלית לל מחויב
בלהה שבמלם הטלית הנו נפטר מחיבריה מו חיבריה לל מחויב בלבד
לבבלן ומלמו המלבלם מלמנו בבלבו הנו גם לבבלן מלמו בלבד בת
בעמדו לם מחמנם לחבלה) ולולבלם מלמו בעמדה בעמדו הבלם מלמו ומבלם
הנו מלם בבלם בגם בלם הגה מלמו בעמדה בעמדה בלבד מלמו בלבד
לבבלא מבלו בבלבו מלמו בלבד בלבד בלבד בלבד בלבד בלבד בלבד בלבד
בלבד בלבד בלבד בלבד בלבד בלבד בלבד בלבד בלבד בלבד בלבד בלבד בלבד
בלבד בלבד בלבד בלבד בלבד בלבד בלבד בלבד בלבד בלבד בלבד בלבד בלבד
בלבד בלבד בלבד בלבד בלבד בלבד בלבד בלבד בלבד בלבד בלבד בלבד בלבד
בלבד בלבד בלבד בלבד בלבד בלבד בלבד בלבד בלבד בלבד בלבד בלבד בלבד
בלבד בלבד בלבד בלבד בלבד בלבד בלבד בלבד בלבד בלבד בלבד בלבד בלבד
בלבד בלבד בלבד בלבד בלבד בלבד בלבד בלבד בלבד בלבד בלבד בלבד בלבד
בלבד בלבד בלבד בלבד בלבד בלבד בלבד בלבד בלבד בלבד בלבד בלבד בלבד
בלבד בלבד בלבד בלבד בלבד בלבד בלבד בלבד בלבד בלבד בלבד בלבד בלבד
בלבד בלבד בלבד בלבד בלבד בלבד בלבד בלבד בלבד בלבד בלבד בלבד בלבד
בלבד בלבד בלבד בלבד בלבד בלבד בלבד בלבד בלבד בלבד בלבד בלבד בלבד
בלבד בלבד בלבד בלבד בלבד בלבד בלבד בלבד בלבד בלבד בלבד בלבד בלבד
בלבד בלבד בלבד בלבד בלבד בלבד בלבד בלבד בלבד בלבד בלבד בלבד בלבד
בלבד בלבד בלבד בלבד בלבד בלבד בלבד בלבד בלבד בלבד בלבד בלבד בלבד
בלבד בלבד בלבד בלבד בלבד בלבד בלבד בלבד בלבד בלבד בלבד בלבד בלבד
בלבד בלבד בלבד בלבד בלבד בלבד בלבד בלבד בלבד בלבד בלבד בלבד בלבד

(כג) בלשלשתן, ומדברי הכריתות ידע ומדברי רמון סמוך לשלש בשלש בגוף הטומאה, ומדברי התוס' בכריתות ידע ומדברי רמון סמוך לשלש בשלש בגוף הטומאה הוי כיון ומחו מחבל ~~ומדברי סמוך בתר שלש בתר שלש ידע ומדברי~~ בתר שלש בתר שלש בתר שלש

[illegible]

(ד) [illegible] לפי הנראה מסתמא הלשון של הריקנטי בלה נראה כי מצד
דברים הם מדברי הרשב"א בחידושיו, והרשב"ן בתורת סובב דקדש משגיר ושמע
[illegible] ולא מיר ועם הרשב"ם בתוס' כ"ו הל' ד' כתב דאעפי"ש היו אומרים רק להבא
אולם עם בירושלמי כתב דברכות (הל' ה') מיתני רק להיו בשמועל דברכה אחת הלו לברכת
תורה והשאר אולם ולא כמו שטעה מהפר"ח ואולי כפי החידוש הירושלמי כמו
הבבלי ואין מנוס מ"ס סיק

(ה) כמתני' זו הגיע הריקנטי שאינו מאחר משם בירושלמי ומרו דמדבר בדי לחיות אדם
רחוק מחבירו ד' אמות לאכילה הוא כמדבר בין תבואת ולדן והכל אחד לירושלמי הלה
הבאו בדברי הרשב"ן ורשב"ן ורמ"ן ואין כי

(ו) לכתחלה. בלשון ומבדם לא מצאנו לכתחלה ראשון לקרות מאחר כמו הכי אמר דרך קדש הנל
לשמו וקרות לכתחלה ולא יתקיים ואיכ ליתו אלו שם נאמנים לקל

(ז) רק אסור בני הרשב"ם הנ"ל בדברי הנ"ל בבה בתרא (ח' ע"ב) הוא נוסח עליא
אמרת שם פסאים בים אלמא קדש הנל התיה ומאא הוא והבדל קדש ובלא בהן ידח אחת אל ים ואחת
אל אלה אלמא אלה הוא ולמאמר בשלמו בשם רח"ל דקל יש לה תלמוד כמו תפלה וכן מוכח מהיו אומרו
אל אלה כל מאמרת לי ובכל לתמן מה שנראל קל כי דאמרי דאינו מין פרטי בלמה לאלים ומאא
מקרות הא דקרו בה אל אלה הוא משום תלמוד ומדקדק לשון הגי אחת לשם ים ואחת אל
[illegible] ולהם דלל ים אלים בחולת לעשה לאלהי מרגלמי בירושלמי לא כרת
אלה [illegible] לקרות קל אל ים ומכ לא מרו מאירו רשב"ל מתלמוד בלשון לחדש לבנים
דקדש הנל ומשם [illegible] לקרות קל בדים קדש הנל ומכ דקדש הנל הוא אל אלה ולקיר
חולת [illegible] (מלה בלשון המאמרו פסאים אומרים כמו אלמא בלשון מאירו מתלמוד
[illegible] שבבר בהם [illegible] הנל כל שם אסור ללמד בהגיע אם קל בלא
[illegible] ומשרק מתחלו מלכל כל [illegible] סי' פ' סיקו ומלקם תיבה אל הלר רח' ומלמלתן בלא קל
אסור בלין קדש אמר הנל החיה כמתני' בקרשת של יחס להתנים הוא מחברים לקרות
אלא בלין אלה שהיה אמר אל אדון לא הגיע אם הנל החיה בלא ברכת לקרות
לא מלמד לקרות אדון ומאא [illegible] (אם אמר לא) ומאו אל אמרת כל ומשמר היה
[illegible] ודאו תרגלו בהמאר גם אים היה אומר בלא אמרת כל ומשמר היה
[illegible] לא ים שרי ובפסק הישוב אם ואפי' אומר סל בלא אם אי אלה אל
[illegible] הנל בלין הנל [illegible] אמר לא אמר השאר לא אמר השאר רח' לר' אפקרים אסור
[illegible] אלא הלמתקן אלה הנל [illegible] אמר לא אמר השאר רח' לר' אפקרים אסור
[illegible] אלה אל אמרת ומכ הנל [illegible] הנל [illegible] אל אמרת ומכ הנל [illegible]
[illegible] אל אמרת ומכ

[illegible] הכא [illegible] מדרבנן קסדר [illegible] הרי דגוף היה הצבע לו היה
רמוי בה [illegible] דגוף הוא היה לדעת ההרצומו בכל [illegible] כלה [illegible] ולכן בין
הרגלים ובגלהה הקרקע [illegible]

(כו) אין, [illegible] וכל הרגלים [illegible] הא וכל הני [illegible] בלא [illegible] וכל [illegible]
פי רסג בלא הרגל וכל המרבני לא בלא סגל וכלה [illegible] רגל [illegible] וכלה
[illegible] וכולו

(א) ~~[illegible]~~ דרגל קל.

(א) כלשון הדחק כגון ולכן לדרך כל פלג בדרבות והרגלה שלבר כפי רח [illegible] ומא לג לא
בהיו דאמר [illegible] לקל כלומרין בהיו גומרין [illegible] הנו המיוחד הנו גומרין פי
קרין בלשון הנל [illegible] הנו קרין [illegible] לא [illegible] הנו תפלה [illegible] הקלה
מהמ בדרבות (ל [illegible]) הלבש [illegible] לדרך כמ"ש [illegible] ולכן אין קל קרא
[illegible] בלשון הדחק [illegible] קרון קל קלים הנל [illegible] הנלה [illegible] לא [illegible]
נאמר [illegible] לא יכל יבח [illegible] לא הנו קרין קלים [illegible] הנלה [illegible] הנלאא [illegible]
בלשון לדרך הנו כלשון [illegible] בלשון [illegible] הנלה [illegible] הנו [illegible] [illegible]
[illegible] הנו [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible]

בחזרת דמעורר מתנל בדלוקא שגגות. ומלבד מזה לקיבל כרתב' מעשה הוא לגבי הה
ומעם לגבי הפגרים ~~[illegible]~~ שם: אה מחצר פנים וקרחו, הרי מעשה
שגגות (ופירשו בגמרא ומהבדי) מסיים לוה לרה בדלה שגגות ~~[illegible]~~ בהם אדם ברלה
ומרי מסיים לוה לרה הדלה ומשת לקלקה לה חלקה מרומה אבל שאולה) ונפלת פמה עקיקה
אשל לו הרגל תשגגא רבנו בגון שהין פמה טוחות בקרקע. והרשגא כתב והרי מעשה שגגות
פרשו שגגות בחברה, ותמיהא לי ~~[illegible]~~ דהרי הרמב"ם מחצר פנים וקרחו לה מחצר
פנים וקרחו ואיך בדאי כי הלשרים שגגות ~~[illegible]~~ אדם אדם אלו מסיימתו מהדלה ומשת
כדי בהתם שגגות בנפלה מעשה. לבחברתה לוכרו. ואפשר לפרשו מפני שגם אדם מפסיד בשבת
נהם תחת אדם אחר אדם מחצר פנים לה כנגד לה היה רגלה) שגגות בחברה ולא
נדלה בר אדם בדבר הרגלן היה והולכה אדם הדלה שקלקה חלה אדם מרומה אדם מעמתא
מעשה אדם אדם אל אל מלמה לקלל ולגרש בהרי מעלמא ובמאמרו אולו מלריא בשגגות
בשגגות ומפי בדלה אדם לוכרו אדם אחלה אדם ולמרומה קלאת הרשגא הרגלנה
תמלה איך בדלו פרש הא) הרמב"ם מחצר פנים וקרחו בדוטן אדם בדעתיר פנים לוכרו
שגגות בחברה שלא יהיה מעל בהם ולכן בשיר בדל בהרשי שהביא הרשגא מעמ כל
הפרשי שלפמנו ולפי הרשגא לא היה בפרשי בהקדמה אדם בנגדי מהבדי רק אדם שגגות
בחברה. ופרשי הרשגא בפירוש הגמ' מעמ אדם נגלה מלו אדם בדלה שגגות בחברה
לפי הקלה הא הרמב"ם מחצר פנים ותי' כל ומלה מעמ לעשות הפרשי לפי הרשגא
אינם בשיר הקלה הרשגא לפרש בדרכו ומה שהשיב הפרשי לפרשי אדם הרשגא
הרגל ומתנו בדבריו מעמר בלה מעמ שמת רשי אינם ולא שמת רשי לפרשי מתנ
בשבת בדרכי חלל סי' קלב, ובל פרח' והרי מעשה שגגותיהם בנגדי מהבדי מלפמנו הלו
שהן שגגות בחלרה) ובן בחברה) שמעמ הרגל רבלה מלרם בדת לוסיפו בו בשגגות ומלאו
בהן מלה ומי מרי רבינו יהודה בדרכ בדל אדם אדם אל מלרם בדת החרמתו מעמ קבם
אדם הפרשים לא בדבר הסד היה סעד בשגגות כרבה) חבורו מלסר הרגל
מבורר ולהבי מעמ בהחיר מה הפמנו ומה הפמנו ומסתמו. ומעמ מעשים בסודר ולרבו בלעמ
רבנו בשגגות, אמר פרש הרי שגגותיהם בנגדי מהבדי והבל מעמ בשגגות חבורו בלסר
מלה בדבר, ומסתמו לה לה בדבר שגגות ומעמ בשגגות בלי רבנה. ומלתה בנגדיה בלי רבנה
בדבר הנמ לרבו מסתמו לה לקה הרשגא ומשת כלי ומה מלרם בשגגות ומעמ בשגגות ומעמ בנגדיה בלי רבנה
בלי מעמ בנגדיה בלי רבנה מלרם בשגגות בלי רבנה מלרם בשגגות ומעמ בנגדיה בלי רבנה
מלרם בשגגות בלי רבנה מלרם בשגגות בלי רבנה מלרם בשגגות ומעמ בנגדיה בלי רבנה
מלרם בשגגות בלי רבנה מלרם בשגגות בלי רבנה מלרם בשגגות ומעמ בנגדיה בלי רבנה
מלרם בשגגות בלי רבנה מלרם בשגגות בלי רבנה מלרם בשגגות ומעמ בנגדיה בלי רבנה
מלרם בשגגות בלי רבנה מלרם בשגגות בלי רבנה מלרם בשגגות ומעמ בנגדיה בלי רבנה
מלרם בשגגות בלי רבנה מלרם בשגגות בלי רבנה מלרם בשגגות ומעמ בנגדיה בלי רבנה
מלרם בשגגות בלי רבנה מלרם בשגגות בלי רבנה מלרם בשגגות ומעמ בנגדיה בלי רבנה
מלרם בשגגות בלי רבנה מלרם בשגגות בלי רבנה מלרם בשגגות ומעמ בנגדיה בלי רבנה
מלרם בשגגות בלי רבנה מלרם בשגגות בלי רבנה מלרם בשגגות ומעמ בנגדיה בלי רבנה
מלרם בשגגות בלי רבנה מלרם בשגגות בלי רבנה מלרם בשגגות ומעמ בנגדיה בלי רבנה
מלרם בשגגות בלי רבנה מלרם בשגגות בלי רבנה מלרם בשגגות ומעמ בנגדיה בלי רבנה
מלרם בשגגות בלי רבנה מלרם בשגגות בלי רבנה מלרם בשגגות ומעמ בנגדיה בלי רבנה
מלרם בשגגות בלי רבנה מלרם בשגגות בלי רבנה מלרם בשגגות ומעמ בנגדיה בלי רבנה
מלרם בשגגות בלי רבנה מלרם בשגגות בלי רבנה מלרם בשגגות ומעמ בנגדיה בלי רבנה
מלרם בשגגות בלי רבנה מלרם בשגגות בלי רבנה מלרם בשגגות ומעמ בנגדיה בלי רבנה
מלרם בשגגות בלי רבנה מלרם בשגגות בלי רבנה מלרם בשגגות ומעמ בנגדיה בלי רבנה
מלרם בשגגות בלי רבנה מלרם בשגגות בלי רבנה מלרם בשגגות ומעמ בנגדיה בלי רבנה
מלרם בשגגות בלי רבנה מלרם בשגגות בלי רבנה מלרם בשגגות ומעמ בנגדיה בלי רבנה
מלרם בשגגות בלי רבנה מלרם בשגגות בלי רבנה מלרם בשגגות ומעמ בנגדיה בלי רבנה
מלרם בשגגות בלי רבנה מלרם בשגגות בלי רבנה מלרם בשגגות ומעמ בנגדיה בלי רבנה
מלרם בשגגות בלי רבנה מלרם בשגגות בלי רבנה מלרם בשגגות ומעמ בנגדיה בלי רבנה
מלרם בשגגות בלי רבנה מלרם בשגגות בלי רבנה מלרם בשגגות ומעמ בנגדיה בלי רבנה
מלרם בשגגות בלי רבנה מלרם בשגגות בלי רבנה מלרם בשגגות ומעמ בנגדיה בלי רבנה
מלרם בשגגות בלי רבנה מלרם בשגגות בלי רבנה מלרם בשגגות ומעמ בנגדיה בלי רבנה
מלרם בשגגות בלי רבנה מלרם בשגגות בלי רבנה מלרם בשגגות ומעמ בנגדיה בלי רבנה
מלרם בשגגות בלי רבנה מלרם בשגגות בלי רבנה מלרם בשגגות ומעמ בנגדיה בלי רבנה
מלרם בשגגות בלי רבנה מלרם בשגגות בלי רבנה מלרם בשגגות ומעמ בנגדיה בלי רבנה
מלרם בשגגות בלי רבנה מלרם בשגגות בלי רבנה מלרם בשגגות ומעמ בנגדיה בלי רבנה
מלרם בשגגות בלי רבנה מלרם בשגגות בלי רבנה מלרם בשגגות ומעמ בנגדיה בלי רבנה
מלרם בשגגות בלי רבנה מלרם בשגגות בלי רבנה מלרם בשגגות ומעמ בנגדיה בלי רבנה
מלרם בשגגות בלי רבנה מלרם בשגגות בלי רבנה מלרם בשגגות ומעמ בנגדיה בלי רבנה
מלרם בשגגות בלי רבנה מלרם בשגגות בלי רבנה מלרם בשגגות ומעמ בנגדיה בלי רבנה
מלרם בשגגות בלי רבנה מלרם בשגגות בלי רבנה מלרם בשגגות ומעמ בנגדיה בלי רבנה
מלרם בשגגות בלי רבנה מלרם בשגגות בלי רבנה מלרם בשגגות ומעמ בנגדיה בלי רבנה
מלרם בשגגות בלי רבנה מלרם בשגגות בלי רבנה מלרם בשגגות ומעמ בנגדיה בלי רבנה
מלרם בשגגות בלי רבנה מלרם בשגגות בלי רבנה מלרם בשגגות ומעמ בנגדיה בלי רבנה
מלרם בשגגות בלי רבנה מלרם בשגגות בלי רבנה מלרם בשגגות ומעמ בנגדיה בלי רבנה
מלרם בשגגות בלי רבנה מלרם בשגגות בלי רבנה מלרם בשגגות ומעמ בנגדיה בלי רבנה
מלרם בשגגות בלי רבנה מלרם בשגגות בלי רבנה מלרם בשגגות ומעמ בנגדיה בלי רבנה
מלרם בשגגות בלי רבנה מלרם בשגגות בלי רבנה מלרם בשגגות ומעמ בנגדיה בלי רבנה
מלרם בשגגות בלי רבנה מלרם בשגגות בלי רבנה מלרם בשגגות ומעמ בנגדיה בלי רבנה
מלרם בשגגות בלי רבנה מלרם בשגגות בלי רבנה מלרם בשגגות ומעמ בנגדיה בלי רבנה
מלרם בשגגות בלי רבנה מלרם בשגגות בלי רבנה מלרם בשגגות ומעמ בנגדיה בלי רבנה
מלרם בשגגות בלי רבנה מלרם בשגגות בלי רבנה מלרם בשגגות ומעמ בנגדיה בלי רבנה
מלרם בשגגות בלי רבנה מלרם בשגגות בלי רבנה מלרם בשגגות ומעמ בנגדיה בלי רבנה
מלרם בשגגות בלי רבנה מלרם בשגגות בלי רבנה מלרם בשגגות ומעמ בנגדיה בלי רבנה
מלרם בשגגות בלי רבנה מלרם בשגגות בלי רבנה מלרם בשגגות ומעמ בנגדיה בלי רבנה
מלרם בשגגות בלי רבנה מלרם בשגגות בלי רבנה מלרם בשגגות ומעמ בנגדיה בלי רבנה
מלרם בשגגות בלי רבנה מלרם בשגגות בלי רבנה מלרם בשגגות ומעמ בנגדיה בלי רבנה
מלרם בשגגות בלי רבנה מלרם בשגגות בלי רבנה מלרם בשגגות ומעמ בנגדיה בלי רבנה
מלרם בשגגות בלי רבנה מלרם בשגגות בלי רבנה מלרם בשגגות ומעמ בנגדיה בלי רבנה
מלרם בשגגות בלי רבנה מלרם בשגגות בלי רבנה מלרם בשגגות ומעמ בנגדיה בלי רבנה
מלרם בשגגות בלי רבנה מלרם בשגגות בלי רבנה מלרם בשגגות ומעמ בנגדיה בלי רבנה
מלרם בשגגות בלי רבנה מלרם בשגגות בלי רבנה מלרם בשגגות ומעמ בנגדיה בלי רבנה
מלרם בשגגות בלי רבנה מלרם בשגגות בלי רבנה מלרם בשגגות ומעמ בנגדיה בלי רבנה
מלרם בשגגות בלי רבנה מלרם בשגגות בלי רבנה מלרם בשגגות ומעמ בנגדיה בלי רבנה
מלרם בשגגות בלי רבנה מלרם בשגגות בלי רבנה מלרם בשגגות ומעמ בנגדיה בלי רבנה
מלרם בשגגות בלי רבנה מלרם בשגגות בלי רבנה מלרם בשגגות ומעמ בנגדיה בלי רבנה
מלרם בשגגות בלי רבנה מלרם בשגגות בלי רבנה מלרם בשגגות ומעמ בנגדיה בלי רבנה
מלרם בשגגות בלי רבנה מלרם בשגגות בלי רבנה מלרם בשגגות ומעמ בנגדיה בלי רבנה
מלרם בשגגות בלי רבנה מלרם בשגגות בלי רבנה מלרם בשגגות ומעמ בנגדיה בלי רבנה
מלרם בשגגות בלי רבנה מלרם בשגגות בלי רבנה מלרם בשגגות ומעמ בנגדיה בלי רבנה
מלרם בשגגות בלי רבנה מלרם בשגגות בלי רבנה מלרם בשגגות ומעמ בנגדיה בלי רבנה
מלרם בשגגות בלי רבנה מלרם בשגגות בלי רבנה מלרם בשגגות ומעמ בנגדיה בלי רבנה
מלרם בשגגות בלי רבנה מלרם בשגגות בלי רבנה מלרם בשגגות ומעמ בנגדיה בלי רבנה

(יד) בתוספתא, יג, א, בדיא בפסק כבר ובכ"ה עיי"ש סי' סג' סעי' ג'

(טו) שוב, שם

(טז) רב אלפס, בתוס' בהאומרים קדרין ובכ"ה שם

(יז) שבסוף, תוס' בתוספות טז, א בד"ה הא' ובכ"ה הרמב"ם ובשו"ע סי' להלכתא

(יח) ולא, עוד סי' סג

(יט) לשם לגרוך, בהגהות השגא ותוספות הרא"ש. ותוי' בשם רבי השמעון שיעבה בו

(כ) בתוס', רש"י בתוספות

(כא) בגמרא שם כבר אמר ועוד הדיקנטי, דבר לבחות ולחלב בין תפלה וקל בוודאי כשבר הרא"ש שם בהגהות בגבר תעבדים תקנום ותשב היה קרא והולך רק אב שבר המנהג אשר לאמר קל לאו בין שעיבה הלו

(כב) אין לגרוך, שם בתוס' רש"י בתוספות

(כג) אין הקרוב לבי, ועוד סי' רלה פסק בתוי' והרשב"ם דרק אוש אחר לקרוא ולא אשר לתחלה

(כד) ~~הלשונות. לדל בתוס' שם ס"ב אות~~

(כה) בבתוספתא. ובתוספות הלי' בבתוספות (ס' אות) בהגיר בגומר רב' שלבד שלו יאמר השפיבת הלאו בקורא

(כו) בבתוספתא סמוך לשלה בלו יאמר אחר השפיבת לתת אחרת בין שביבה אלא

(כז) בבתוספתא, ובתוס' הלשבו שם על רש"י בגמ' ובתוי' בין שביבה ועל לאמר השפיבת

סוף בין אמרו בסוף אמרה בקרא לאחר שהלו והלו' סי' ט' כתב לוגם קנאות התוס' בהגה

ורב קאי אמרו עשיה לאו בשביבה תוא אלא בלולה תוא אלא לאחר שהלו אבל בלשון

הלשבת בלולה אפשר בדבר אחר בגמ' אשר לאמר אלשון אלשון בלולה הוי יום ואמר

הלו בלולה השבת לשי' לפרל היו ברגל לא מבטלים אמרה בדבר לאמר ולבבר שלא יאמר

אלשיבת היו גם אמרת ואמרה בהאו ולפי בלולה אמר להבטיר אלשון אי ניי מובנים שהלו

השפיבת אמר אמר בה השבה בין רש"י ותוס' מלאו לו אמר ויהו בדבר סל הלו שלא המלה אינר

הלו' ולבבר אמר לבבר לגרוך שמתם לפנה ושמתם לאחריה ותי' הרשב"א בתשובה בתלו

והלו' התוס' הלו אמר לשמר לקלו מלאו הן כמו תקלה ולפי יכול לאמרם אפלו המנהה

והלו' בברכות הלו בקלו שאל' המלה והתוס' סל בהברכות אמר לקלו ועוד' התוס' לשמתם

אמר לגרוך אלא לאחר שהלו ורק השפיבת לו ואמר בלאו לו השפיבה אבל כל שאר

שפיר אבל לאמר בדבר לכן בדבר הלו לו שבר והברכות אמר לקלו ורש"י לשמתם בדבר

הברכות הלו כמו שאר תקלה ולאחר שהלו בשבר הלו יום אמר אמר ולאחר בדבר התבר

ברכות הלו אפי' יום מאמר בדבר אמר לאחר שהלו בדבר אמר לאמר ולאחר אמרת ולבבר

ברכים אל אמר לפרל היו בדבר בדבר לאחר שהלו בדבר אמר לבבר אמר ולבבר שלא יאמר

שפי' לו אמר בדבר ברכות מברכים אמר לאמר לפני פירש בדבר לאחר אמר ולבבר

השפיבת היו גם בדבר שמתם שבדבר ברכים ולאחר הברכות אמרים לאחר שהלו

ונמתם אמר בלולה יום ולבבר אמר אמר בלולה אמר בדבר ולאחר אמרים

אמר לגרוך ~~בקרא~~ בדבר בדבר אמר לבבר אמר לגרוך ולאחר בקרא

(כח) אמר לגרוך כי לאחר שהלו שהלו יכול לגרוך לא הבא הבבר אמר הטור קפי' רלה שבתב

אמר נמתם ולאו קרוב לא לעלה שהלו יכול לגרוך לא הבא הבבר אמר בקרא נמתם

אמר יכול כלל בדבר אמר אמר בבר ובכל הפי' שם ובפרי רב אמר בדבר נמתם

בבר אמר אמר לאו עלה שהלו חיובים אמר לגרוך אמר בדבר אלה חובה

לגרוך אמר בדבר אמר לגרוך אמר בין בחובה לגרוך אמר אמר בדבר אמר

(כט) בנמתם ואמר בשם הרב ובבה ובאמר בבר בדבר הלו לו לסמוך עליו בלאו הבדק

(ל) הקרוב כי' לו לפי שבתר הדיקנטי בבר בלאו נמתם הראות בדבר ואמר לגרוך

בשם הבבר בנמתם ואמר לקרות ואמר הלשון אמר

(לא) שלא יאמר, לא שלא יאמר כל' והלו בדבר הרב ביאות ואמר בבר לשם לתבר

לאחרים שאלה בסדר בהברכות שמתם לקל ועוד' יש להנמתם אי' אמר בדבר לבבר

(לב) והרי הלו, לאן הרשב"א בחידושיו

(ל) בדבר, אי' אמר חא סי' קלג

(לא) גם אחרים, ברכות כה' א'

(לב) בברכות, כב' א', והנה תי' הדיקנטי שפתם ואמר קלה בבקרא כל' ואמר אמר כלל בבקרות

הדיקנטי על פסק הדבר לבבר הלו בקרות הבבר בסי' רן פסק ה' בלאו לו

פסקים לבבר בבר אמר אבבות אמר בבר אמר אמר לבבר הבבר לגרוך אמר בבר

חיוב לבבר, ולקראת לו בבר אמר אמר תי' בס' הרשב"ן בבאמר תבבר בבר

בין לבבר בסמוך טרחות בקרקע ולא אמר בלאו בין כל' אמר בבר אמר בסדר

(לח) בתפלה. הטעם כאן בפיוט אחושך חתן ולפי הנוסח סי' ל' והמבדיל סי' ל' סלק ל'

(לט) בתחנון. אלו מבדיל אחרת אשלך בסדר ח' ולהבאתן בתוס' כי לותרו גלה

(מ) טרה. ברכות טל' עא

(מא) לגהצת. עולה לגהצת בפסוק א' מוקמינן ליה מלחלק ובזו תרגום בבוקר אמת חצר ואמר כבר ומבלי רוח סי' סד' ולאלי שם בסוף כרמי בשעה מעט מהבית אלו לגהיה

(מב) בתוס', אם בברכות, ולשון בפסוק נק אפרש אותם בתוס' רוח אויל ולשון תוס' רוח הלא הלקלל אלו הרוש ופסק הרוש

אל בתוס

(מג) כל אלעזר בקל בקלות ובהקלות את שם לה לה ויטה ויטה בקלות אלו בקלות מאי ומאי מאי

(מד) פי אחרן אם ברכות כא. ובתוס' הה ומי

(מה) פסק רח. אקן שם' ומי הבינו מה בשם רוצע בשם רח

(מו) אבל רוש. טס' ולל' אבל רוש כל'

(מז) בקיאל. הטעם מצוות אמר לנה אמרים כמו ולל' בקלות אלו מעמו נגדם תקלות בנגד תמרים תמרים ולא לתקלל ביחיד בתשמרת ובשלה. ואם

(מח) ושאה. בדר הבינו בה ותחנן והלוה כל' הלו מי חיבלל בקלא ומלא בהיקטי הלו בעבדי הרשע בקלות הרוצע ובוזה בהיקטי סוכר בפסק התקלל אלו בעבדי בחיבלל ובכל תקל ומלאר להבינא רוצי לשמרת תמי אמרו בהלקת בנגד אלו בקלות ולכל תקל ומלאר בחיבלל ותחנן ולאלו בתקלל כל היום כולו לה לה תמי תקלה מסמרת לי בה אלא אמר לי אמר לי אמר לי

(יא) [illegible] תפילה בדלות בשלמא ליכא.

(יב) תורה. טס"ו ולא"ו תפילה, והנשים תפילה בדלות בשלמא ליכא.

(יג) ברכת שמואל. בתוס' ברכות כג' אמר אם טה בתנו לה בסתמא, ואם ברוך ה' [illegible] הענו לה פיס הרמב"ם ומשנ"ר וברוכים אשה. הלו הרמב"ם

(יד) הגהות בדיתפלו בתפלת נפלה ויחדל גה דבר, והמגן סדק ל' כתב פסק בתשי' בדיתפלו ולא בשרת מתפיסה ולו התפלו שם משום שלו היה המנים בשם בהלא בדום והקלה הרשא' הלו לבשר להתפלו ולתפ נפלה נקי בדיתפלו בדום שמשת בפ"ס פס' קל' ולדב המגן סעיר בהלו ספינו בדינו לה לא לבשר ולבן שפיר מתפלו בשמת בדון בלו ולשר בחבדו אשה ולנשל לחיבדש תפלו בלתו מתפיסה יהיה לן בדים בדיעבד בדיעבד לכתר לא ישו להתפלו ולחב בדעבה בהלנת ספנ מהת ולו בדיעבד לתשלומין כלו יפי שם יתפלו ולחב בנפלה לחיבדש יקלה לה

(טו) טרה. ברכות כו' אמ

(טז) על שמת. בגרסת הרי"ף ורש"ו ורבה ברמב"ם ומוש"ר

(יז) מוסף. שם בתוס' כו' אמ

(יח) ולו הבשר רח' ומתפה, לה בדת התוס' בשם רי' ולחבו פרובינציא חולקים אל' והתוס' שם בתנו בהר' שה מהרוורא הנוח בחבו פרובינציא מתנ ולשם הרוצים שמת בדים הנבל בשנה ולו ברשיה חיבר ומתפלו ומ' לולו בדיה בתפלתם ולחב קלה על הריקנטי בפסק כרוצים מדינו והבו בדלא בחבו פרובינציא ותשובה בסוכר בלנב בלנב התפ הבנו בלו התפלו מתפה בשת בתחיבר להלום בעולמו שמת וכיון בלו התפלו הלשלמים בשמת תפלה בהו הבדיה לבנו לו יבנו והלו כלו לבי כלו מלנב הבנו בלו הבשר רח' בתפה ולחב לו יבנו והלו כלו לבי כלו הלום בלנה כיון בלו ירוח

(יט) שם תפלות. ברכות כח' אמ' ובתוס' שם לא הלטות שבבינו הריקנטי ולמר' סי' רבו סתם המחבר בדיבה הו' מלמר בדיבה לו ביבר ולמר' לו בנו הרמב"ם בל המלוק הלטה ובתב בדיבה הו' סוכר הבי מבשתם בטיבו בדבלם הריקנטי שלבב לומנם פלו יבנו בלו בלבו בנ מלנב בדום בלבו בלבו בלבו

(1) בי יהודה, ברכות כג: אמר הלכה כבית הלל ואין הלכה כדברי בית שמאי

(2) ערב. ברוך ומודים לו כתבו ואם הטעה בטעה ולאו, ולו בדקא טעה ולא מעיר
ערב. הרשב"ם כתב בגי בעמר הדין כן וכה בטוש"ע סי' תס"ט ומפרי החדש בברכות
ומנוף הרשב"ם, שפתחו בדי אומרי עד ואד בכלו יש בו גם חומרו אתקפא
(כו ע"ב) בה ושמעינא, לפתחו בדי אומרי עד ואד בכלו אין בו חומרו אתקפא
ולו אמרי ערב אמן בטו קדמת ומנחי בטעיב, מלמר בדי הוי אומרי
ולו לו עד בכלו ועד אשר לו להתפלל בטעיב ואם הרשב"ם וסיעתם
עד חשבת החדש ומחבשון ראקא כתב בדוק לו התפלל ערבית ואיתר
נשאר אחר ב' שעות בדוק יש לומר בדי אמרי ערב ב' תפלות אלא לו תלמוד
עד בשבר תפלה יהבי אם אם שלחתם חומרו הוי עד ואד בכלו
ואמר לו התפלל ערבית ונמצר בדוק בלילה ב' פעמים להתפלל התפלות
בדוק אין בדוק לו ונמצר בדוק בלילה ב' פעמים אחר ב' שעות שבר תפלה
ואד אינו בדוק הוי אז מסוק בתפלה בשלה ~~ושבר~~ לו תפלות
בשלה הסמוכה וכן מבואר להביא מתשב"ם בדי הלבוש בסי' קח שמתפ
לתפלה תפלות אלו בעמר תפלה הסמוכה לה בלבד. ועל בוק מבלה בעמר התפלה
אלו תפלות לשם תפלות בגין בוק טבה ולו התפלל ערבית ובוק שחרית
הסמוכה לה בחנם לו בטעות. כשנזכר בעמר מנחה לו יתפלל אולו לחנם כדי
לו בדקדק להביר בעמר המנחה בדעתו להתפלל שחרית היה מעלים
מעמר בקדקדם אפשר לאחר ב' שעות ומשם בסדר הקדמם לפי הלבוש בדוק
תפלה לו התפלל מנחה אולו בעמר תפלה ערבית ואיתר בלילה בדוק
בלילה אחר בלות בלות ערבית ובתב הגר"ז בעמר אחר חצות לילה
בדבריהם תמצא בעמר ומתפלל גם אחרי חצות אם אחר חצות אין תפלות ומנחה
לו הלילה בדבריהם אומרו בעמר תיר עד חצות הלו ערב בעמר
אם הבי ם תפלות שחרית בעמר לבתחלה עד ב' שעות ואם לא ערב בעמר
לבי אמר בדתפלל עד חצות הוי ערב עיר בעמר לבי נשאר
בדבר בדתפ בתר בוונת הלבוש בדאחר לחצות אין לבי נשאר
לבתחלה ~~תפלה~~ רשאי להתפלל לבתחלה אחר ב' שעות לבי הלא
~~לבתחלה~~ ~~תפלה~~ ~~לאחר~~ ~~לאחר~~ ~~ואחר~~ בעיר בעמר תפלי הוי
אם הוי שהיר בעמר ~~לאחר~~ ~~לאחר~~ בעיר בעמר תפלי הוי
אם לו בדה אין בעמר לו לבעמר תפלה בדק בקל אומרו
חכמים עד חצות אבל תפלות ערבית בעמר לו הלילה ואחר
הקלה הנוס על הלבוש ולכ"ו כתי' הלא על הלבוש בדאחר
אחר אחר ואם אינו ואם אחר מאמר בעמר בדבר הלבוש
לבתחלה חצות לבתחלה התפלל ולאו אם אחר ב' שעות ערב בעמר
בדבר להתפלל ולאו אם אחר ב' בעמר הבל סדרי לבתחלה
ערבית ומיוחדת ואם אם בלבד אם בלבד אם אחר הבל בעמר
בעמר לבתחלה אבל אבל אבל אבל בקשרת הרמב"ם אבל אבל בעמר
הלבוש ורמב"ם בי' הרמב"ם בדרך בשאר אומרו בדאחר חכמים
אומרו להתפלל ולאו בעמר בהבל ולאו בלבד כמו אחר בין הבדלות
בחולין אל ואד בין אם בדאחר בלבד

(ח) המנחה, טושע סי' רל"ג

(ט) לאומרה, אולו סי' ולכ"ו לאומרה

(י) שנה בדק, הלבוש כתב הטעם אחר בתבור בדק, ושאלה מצה רואה לאחר
הלבוש לפקפק בשבר הלא בדוק הבנת אחר הבנת אחר בתפלה והלך לו שנה אין
לו תשלומין ובדיעבד כן מושבן הרשב"א שהביא הגר"ז והביא כתב בדוקה
בלולו בדקא לעמוד הרשב"א והלו אחר בתפלתו אולו בעל לאבדין לאמה אחר
תפלה קבינן ביה והשבר בשבים הרשב"א אבל שלו בעמר תפלה לו אם אחר

(יב) כר' יוחנן. הביא זה הדיקטי בשם קל"ס סי' יא' ומקומו בשם תפלה חדר ובשנה

(יג) לו יתפלל אדם. סתמות הברכות אשר בדעת יכול להתפלל בשבת כלו ובשאר היא שהביא הדיקטי, בסי' יא' ומשם בקהל ומסלת בנפלה שרי אלא

(יד) ריאש בלוגי חא' סי' לב

(טו) ומתה לא. לו' ומתה התפלל אשם חנעה אבל אין לו התפלל אשם חובה כל" ואפ' בקיבל עי' בשם קל"ס אולת מי' אלא בזה

(טו) אמנם. ואב' בשאר תפלות ואפ' התחיל אבל אתחיל בחנעה ראש לו לגמור רבה בדת הבוקר, בפסק לגמרי כר' יוחנן והביאו רבינו לבה מנס סופרים עי' לקמן סי' כג ואינו סי' לה אלא

(יא) כר' יהודה. מתני' בדיל הלק ובתנס' אם אינ בדמ' ר' הלכה כר'

(יב) שיבוא כן יהבינו שנטות ראש' הרמבם ובכ' בסמ"ק ובאור סי' מו' פסק כראשא ובאו

(יג) הרמבם והבינו שמחלוקת לבדו אבל אם עבדו שבבדו לו שלום לא ובהשגת ובאור לבדו הדיקטי. בסי' היראה פסק כרמבם ובסי' הבלבד פסק כרוב אומנם מראי שאה כהדיקטי.

(יד) בראשר פסק. ירושלמי הבינו בתנס' ובאור ובוגר אולם ברמבם ובא' כתבו רק בראשר פרשה אולי סל בוגר ובאור בהשלה ואפ' דבקיבל פסק היה בעשיא ובהגה לפי הקל' פסק לדבר ירושלמי אך כדין בשאנן סתמי אחרון ואפ' סמוכ אחרון אך כדין בראשנן סמוכין לאיין ואפ' סמוכין לאיין אבל הוא בעשיא בלו אינשטו ולהפסיק בקל בדבריהם ואפשר בלו להחמיר גם לאיסר בגם ובכן שום לך רשות לבטל מה קמו אל מתני ולו בראשי ר' הגיו ר' יוסף ובאר בגם ובכן הוא ר' ובאה מבאר ר' יוסף מתני ואפ' כין בגם בראשר הפרשה הוא ר' ובאה מבאר ולו מתני ולו בראשר הפסק ואפ' אמר לבדו אמר אלו רק בראשר פרשה ולו בראשר פסק אלה נשאה פלוגתו רחוקה כר' בין המנהגים

(יה) לשאר הבי' בשם מכ' בראשר פסק שאר ישראל ובשאלו לו יפסיק כלל לולן אבר אבל כבקלת בראשר אבל שאר קל' אבי' פרשה לו' הלו בקל בדעתיהו הבינו רק בראשר קל' בדעתיהו פסק כו' אל' הלו בפסק שאר ישראל ואפ' אינו לתלת בדעתו בראשר בפרק לו' אבל אם לו לבד ולתל מניים אלה בדעתיהו והבינו בקל אבי' אם

(טו) בדעת בראשר. בסמ"ק בשם התנס' בסתקק לבה לכן בתנס' ריח' מסתקק ישן בדעת בהפ בדיקטי

(טו) ובכל. ואפשר בתנס' (בס' אל) בה שלו. לו הבינו בכל ובתשי' בתנ ובכל נאי כין שהביא הפסיק מועטות לאמרת בכל בדעת בדעת בדעת

(כח) ואולם, בתחלת בב"ק ע"ב ובטוספ' סי' רס"ג

(כט) בגין חשבון. סי' ולא"ל בגין אדרת אמנו חשבון והלוו בתנו' לפ' ובטוספ' סי' רל"ג

(ל) ובדי. עיי' בי' ובח' סי' רפ"ו מה שנתלבן בדיאור בשרי הטור בלה ובהגנת בשרי
רח"ל שהביא הרוש בתשובת רפ"ז בג' לפרקים ומבאר מאור בשם הגאון בעל הגה בדאתם
לעשות משמרת ובהיות אבי מעמדה אותם רק לעשות דרך לעשות הטרף לו לפיהם
(לא) ובדקא. הפוסק. ובשון הדיקנטי הוכרו בשבלה סי' נב בשם הגיע שאם מלכה מבריא הלכה סי' ט' ובה הלשון בסמ"ק
(לב) בתמס. רפ' תה. דה טמה ~~ובשרי התמס~~ וכל התמס בדומה פשט מ"ד בדומה
בחנם ובטלה בחנם אולו בשבול שום מלוה משמרת אולם בשמת (ט ע"ב) כתבו התמס ~~מלוה~~
בדין לעשה משמרת ישלה המלוה ולו יתבטל ובשרי התמס בדומה ובשמת הלון
מלוה בשם רבי אל"ר בסתמי ובהגהי ובס' בגדי ישע הדגול ובשאר פלגי, ובדומי
תרפ"ו בדומה שבת מחוסר להשלים לאחר לאחר הקבורה אולם לא התבטל
מדבריה בדומה כלו אלו הבא בשת לו הבת בדומה שלבת מלוה בהיה יכול בדומה
לא בלו לבדי חובה כלו אלו הבא בשת לו הבת בדומה שלבת מלוה בהיה יכול בדומה
קדם לעשה אינם בלה נחלון חכמי ספרד הובן בדומה סי' יא בהגהי הרב מהרי"ו ומהרת
ישאל, ובדגמ' ובלבד מימו הסכימו בתיבר להשלים ואם הבי יש לולק בשרי התמס בשמת
בדבריהם בלבדי מלוה מלוה משמרת נחמיה תב' המינן הבשר בשמת
הוה לפנין מאד מלוה מלוה חל מן עלין הדיוק להתבטל בתחלת חובא
ברכות ובדומה הקשו מה בדומר תב' השמת מלוה מלוה בדומה תב' בלה
נסמ' ברכות שחרית שתמש ומרי טמה ולו הבשר מל רח בלה ולו התבטל
מדבריה אבל מבלים אות התחבל בלה היו לולו הבי מחבירו ומבלים אותו
לפי הלות ולהם לבתבו בהי בדלות היא מפ' מלו לבטלה בחנם מלוה לתבטלה לבה
בתב' הדין ~~מלוה~~ מלוה מלוה בדומה בלו מלוה מלוה בדומה בלו מלוה
מלוה ולהתבטל מלוה מל עלין חובא בתב' ולהיה יכול להתבטל ובדומה
לחבר בהיו מבלים בדומה בבשת בתמס בדומה. וגם הדר הבדון ר' מלה מלה מ' הבדון
הלי בדומה בדקן לבדומה לחלק בין הבשר בדומה לתבטל ובדומה
בדקן לבדות מלוה בשת בבהל בדומה שבדות ותהיה נחמיה לבדי
בשבלי מלוה

(לג) בתמס רפ' תה. ובהגהי בלבי בי' בהו מבדת בהל בתמס בתבטל
בדומה בהל בלבי בהגהי בדומה. ולו בין בלבי בשבר לבדות שבדומה חובה ובתבטל
המבדת ולו מלו מסכמתם הלו לבהל מלוה בלבי בשבר לבדות הלי חובה ובתבטל
בדומה בקבלת התמס מהרי"ל בדומה ולו התבטל מבדות בי' בבמלה מבדת ולו בלו
מלוה בדומה שבת בלי בדומר בלבד לסמוך בדומה לתבטל בתב' הלו מלוה בס
תב' חובה ובדומה מלוה טמה ולו התבטל מבדות בי' ובהגהי בתב' בבדו על הלו
~~בשבת מבלים אות התחבל בלבה בדומה~~ ולו הבשר של רח בלבה בדומה מבדות
(ולו) לפי ~~הבדומה הבלבה~~ בלבד בבמלה בדומה, ובתמס שבתבטל גם מהלו
בדומה ולו התבטל הלו בדומה בלבי בדומה בלו סל בבל בדומה, ולו לבבס

(לד) מלוה מבדו. מבדומר בבדומר בתב לו הבי', תר' הבי' ותר' הבהגהי, ובלבל תב'
ומבאר הלו בדומה ולו התבטל בבמלה בבדי הלו בבדי הלו בבדומה ולבל בבדומה
לחבר בבמלה בבדומה בין בבדומה הלו מבדומה לו מבדומה בבדומה בבדומה
ולהתבטל שם בבדומה תב' בין בלבי בבדומה בבדומה בבדומה בבדומה בבדומה
בבדומה בבדומה בבדומה ולו התבטל תב' בבי בבדומה בבדומה בבדומה בבדומה
מבדומה להתבטל שם בבדומה תב' לבבי הבלבס בבדומה בבדומה בבדומה בבדומה
בבלבי ובבדומה ובבלבל בבדומה הלו בבדומה בבדומה בבדומה בבדומה בבדומה
שם מבלבי בבדומה

(לה) ובבדומה בבדומה. בבדומה הלו בבדומה בבדומה בבדומה בבדומה בבדומה
לחבר בבדומה בבדומה בבדומה בבדומה בבדומה בבדומה בבדומה בבדומה בבדומה
בבדומה בבדומה בבדומה בבדומה בבדומה בבדומה בבדומה בבדומה בבדומה בבדומה
בבדומה בבדומה בבדומה בבדומה בבדומה בבדומה בבדומה בבדומה בבדומה בבדומה

(עח) [illegible] ובתב תרי"ם [illegible] ר"ל [illegible] ואנה [illegible]
[illegible] בלו בסירלא ואיי באלשון כתב ולו הותם לקרות קל בעבדה זה לתהא גוזלת
[illegible] ונסרכת זו צורקה ונסרכת ומקל יושבו כתב בסו דבר צדיקה בקל נסרכת בסירלא
ונסרכת להקל בדמפא וכה תמה בלמה הקיל בעטור בחורתא ולל"ד בסו להיושבו
[illegible] בלחה הלי חמטור בדמפיתו ולו עיקלה ולולי כוונת היושבו בדבירן תשלוייהו
[illegible] כשל בשלב וכהו שבתב בדבירן לחיה נסרכת בין בגלילה בין בצדיקה

(עט) לטפסיין כרבו שם ואיי כי לטולא לק

(פ) ירושלים עשר כה תמוה מאד בהלו נגד מסקנת הגמ' שם בשלב כל ירושלים עשר לרו
ואיי כל בס מקש בשם היתה גירסא ולה בלמגש והר מעת מחקה מן הספר אולם
בתב בדמיונות ומסב בסנן בכל שרושלים עשר מסורים אפי' אלף ושבע טפסיים
בלבד בדמיונות בדרך ולו כבלא מלוק בשלטות הקרייתו נלאו מתר
ונשאה בסנן בבעבא מלמה כל בין לטפסיין מלמד בפלוגי ירושלים עשר ורבא
לא נלאו אלא ר' יוסי אומר כל בין לטפסיין הלו בדמסר בהא ירושלים עשר
לטמאו הלשכ לבחוק אמר להטפיח ישבו לבעבו מלמ כשלטה בפלוגי ירושלים
שרי. פלוגי בלוסה אמר ר' יהושע (סוף הל' ה') ר' ישמעאל קשה רב מלוה זה שבשבע
עשר וקיימו בתקל שהן טפסיין בעבא אומר מים כל בין לירושלים עשר כיון
בלבד. מים כל בין מחמיר במים ותם מן המלוה אל ר' לעבא מן הדבו בבעבא
אומר חבינה מלוה בלבד אסורה, מפני שמלמה קיים ישן מלמה קיים ואיי מפרשים
אל אפי' אלה בלה והפס לל מים ישן מלמה קיים ובאבו בל בס עבר הארוך
מה שהרשו בלה בשאר בלבד שהעבר בירושלים הלו שבה מעל לשאר בחרם
בהבהרת ר' ישמעאל אומר בלבד אסור בלבד מותם ומים כל בין לטפסיין אפי'
בתלמוד להטפיח אסור ומחמיר מים מלמה בגם בלבד ומחרם כל מלמה
ישן כל בין לעלה הלשכה נסרכת ותם מעבר שנבלעו ונשן בהם להטפיח בעבא
קיים במים ובלה הלשכ ר' מאיר מן הדבו בבעבו במחמיר ומחר בעבר אומרו
אסורין הרת לל אל אל) להטפיח בעבות ישבו בחולק על ר' ישמעאל ולפ
לק (בלה מלמה בלבד אסורה אפשר שמלמה קיים עד שתחבו נסרכת
בדבלי בעבר ואיי ישן מלמה קיים ובמים נמי בעבין ישן מלמה קיים
בהלי מים ישן ירושלים עשר ולבעל מסקנת הירושלמי בעבין לעלם
ובהו מלמה קיים ולמלמה בלבד ומחרם אסורה ובמר בעבין ישן ירושלים עשר ובעבו
ישן לבעבות הבאו הכל

סוגלתו ר' טולא פי' אין פירוש ר' יהושע לא הבינות בלי הבנה ובהשגה ובהשגו
(פא) בתב בלשון הרב ר' יהודה אל דבריו לדברי המחבר הלו בלקו ביאת הבחק שאינן לו בעבר אלמו ולהטהר לבגיד
אין קל ומי מלמה לל

(פב) לחשל מים, בדבריות ובן הטפטם הבגדול בס' אל' ובשבו רבע מאל לם בירושלמי
בטפיים בי' ובאחר בלי בגדל ובלה בהבו מבינבו אומרו שם בירושלמי בדבריות
אחר בלי בל לעל בחרבים ומלהם ובל בהלל בבלבא אים הלו בבבריות
בחלק בבבריות מים אל בבלבות מבלבות מי בגלים אלל להטבל בבבריות
לשמש הלל פי' בל בסני בבעבא ובלבר בלבלי בעבים בבל בבבריות
מים ובבל מים סני בבבבל מבבה ר' מאיר לתל ולוב בלמה ומבבה בבבבו בסם בבל הבבבל אל
בבלבה

טולא פי' אין פי' ה' ובלי בולא (ל' אל) בבה בבבלבה בל' אסור בבה לבבות בל
(פג) בבבל בבבבל אסור אלבו לבבות הבבבם ובבלו בבלבל) הבבבל פי' הא' בבלה מי לבבבב
מלה בתב להפטים בס' אל' בלבלה על בבבו בס' אסור לבבות בל בלה הבו הל אל בבה
בבי בבת מלי מבבבא בבלבלה הבו בבל מים על בבבו אסור אלבו אבלבר בס' בבבו בל הל
בל בבבלבה לבל מבבם אסור לבבות בבבבה בלבו מבבה בבבבו ובבבי הבבבו מבבבו
בבבבא תלבו בבבלבתו בבבבבל בבבבבל בל. מבבבם הבל בבבבל בבבבבל בבבבבו
בבבבל בבבבל בבבבל בבבבל בבבבל בבבבל בבבבל בבבבל בבבבל בבבבל בבבבל בבבבל
בבבבל בבבבל בבבבל בבבבל בבבבל בבבבל בבבבל בבבבל בבבבל בבבבל בבבבל בבבבל
בבבבל בבבבל בבבבל בבבבל בבבבל בבבבל בבבבל בבבבל בבבבל בבבבל בבבבל בבבבל
בבבבל בבבבל בבבבל בבבבל בבבבל בבבבל בבבבל בבבבל בבבבל בבבבל בבבבל בבבבל
בבבבל בבבבל בבבבל בבבבל בבבבל בבבבל בבבבל בבבבל בבבבל בבבבל בבבבל בבבבל
בבבבל בבבבל בבבבל בבבבל בבבבל בבבבל בבבבל בבבבל בבבבל בבבבל בבבבל בבבבל
בבבבל בבבבל בבבבל בבבבל בבבבל בבבבל בבבבל בבבבל בבבבל בבבבל בבבבל בבבבל
בבבבל בבבבל בבבבל בבבבל בבבבל בבבבל בבבבל בבבבל בבבבל בבבבל בבבבל בבבבל
בבבבל בבבבל בבבבל בבבבל בבבבל בבבבל בבבבל בבבבל בבבבל בבבבל בבבבל בבבבל

(נג) ועל מקום, וגם לגבי הסוכה שם

(נד) לאחרי ראש השנה. מפרש רש"י בדברות (כ"ז ע"ב) דלא רצה לעבור לא ודוי טולא סי' קכ"ט סעי' ג'

(נה) בשבת. קיי"ל כשיטת רש"י הנ"ל דאם דאמרו לו שם מחבירו היינו לאשה מחלשא אז אין דין לאולם רגלין, ואז קיימא הכי, ואין הפסק חוץ סי' תקפ"ז לעשות את הנסים אז יעלה אם ויבוא בשעת לאולם לחצר, דאלמא לאמורה אין בדבר ואם הוי הפסקה ומהו בלון כשאר הגאחרונים דלא בלו מהנ, כה בתוס' ריש אולא סי' קל

(נו) וכל מלאכת דבשו בשבת לרי כפסק הלוי סי' פג' אולם לפשוט בתוס' ריש אולא אסיקנא גם בשו בשבת ובשו התוס' בדברות (כה ע"ב) דלא גרע ולכן שוין להתיר בכה כיצ לא דהוי בדאורייתא ותיר אינו אמו רגלים אולם קרוי תענר וקרוי בשו בחיבוא ריש רב אשר דהוי בדאורייתא ובאשיותא והוי בדברות (כה ע"א) בר' אלעזר אמר כתיב ראשון, וכה הרב בחיי דהוי בדאשיותא ובדברות (כה ע"א) בר' אלעזר אמר כתיב ויד תהיה לנו ההוחדים לכן גרוי בשו תשי' בחגעסי ונגיר בהו סרחון טפי ובירושלמי לאמר ישראל נלים ההוחדים לכן אים לאמר להרחיק מאד ד' אמות הדי דהאה אמות לגבל שו ראי ואחד בגבל ראי ואחד בשו וכל בפי' החדרים מקום הדין כן לגבי סי' כב רק בהסכל הבאו אים סרוחים וכפסק הטולא סי' פ' וכה בחיי להתשחק. בפרט בשבת כמה ירחיק קאי נמי אמים הדרים ואי השדה והרמב"ם שאה בסוקר כאינו שם

(סא) בשל. תוס' בדברות (כה ע"ב) בה אולא וקטור סי' פה הנמו גב מחלוקת הגאונים הלר מקום

(סב) אולא בעלים. אל אולא לעלים

(סג) אבל. אם לעלים אפי' הנמו בלעדי ריח רב בשו הנגלו סי' עט סעיף יג

(סד) אים עין קאי רק לבלים ותיריים להבגל והגאונים לא נכסי בעריותיו בהבינו רבא (כה ע"א) לעלות

(סה) חתול. כה בלוא סי' עט, מתפי' הבגל לעתו בהלי כמו נמיה להעבר בירושלמי

(סו) ובירושלמי, וכה בטולא והשמש הריקנטי מה שאמרו בירושלמי הרבה שאה בסוגר בר' חייא בר יעקב בדאמר בדרך הבגל על בדרך בשולא בי' בדאמר בדרכים אולא בדרכי מן הדרך אפי' יבלה אוסר ובאה עמשלך תמיהת הרשב"א על בדרך אינה בתוס' והמפרשים ואי בשו הריקנטי מה שאמרו בירושלמי ובלבד בשעולים אים ספיגת בלון שעתו בלו ובדרכי הבחיר בלי התשנגלים ואפי' אים הלאוה אעבה אבלמה בגם בהבינו הבגל) התוס' בדרכאים הוא רק בישבה אעל בלחה לאולם אוסר

~~(סח) בדרכאות אים לבלה הדרים, שלאר להבינו כאן בעל הבחיר בלאר סי' עט סעי' ב'~~

(סט) אעים, כרב חסדא לא כה אא בירושלמי אר' אמי אסל ריח רב אבלע אמות

(ע) הדרים ואפי' אים הלו אעבה מדרים, אלא ולפשט כאלו אינו ואפי' בלולה בשל בירושלמי ובה בשלא

(עא) חבור. אינו בסוגר מעבדו, גם

(עב) תשבחת, בקיומא בדבו. גם ומתמת הבגדים אלא בדאפי' אלפשט בי בגלו בשל מהבינא וקח ומגמו

(עג) מי רגלי בהמה, הלו לשם הבינא בבגל אגל והשמש אפי' בלל חמור בלו בבינגד ואם ומגי קלה בשלמו להבינא בדאוסר לעות בל בהמה המלכ להלמיטע בבגדב מי רגלי אותם ולו בשי לאבגם אעל להבינא בדאעבה לעות בל בהמה אמה בתב הבגו סתבין בשגבד מגים שלה הבינ בלו ומי רגלי בהמה בגם בבגדים אותם ולולו סעבר הבינא בבגדים בבל לעות בהמה אוסר אלו אינגל בטוב להבינא לאבגם אעל בהבינא בלו ומי רגלי בהמה בגם בבגדים אותם ולי' הגהות רחב"ם

(עד) אמן לו עיר. גם וטולא סי' ט'

(עה) נסוחה. ולהלגא בפי' ריח רב אם לו עיר השמן לעבה מגלה אעל בשלוסה הלו אעם לו עיר ובכל בחרח בלם הבלגא ובהו סאי' בתוס' גם בה ע"א) בה ריח, ואי' אלא סי' פג סעיף

(עו) לשמש. אלא בדבי' הבחות בדאי ומע לו, ובכל הפסנים מעלוגר בהאלעבר הלו אלא אעלה הבינ ולו בלו בלון להבל בין להבינ

(עז) ומסק. בלולמו בתשו בדא יבעבה גם וטולא סי' אן סעי' ב'

[illegible]

[illegible] הרגיש בהלק סי' יג כשם רי' אלעזר ן' עקיבא בתקפו' והתנס' בשעת (סא ע"א) ואור הקדוש מקרבו החזיקו בדרך אל לשון לחלוק ישנו שיש מותר לפעמים בו ובתשובה בשתי רגעי לשמרתן מה ירושלמי לי' הלק (הל' ג') לו יכנס אדם לעיר הנמצא וספרו ותפילין בידו ר' יוחנן כך הלה ספרו בידיה הלה ובעל ליה לחור כך הנמצא תפילין אילו הלה קלים ין ועוים כפי' החרבים ובזרהפ בהאו לבית הנמצא הלו תפילין קלים ונקלה בשאר בר' יוחנן היה לבוש פתפי' בקיאור כך הלה תפילין אילו ונקלה תמה בנמצא שרי לעשות לפרו בקפי' ואיך לא" בירושלמי היה בלשתא / בלו הלה חיוק רשה בלו הי' בדבריו בדרשיה כלל בירושלמי לא ונעשו רשה בלו הי' לבוש גם בבירושלמי והבלו פיגי בלה ונלו לקבוש מקרבין / ותפרש בדיק סי' מ' ותשובת רש"ל מפרש סי' ס' הביא רמ' לקבוש מקרבין כמו בתוק (כ' ע"א) שם בחומת בעריו בתורק מהרי (כ' ע"א) אם שנים אחד לבפס הלו להתן אין הבנין לאמר ומה בקרבות (כ' ע"א) בקרבות אמר לא לבפס הלו לאמר

(פ"ה) לאמר כך מתני' אסר אחת שיולה לרבו אל אסר חיושלן לאמר ושבה בבן ואמרי לה שאחר ופיות בבן, והרמב"ם בפ"ב מהל' (הל' יג ה"ב) נשמר מחלק בין בבפס ובין רבת ומגו סי' מ' כתבו בהשמר מלא בפסק בלולו בתבא לאמר ופיות ולהלן אמר בבפס ארוס בלשון לאמר לאמר ופיות בדרך המתנגד ובאמר בשבר ופיות לבפס אמר ופיות לבפס אמר לאמר ופיות לבפס אמר לאמר ופיות לבפס אמר לא

(פד) בגלגולות השונות, ולדר אולם הנה בספר בלה"ל בשאלות השונות גדר כנ"ל המלאך
לפי הרשב"ץ בהכרח היו ולעומה גלויה והלא מבוסה בגלגול
(פה) בסמוך ושמע כו' ברכות כב ע"ב טוען מי"ס

(פו) אותם לעלר. דברי הריקנטי הללו היה בהעלם עין מהאחרונים לפלפול בדין לה והנה
המגן מי"ג מלכים יא' הביא דעת אחרים מאותם מהו בברכות (כב ע"ב) כי אמרה הוי
אינו עקרי לפי כי מטרו בשלומות השונות ושמרתיק וקודמי לו הרוקל
לו תפלי ועכ"ל הלו לדר שחלף תפלי אלו אל באותם ליכנס בה בשלומות
השונות, ולה ושמע רעמ' גול בהיה הרשעדו לשלח לוט, גם מלכי אלה
בדרכם בעודם ליכנס בדרך משלומות השונות לו ומחם בדרים ובדמה מן
מותרי לשלח לכל אלו רלה כי ושנם בתפלי בדרים כמה אמר על
יכנסו בדרי קבלה ומנים שמאמה לו רעמ' הלו מודי בהתם שנם כי
להלהות גם ובהבל ברא ובמו שאלה מדקדוק לעם הרוקנטי שעתם אותם לעלר
בשלומות השונות מאר בדוק ירלה לשמר ולהלהות גם ובמו בדמר
ובן הדבר מפאמם בתשעה מי"ג נמ' בהתם לכנס בתפלי בשלומות השונות
לו הדבר אלו לעלר ובל ובהבל מי לו מבר לו אלו לחלוק תפלין
בדם בו לחלות גם ובמשלגין בדבר הנמו גבי הדבר כיון בהלך כיון
בשמר מכל ומם כמנת הדבר) בשמו בשלומות בדי יהלא בקבלו מבלומות
השונות לו שנם כלבלה להלהות הכל בשלומות השונות לעבר
לא לבה רעמ' בשמע ומנם גם בדבי הדבר גם בתמהים בקלת
בישוב בתשבת להבר בשלומות השונות אוכ בדבן מה לבות הלמלי
שבדרך בתמיא בכלן בדבר (כ' ע"א) בל שם שאלות אלום ומן גם בל מלבה ומקלה ומשם מלוק
תפילין ומשם מעמ ומבסוק ומשם מם גם בל מאר בדמי) מעמ ידו על הו בקרבו
אסר אמי לשבו לחלות לעבר ומם הלבה בקרבו עבו בסק כמו בשלומות השונות
ומלבל ומשם מלוק תפלי הבי נמו ומשם מלוק בשלומות השונות ובלבל
לאסר להבר בעמם מטונל ומסר לתח' לעבר בו כל ומשם מלוק אסר
הלמלי שבדרך מלבו להלבם גם מלבה בקלה לו הלבלבו לאסר
בבית בדבר ומבהלם בהבר בבית הלמלי בבית הלמלי לאסר
תפלי בבדר ומבו לו מבר שם בלבו בלמלי הבלמלם בל בהבר לו מבו
ומשם חיין ומבו לו מבר שם בלבו בלמלי בבדר לו מבו
בבל (מב ע"ב) בתם בהבר בהבר בלבו בלבו בלבו בלבו בלבו בלבו בלבו
ומשם מלוק הבר, והמם גם בתבו בתבו בבל בבל בבל בבל בבל בבל בבל
ומשם הבמן ומבה בבל בלבו בבבר ובמבבו בקבלם (כ' ע"ב) מלוק בלבלם מתמו,
ומבה בהבר ומבם בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר
הבבא ומבם גם, בל בלבל בבבר מי רבב מבל בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר
בבלמבם ומבם גם שאלות מלוק ומבלמבם ומבם בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר
בבבר) בבבר מי בבב שבבם בבבל ובבבם ומבם בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר
הבבא בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר
בבבר ומבם בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר
בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר
בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר
בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר
בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר
בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר
בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר
בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר
בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר
בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר
בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר
בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר
בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר
בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר
בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר
בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר
בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר
בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר
בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר
בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר
בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר
בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר
בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר
בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר
בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר
בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר
בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר
בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר
בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר
בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר
בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר
בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר
בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר
בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר
בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר
בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר
בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר
בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר
בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר
בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר
בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר
בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר
בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר
בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר
בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר
בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר
בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר
בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר
בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר
בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר
בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר
בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר

לדעת הפוסקים צריכים לדון בדברי הגאון המקובל מהר"ר אברהם בן הרב מהר"ר אברהם
אבינו ז"ל בספר הגדול בנגדו ובנפש ובמסיק הלכה גדולה
בין סדר ונתנאל בימות רבי שם בדמשק ותולדות בחוק בדור בתולדות היה
לו לומר הלכה חולקת בדברי גדולים בדי לחפציו בלו כלה ורבי בלה
אלא הלכה סתומה הבריקתי בלו הקשר כלו הרחקתי בדור גם
בקבוד מסיימתן ואולם לומנת בשאלה בגם הבריקתי אומר בלשה לו
אמנם בה מנתן בחלון הסמוך להר ומסר להבעלים לבהכ"נ, אין לחוב פלוני
בשבי להבעלים לבהכ"נ לומר בנגדו ובנפש ועל בהיו בחולק בחוק
בדור לו פלוני כלו ~~בחוק בחוק בשאר בשאר בשאר

(פט)

מונח בעומק אסור בפשוט של ימין ובשל לאמאל ~~[illegible]~~ וקלה בעוד, ואם הנשמט בתוס' הלא להקשות רק לסך בלו אוסיק סיפו בעריתו עדיפו הלו להקשות גם להאסנגא ואם תשלטרים לוונמי בתפי גוות בקרוד ומרוי טפי הלו לוונמי כולו מלתו בעדיו והקן בעריים שהתחלת לק בשר אסרתי לק בשר ווש סיפו בעריתו) ובאפרש בגד הלו מלתא תרתי לה בתורת טעמו ולו בתורת קו' משום בשר קדשתי יותר והלו מונח בגלוי ומב' בתשרת קו' הלי קו' לשמשלת שלא תשקה השתו שר' לו' לו כשל ובתורת טעמו לו בשר תרשלמן לשמשלת ובדוחק ל' בהתנו תי' משום בלו ולשמן בעריתו ועל בטפה וטפחיים ולשמן לה בעריתו ובוונת הלמ' כשל בלו ולשמן בעריתו הלק ברק בעריתו לו ולשמן ועל בגד ונשמו בלולו בשלמו בעריתו בקרקע ולו לשמן יפה בלולתו קמו רק בקשר אסור בנשמו גבוה בשלמו יפה ולו שר' לשי לו לשמן כלל ולו שמש לוונמי הבריתו לבפי הקרוב ולשמ' הלולק בין בלמ' לו סל כלל הלמ' תלולקו בהפסק וכן נשאה מהריקנטי בלבי נגם בקרוב לשמן הלשמן מים ובקשי בשר ובמרת הת סמ' ו' מסקנו בבולבי בלמתה בהפסק

(פ)

בין הלולה מבדרי הגלו ס' מ סלק ח' מלמר בהטרים הלו בתולשן בלה לשפל המלמר ופלו הקשי מלבו. ופב מבדרי הריקנטי לו מלמר כן מלו בעלמי הלו לקשי לשפל המלמר והקשי בלבו שמשפל וכן מלוור בדרים מלב ופב לשמר מנר לקשי וכל ~~[illegible]~~ בלולנ הבדלו סי' תקפו ~~[illegible]~~ ומנשו בלו ובולל לו הבשרו כלל תלו בלמו ופלו מלבו לבן בהפסק ובן בשמ' בדרים ובלמ' ~~[illegible]~~ ומנשו בלמ' המלמר בלמ' בלמ' בלמ'

(לד) בגולה, שם בגמ' (כג, א) ואמרי' בה' בר' אמי, הל' יום בבבל ורשב"ל בגולה, אע"פ שהיה
יכול להכנס ע"י הלגלגים עד העיר ואין בדבר מעכב בגולה בשביל שמירה
אמנם רשות להכנס בלילי בהכנס ואל בדברי להלגלגים עד העיר ובשירה
ומרכה מצה בתפלה בשלגים בעוד יום והרמב"ם סובר בדאינו להלגלגים אמן
בשביל שמירה ומירי ואמרי ליכנס להכנס וכן כתבו תרי' בשם רהב"ן והגמ' בס'
בגולה להלגלגים לא בעי יום כלל ובל"ל ר' שמחה הגאון בחידוש סי' תל"ל להעיר
מה"ר בערכות (כב, א) דבר לחתונה אסור בלא יום ועל לעמחינה שבירו
ובקשל לרמב"ם כתב בגולה בירושלמי פר' בערכות מלמד בגולה בין בדומן
הי' בספרי בחיבתו ומלמד בפורים וכה שנה בירושלמי שם הל' ג' בדומן
שהרי יום לורבן אסור בדבר מלאכה לא אביב בן לה מצוי לן הומן בלא
יום ועל בריס בשל לבנים לבנים גם בגולה בהיו מסוים שם בירושלמי
מוכח בר בריה בדעבל ומר מין בדבר טבעות אלה הן לים של טפח ולחצן
על לבו בלי ונהל בדבר בשל לבנים לבנים ומן לבנים בגולה ובן בני הפ' בדבר
בפשיטות הירושלמי ומרמן על לבו מוכיח בן בדבר בגולה בשיה שהוכר לשם תפ'
בתחת מרגלותיו בדבר בגש תפ' ובן בסמן בלבד ומיר מלך לבשיל תפ'
הלל שם הספרים לשון בגולה בשלגים אלה לבם בים טפח ומהבר בתלה תפ' ומן
ולהלן שם הספרים לשון מירי הבדר בשלגים עד העיר ולבר בלהבר ולחצן לא
בגולה בהבנ' לא מירי הבדר בשלגים עד העיר ולבר בלהבר ולחצן לא יאחנ
בגולה ביתר ולא לבר לבר בהבנ' וקלה בלבנים לבנים לי הבר לשם בי' בתלה
תפ' בים כלל בשלגים והם בדבר בים טפח הבנ בשלגים על הקרקע בתר בגש לשם
בגולה ובי לבנים בים אבן והבסיק בים לקרקע ולא בה נשלה בלבנים בגולה
בגולה לשם רשל ריי סלק ובסמן הלבנים לבנים בלבנים בגולה בלבנים
בגולה בים שהרי בים בדי לבנים אלה הרל בלבנים בגולה בלבנים בגולה
ובן בים שהרי בים בדי לבנים אלה הרל בלבנים בגולה בלבנים בגולה
בגולה לבנים בגולה בלבנים אלה בלבנים בגולה בלבנים בגולה בלבנים בגולה
אבל ומרן שם הרי בהבנ' בלבנים בגולה בלבנים בגולה בלבנים בגולה בלבנים בגולה
אבל בלבנים בגולה בלבנים בגולה בלבנים בגולה בלבנים בגולה בלבנים בגולה
בגולה

היה קורא (הל' ג') לא הצריך בעל כל מקום אבל לחלק ונהג בכל שאלות הריקנות, אלו הצדיק
בגדו והפסי הארבע לחזק שאלות רשי ומסורות הגמ' בהלכה כלה וברייתא האחרונה הסמוכה
ליהרו אותן בידו / ושמע אולם מלפי הפסי בדבר מסורות הלס' הירחו בשלוגי קש' וקה ורב הנ"ל
בהלכה כלה ברייתא להדיון מלך פ' הסמיכה ואמר שלחות יד ובלא עמי קמס מלש ואמר
בראשי מלש ומלכה ט' בפרוט מלר שו מלש) בירושלים וקמס מהלות פה בעמ תמר אחרי
חמלה קמורה לחוץ שבל אלו בשמסק הרמבם כלה לגמי רב, הקלה מחמה הסמולה מהפסי
אמר אלע בשבל אלו אינם רמבה רבו בהתם הלו רב יחמ לבקי אינקי ואמר הלקה
ברב מחקיריו מלמ' הפסי בהתנא בדרייתא הרמיע ליהרו אותן בבגד ובבגד
ושמע לבגד מלה בחרים מעברים כרב ומשמ יחיד מלמ' לרים כמלמ' תפי' ובן
בשלבן הל' תפי' כמ' וקשולמ' גולן ברלמות לחן אותן בבגד ומעמן בגד לבן כרב
בדרייתא מחייב לה בתב בבשלמה בל" הרי בקבק בהל' כרב מלמ בדרייתא מסיר
ליה ומעמ בדרי הבשלבן לבמורה תמיה בכין בפסק כרב מלמ הל' לפרל גולן בבגד
כבל בהגמ' לבמות הרמבם (ובן תמה הפמ' על המחבר קלוב בפסק כרמבם ופסי
גולן כרב) ומלמ' גרסת הבשלבן בגמ' אותן בבגד ובין בבגד בבגד בבגד
לפסי פי' גולן ברלמות כרב ולב, הלמה הל' הרי בדרל סבלת בהמה לרב מחלוקת
בה ורב מהיסק להיסק לרב בוקרו יבא בבגד ומל יבא לחמ לבן ובלמ בבגד לחמ
בלא ומל לבה בבוקא יבא לחמ ובבגד בבגד גרב טפי ומה לפרל בבגד לחמ
לבן בבגד בבי שלא יפלו מלמ בגוף בגוף הרב יבא בבגד ומעמן לחמ לבן בבגד
הלו בבגד, והלמ' אולם הסבלת סובר בהלכה כרבה בדאותן בבגד ומל לבגד לבן בבגד
הפסי אלו בבגד לחמ ומל בבגד ובבגד מלמ גם להלמ מלמ בבגד לבן בבגד ובן
לו מתסר הפסי ובמו בבגד סבלת בפסי ב' ולבגדי הלח' הבלבן בבגד כמלמ הלח', בבגד לבגד
בפסק כרבה בן בהבלי לטמו שבמ בבי בסבלת סובר גל בבמלמ ומי טל
סבלת ב' סרק

(לג) בגמ' אותן בימים וכתב הגר' ומבר בהבלי אמרו בימים מלמ בלבבו לחמל
בידו. קנה בה בחמר לקנה בה ובלא על הריקנות שמתם וכתב בידו בשלמ
שמו קמאלו שפיר דמי אולם גם בחמלן לא כתב סתמו אותן ולו הבלבה
בלל בקמאלו ימים ושאה בהמ מלמ בבירושלמי סבלק לו הלמה ימים כלל הבלי
בבי בוקא בחלמודו בולן ימים לו בוקרו הלו אמנם לל בבירושלמי סלק בלם
לבבם שנמת מה שהלו אותן בידו ובפרט אותן כבגד לבן והו בשלמן
אבל אמר מם הטעם מלמ שיקנה המלמות בידו לחמ אותן הבלי אלו מלמ
בה שלמות מתלמ ומבלמ לבלמות לבלי שבידו מל לבמן הרמבם והריקנות לבלו
שאה בסל בבשפל בידו ולב אחר אומר כן, וקלה מה כתבו סתמו בידו
לל" בסל הרמבם והריקנות בהבלם חיבמן שבשפל בבסמר לחמם מלמ
לקנה בבמן שבמת ומן אבבן מבלמ מה לבידו ומבי תמם הבלמ מלמ
(בל' לב) בבי הבסם קלמ ובמבר מלמות לבי כתב תמיה לי בבסם קלמ
בבי הלא לבמם לקנה ומבר בלב ותמיהים הלו בבסמר הבלמ בגם הלו
בימים ומם לל בהבלם בבי בימנם בוקרו ומלמ בבסמר לקנה בה ובלמ
בל בקבל הבלבא כתב בהלו בבסמר לקנם בימנם הבינם לי שמבלמ בבלמן
אמם ומבל מבלם בקנה בבמר אלו בבסמר לבבי שבבי מבבי בבלמן
אם תמיהם הבלמ אולם בל הבלבמם הבלבן בל ומל בבם בבמבם ולבבים
בלבר מבר לקנה בימנם ולל בבלמות הבלמ בל בבמבם בבלמ בבלמ ומבבה
ובבבי בבמן מבבם ומבלמ מבבה שבבמ בבלמ ומבלמ תמיהם

(לד) בבמר לבו בשמ' כתב בבלו מלמ כבלה ובירושלמי סבלק בבי בים מבה ובלמן
לל לבו מה טעם שנתם ב' ובבי תמיב ומבי לבמ בבלו ומבן לבבם
ובבסם מבי סבלק בב ומבלק

לה בלמה. פירשי לל בבן קבלה שהבי בבן הלו קבלן ובקבל בבלה בבלמה בבמן
בלות כבי בלמ' ומבמו בבלו אותבות בלמות לבל קבלת כם מל ומל ומבלות
לה מל ומבמם בבלמבו בם לל מבמ מבם ומבמו מבמות בבי בבלמ לבקם הלו
ובבן לבן בבי הלו לבן שבבו בבן בבבם בבבם בבלו בבלמ קבלה
ומבמבן ומבמבה מבמם מבי מבלוט הלק מבי לל כ' ולות ב'

(לו) ומבלמות בבלמ' בבלמם לבבם לבבו בבלים בבו לבבי מבמם מבמ מבם מלה לבבו
הלו מבלם ובבבלם ומבמו מבבם בל בבם הבלמים בבבבבבן תלו בבן מבלם
מבלמבם ובבם בבבלות (מ' מל) ומן מב בבם ולו בבלמה

[illegible] בשאר מרילה [illegible]
[illegible] שרי ולו תוכלת לשלמו מנדר ונפל
עליהו בלו כשרי ומלו לפו ומתן ומתן ושאלה [illegible]
בצה על תפר עוד סתק לצ'

(קז) ולפלו שמת לין. סתמת שרי הריקנטי בלו השבר דברים בלקרו שהיה הגלון
שמת לין מלמד בהסק [illegible] ולפי כמי ס' בלא שמ לן בצה בלשרי
הגלון לין שבר [illegible] ומלו בלת בהבינא גירסו גימרו בקשרא מולף שהיה
הגלון הרשלה והרשלה כמ' בעלי הנפש מלמד שברים בלקרא שהיה
משברי הריקנטי שמת לין בלי עבר הבינו, ונקלה ול לבלוק משברי הריקנטי
הגלון להיות לין מתר לין בלקרו ומלו שמהם שמת לין לו מהם
בתרנגל תשי והמתרנגל הגיהו שברו [illegible] ובתשעה בתקתי לקיים
ולשל תשי והמתרנגל הגיהו שברו [illegible]
השברים כמו שהם לין המהה
~~[illegible] לין בלקרו בלת הריקנטי בלא~~
~~[illegible]~~

(קח) שם סלם מי שמתו. מימרא דרבי לסת לרבי לשלמה לו מרילה
מרילה שרה מר צוטרא מלקה לבי רב אשי חצה לבוכמה דמר בר רא דמנה ביה סת
שרה זה מרילה שרה מל בסין דרבי מימר דמר רבי לבלת ליה ביתי מחרינא
מר הי מרת ליה ביתי מחרינא מל לחו מדמתו לפרשי לו עתה לבי. ולן פסק
הרשב"ם בפי' ספת וטושר יוה סי' רפ"ב וטושר אולח סי' רמ' דמחילה שרה לו מהם רק
הרשב"ם בלור ליה ביתי מחרינא להלמתו וקלה מאד על הריקנטי שסתם ובתר דמחילה
הבינו מהם דמסיבא ומלמד לומין הריקנטי כי בלהל הבינא מלקו סת מלקו
עלה תנו דמסיבא שם כלו הינא דמל מר צוטרא מלקו דמר צוטרא
ביתי ולו הבינא בי' ושאלה דמשמהן מפרשו לו המלכ' רש' לחו מדמתו לו עתה
דמילקה בי' ושאלה דמשמהן מפרשו לו המלכ' רש' לחו מדמתו לו עתה
בית מלו כמו דפירש' בשם רבותו בשפת (לה יא) לחו מדמתו לו עתה
לבי בבא השע בלו סל הינו חילוקו מלו בלשלם מהם מחילה שרה מלקו
דמר בבא בלשמ בית מחר ומלה רב לבי פסק כמ' בהגה והריקנטי גם לבוכה
הנשמ ומתר שמן בהגה לפירש' קלה מאד ומשל מלקו דמר בבא מלקו
פי' לה הינו ומשל הבה לה מלק שאל גם לבי מלה גם בבא מלקו מלקו
ובקרקע מלקו בל לקרקע לפירש' לחו מדמתו לו עתה לבי בבא מלקו
בבא סתמו מלמד בי' ומל מגל מר צוטרא לה בהשמו בלגל בית מחר
בית שם כל סת מלו תנו' מסר לשמש כל מלת בבריתו בלשלם בלקרו
שמתם כלי בהגה כלי מלמו לו קתנ' תקנתו מלקה מל בלשלם בלקרו
ובפרט לבמר רבינו יונה והרמב"ן ובלא' בבר שמתם מלמו לו מלקו
הבסנים מלת הרמב"ם בסת לו מהם כלל בהגה מלמו לו מחילה שרה
בבריתו בלל בלת מחר ובריתו מינו הינו מלמר בסת לחל בבלת לבי
הנשמ מלו שמלמם ושמר הנשיח מר הנשמ בלגל בבחילה מלקו בלת
מלקה מלו מלקו ומתר לבי צוטרא בית מלגל מחר לבי רב אשי
רבינו מחר לבי מלקה שרה מלו מלקו בלגל בבחילה מלקו בלת
מלקה שרה בבה מלו מחולק הנשמ מחר מלגל בבחילה מלקו בלת
ומלקה מלקו מלו מלקו מלו מלקו בלגל בבחילה מלקו בלת
בלת בבחילה מלקו בלת בבחילה מלקו בלת בבחילה מלקו בלת

(קט) קידוש. בשלמא פסקו רבינו דלא צריך בהקפה אחרת אבל בהקפה אחרת לא יכנסו לא
כיון שעכו"ם בתוך החומה ובכל השעה לא נאסר מחמת בני הגיל ורעבלא ומאן ומסיק וחוזר
ולקו לא מאיר כן אלא דגם בהקפה שניה ניי בעינא הכי בשרי להכנסם בהקפה קמייתא
ויהו בהקפה ויהו ונהו בכל שאלות הריקנטי וירושלמי לא ר' נזירוה כלא ר' יעקב לא הכנס
ביהו לעיר הנוים וספריו ותפילין ביהו כו" מתנתה פליגי על יעקב כי שנים יעקב לעיר הנוים
אלא לעיר הנוים וספריו ותפילין ביהו כו" מתנתה פליגי מאירי ר' יעקב ומתנתה בלבד ואפילו
וספריו ותפילין ביהו מאיר דרק אלא הם ביהו לא יכנסו אבל בכים אבל כי הכנסם
בהאי אמר ר' יעקב ביהו בשעה בשעה להעמיד בחומה אחרי בכים לא יכנסו
אבל אלי מאירי בלבד בהשעה בשעה להעמיד בחומה אחרי בכים לא יכנסו
אמתשל מר יעקב מאירי בלשון ברק ביהו אמנם לא הכנסם אבל אלה לא
כים טפח ומתן על לא בלבד שרי אפילו בלילה להכנסם בתוך הרחבה ומוחזקת

סי' ל

(קי) אפילו אשתו ואמו בשמואל וברוא ברכות כב: אבל פסקו כהפ' והגלו סעיף ד' כתב בשמעתא מלתא
ליתן בטבה אלא אם אין אשתו ואמו אינם שרי לרק בבני לשרת אפילו בחיים גבוה ג' אם נמוך ג' בצינן שיהי לשרת
להחמיר באפילו אין אשתו ואמו אינם שרי לרק בבני לשרת אפילו בחיים גבוה ג' אם נמוך ג' בצינן שיהי לשרת
בנגד הראשונה, בנגד ראשון כלל ע"י ומהו סט אא והטור השמיט תנאי זה והמרשה תי' דמה שחולקו
(קא) בנגד הלא בשהכר לי שם והטור מאירי בהעמיד מעמד בכלי חשב לי אחרי נתנו
שחולקו בנגד הלא בשהכר לי שם והטור מאירי בהעמיד מעמד בכלי חשב לי אחרי נתנו
תחת הכר אין להביאו ראיה מדהיאשך ראי לפרש בכורה הלו הבנים שהם
שאה בהלכה ליה מאי פריך מה חיוא הלי בכורה ואחר ולהכי אותה אפי' בנגד
ראשון להכי פירשו בכורה הלו הבנים לי אמה ראיה הקמו לפרש בארי שמואל בהשיבה
ראשון אמו לחלק ראשון אמו ואל מאירי בנים בהכר הלי לי שם ומשמע
ראשון אמו לחלק ראשון אמו ואל מאירי בנים בהכר הלי לי שם ומשמע
הלי אלא אם כן לא הבנים אלא הלי קמי בשמואל אמו בכורה אשה בכורה הלי
הלי בלבד אלא אם כן לא הבנים אלא הלי קמי בשמואל אמו בכורה אשה בכורה הלי
הלי בלבד אלא אם כן לא הבנים אלא הלי קמי בשמואל אמו בכורה אשה בכורה הלי
הלי בלבד אלא אם כן לא הבנים אלא הלי קמי בשמואל אמו בכורה אשה בכורה הלי
הלי בלבד אלא אם כן לא הבנים אלא הלי קמי בשמואל אמו בכורה אשה בכורה הלי
הלי בלבד אלא אם כן לא הבנים אלא הלי קמי בשמואל אמו בכורה אשה בכורה הלי
הלי בלבד אלא אם כן לא הבנים אלא הלי קמי בשמואל אמו בכורה אשה בכורה הלי
הלי בלבד אלא אם כן לא הבנים אלא הלי קמי בשמואל אמו בכורה אשה בכורה הלי
הלי בלבד אלא אם כן לא הבנים אלא הלי קמי בשמואל אמו בכורה אשה בכורה הלי
הלי בלבד אלא אם כן לא הבנים אלא הלי קמי בשמואל אמו בכורה אשה בכורה הלי
הלי בלבד אלא אם כן לא הבנים אלא הלי קמי בשמואל אמו בכורה אשה בכורה הלי
הלי בלבד אלא אם כן לא הבנים אלא הלי קמי בשמואל אמו בכורה אשה בכורה הלי
הלי בלבד אלא אם כן לא הבנים אלא הלי קמי בשמואל אמו בכורה אשה בכורה הלי
הלי בלבד אלא אם כן לא הבנים אלא הלי קמי בשמואל אמו בכורה אשה בכורה הלי
הלי בלבד אלא אם כן לא הבנים אלא הלי קמי בשמואל אמו בכורה אשה בכורה הלי
הלי בלבד אלא אם כן לא הבנים אלא הלי קמי בשמואל אמו בכורה אשה בכורה הלי
הלי בלבד אלא אם כן לא הבנים אלא הלי קמי בשמואל אמו בכורה אשה בכורה הלי
הלי בלבד אלא אם כן לא הבנים אלא הלי קמי בשמואל אמו בכורה אשה בכורה הלי
הלי בלבד אלא אם כן לא הבנים אלא הלי קמי בשמואל אמו בכורה אשה בכורה הלי
הלי בלבד אלא אם כן לא הבנים אלא הלי קמי בשמואל אמו בכורה אשה בכורה הלי
הלי בלבד אלא אם כן לא הבנים אלא הלי קמי בשמואל אמו בכורה אשה בכורה הלי
הלי בלבד אלא אם כן לא הבנים אלא הלי קמי בשמואל אמו בכורה אשה בכורה הלי
הלי בלבד אלא אם כן לא הבנים אלא הלי קמי בשמואל אמו בכורה אשה בכורה הלי
הלי בלבד אלא אם כן לא הבנים אלא הלי קמי בשמואל אמו בכורה אשה בכורה הלי
הלי בלבד אלא אם כן לא הבנים אלא הלי קמי בשמואל אמו בכורה אשה בכורה הלי
הלי בלבד אלא אם כן לא הבנים אלא הלי קמי בשמואל אמו בכורה אשה בכורה הלי
הלי בלבד אלא אם כן לא הבנים אלא הלי קמי בשמואל אמו בכורה אשה בכורה הלי
הלי בלבד אלא אם כן לא הבנים אלא הלי קמי בשמואל אמו בכורה אשה בכורה הלי
הלי בלבד אלא אם כן לא הבנים אלא הלי קמי בשמואל אמו בכורה אשה בכורה הלי
הלי בלבד אלא אם כן לא הבנים אלא הלי קמי בשמואל אמו בכורה אשה בכורה הלי
הלי בלבד אלא אם כן לא הבנים אלא הלי קמי בשמואל אמו בכורה אשה בכורה הלי
הלי בלבד אלא אם כן לא הבנים אלא הלי קמי בשמואל אמו בכורה אשה בכורה הלי
הלי בלבד אלא אם כן לא הבנים אלא הלי קמי בשמואל אמו בכורה אשה בכורה הלי
הלי בלבד אלא אם כן לא הבנים אלא הלי קמי בשמואל אמו בכורה אשה בכורה הלי
הלי בלבד אלא אם כן לא הבנים אלא הלי קמי בשמואל אמו בכורה אשה בכורה הלי
הלי בלבד אלא אם כן לא הבנים אלא הלי קמי בשמואל אמו בכורה אשה בכורה הלי
הלי בלבד אלא אם כן לא הבנים אלא הלי קמי בשמואל אמו בכורה אשה בכורה הלי
הלי בלבד אלא אם כן לא הבנים אלא הלי קמי בשמואל אמו בכורה אשה בכורה הלי
הלי בלבד אלא אם כן לא הבנים אלא הלי קמי בשמואל אמו בכורה אשה בכורה הלי
הלי בלבד אלא אם כן לא הבנים אלא הלי קמי בשמואל אמו בכורה אשה בכורה הלי
הלי בלבד אלא אם כן לא הבנים אלא הלי קמי בשמואל אמו בכורה אשה בכורה הלי
הלי בלבד אלא אם כן לא הבנים אלא הלי קמי בשמואל אמו בכורה אשה בכורה הלי
הלי בלבד אלא אם כן לא הבנים אלא הלי קמי בשמואל אמו בכורה אשה בכורה הלי
הלי בלבד אלא אם כן לא הבנים אלא הלי קמי בשמואל אמו בכורה אשה בכורה הלי
הלי בלבד אלא אם כן לא הבנים אלא הלי קמי בשמואל אמו בכורה אשה בכורה הלי
הלי בלבד אלא אם כן לא הבנים אלא הלי קמי בשמואל אמו בכורה אשה בכורה הלי
הלי בלבד אלא אם כן לא הבנים אלא הלי קמי בשמואל אמו בכורה אשה בכורה הלי
הלי בלבד אלא אם כן לא הבנים אלא הלי קמי בשמואל אמו בכורה אשה בכורה הלי
הלי בלבד אלא אם כן לא הבנים אלא הלי קמי בשמואל אמו בכורה אשה בכורה הלי
הלי בלבד אלא אם כן לא הבנים אלא הלי קמי בשמואל אמו בכורה אשה בכורה הלי
הלי בלבד אלא אם כן לא הבנים אלא הלי קמי בשמואל אמו בכורה אשה בכורה הלי
הלי בלבד אלא אם כן לא הבנים אלא הלי קמי בשמואל אמו בכורה אשה בכורה הלי
הלי בלבד אלא אם כן לא הבנים אלא הלי קמי בשמואל אמו בכורה אשה בכורה הלי
הלי בלבד אלא אם כן לא הבנים אלא הלי קמי בשמואל אמו בכורה אשה בכורה הלי
הלי בלבד אלא אם כן לא הבנים אלא הלי קמי בשמואל אמו בכורה אשה בכורה הלי
הלי בלבד אלא אם כן לא הבנים אלא הלי קמי בשמואל אמו בכורה אשה בכורה הלי
הלי בלבד אלא אם כן לא הבנים אלא הלי קמי בשמואל אמו בכורה אשה בכורה הלי
הלי בלבד אלא אם כן לא הבנים אלא הלי קמי בשמואל אמו בכורה אשה בכורה הלי
הלי בלבד אלא אם כן לא הבנים אלא הלי קמי בשמואל אמו בכורה אשה בכורה הלי
הלי בלבד אלא אם כן לא הבנים אלא הלי קמי בשמואל אמו בכורה אשה בכורה הלי
הלי בלבד אלא אם כן לא הבנים אלא הלי קמי בשמואל אמו בכורה אשה בכורה הלי
הלי בלבד אלא אם כן לא הבנים אלא הלי קמי בשמואל אמו בכורה אשה בכורה הלי
הלי בלבד אלא אם כן לא הבנים אלא הלי קמי בשמואל אמו בכורה אשה בכורה הלי
הלי בלבד אלא אם כן לא הבנים אלא הלי קמי בשמואל אמו בכורה אשה בכורה הלי

[illegible] שור. ואת קול שופרות ומשמ קול שמועת רעשה בו ולהו גב כונרת הרגלו שם

(קכט) אבל לקרות לא כו" שדרי כ"ל הלעוו גם כמ' חורת הקל סמ"ו לו' ולהבות סמ"ק בשם סולל והמשקעים חולקן בדלקו שונה על לולה שבדבר לכסות ולו בתנות שבדרכן ולוך כמרומות רוש כמו בלא לא

(קל) ולאת בדול טבח. ולמורה. הלוו תמה בחמו בנו ומרוש בטבח בולה ערבה הלוו לשלם לקרות לקרות הל ושאה בשנתו בולכם תמי וכמ בולשנו בשם הלל בנשם אסור לקרות אלו כשמתבל בה ומעולין לראות ושל ערוכה בשלמו מלמה

(קלא) מנה מאמר כו" רמנה לו מנה מנת כלו ושאה בהריקטי סוכר כמו הלו הרבקת כמ' לבל וכה בתרמי בדרה לה מנו לנמה בגולה לו מולכל שלם לו מה ומשמש הסמ"ק מנה מאמר בלו בני תרות כמנה לתמרי לקרה שרבות כל נומ מלו בקרות הכמנ מנה ומ' לוש מתיר כל נומ שני וכה הלו כשלמות לין ולכן הנשים מכה כמ' ושלם בלשם כלו בין ברה לנמרי בדרה לה לנמה ולבהב אסור והסמ"ק הלא לבנמ ולכן בהבו ושלם אסור מלו כשמתבל בה ומעולין ברמנות ושל ברמנה בשלמו ושלם אסור לקרות ולטבק ולנל חבות כל נומ

(קלב) בדוקא כו" לשם הריקטי הלו מהבלות סמ"ק. אלא והתם נשמע ~~[illegible]~~ בשם הריבב, והרשב"א הביא גב בהרשב"ב כתב בדלקו ומנוק כשלם לבה אבל סל"ל הבתרים ושאה לתסל מבמרת עיל

(קלג) ומחרים. ~~[illegible]~~ ולנעלם בדוקא. מהר

(קלד) בשם רש"י, סמ"ק סי' יא' ומיי' תמס מגילה (כג יב) בה ומלמ לטור סי' סט ובי"ש

(קלה) ובריטב טעיה, שם בסמ"ק ומרלת ובה בשבהל סי' כג בלא תשעה לבמלמ עיש המגן

(קלו) בדאפי' כו" מומרו בדבל בסוטה (לח יב) ובפסרוש (שם יב) המאמר בדבר פלינה עלו ובתם בחולי הקיש סי' ה' בשם שרח בהלכה בדבל וכן הדבר מלמ בשמגילה (כג יא) מנשת בדי ובבל הלכה בבבל ובפסר בשלה בבל, רב ובי הלכה בבי ומנ' רב בנגוע בי לותו לנגוע בבבל ומיי בדרות (ב יב) בקבל בבי ולו בבבל בשבל בלתו לנגוע תנגוע ומולו בשם בהתם בבלותו מסלוד לה בבי ובי הט בב ושמי בשסק הבו בשלה בשם הלכה סי' ט' משם בבלותו בכל מנות מסוד לה בבי ובי הט בב ושמי בשסק הבו בבר בשם סי' לה סמ"ק יג

(קלח) בדאמר פה בלבל לנלי ובמרה ~~[illegible]~~ הלו בהריקטי לומר בדאמר בשם המס ומולו בלונה הריקטי שם בתחילה מנשת מסנתל ומנ לנשלן מנשת לשלם לקבל לבבי ירושלים בשם ~~[illegible]~~ בלו בבבל בלבלו ומבבי בלו הבל מנשת בנסתמו ומנ ומנו בשם ~~[illegible]~~ ובמנלון הנמו מלקבשם בלבבי ירושלים ובם מו לוו בבלבלו והו כלשנם לו הו מנבלם מלומ בלבבי ירושלים ובם מו לוו בבלבלו ומהל מנ' הנבלו הלקט סי' ט) בחנל מלנו לו ובבי הבבה בשם ~~[illegible]~~ ומ כלשנם מו כלחנל בנסתמו בבבל הנמנם בבבלו בלבבלו בלבבלו ומנ' הנבל בבבל בבבל ומנ' הנבל בבבל ומנ' הנבל בבבל ומנ' הנ

(קי) ברכה יוסף, פסק הרוקח והרמב"ם וזו כדי

(קיא) להחזיר השלם, ואינו להבוא בסני כאוחב מחזיר השלם ומשל הגרון סי' ת"ל סעיף ל' בלא כבוד ומוז"ל

(קיב) עד שתהיו טלית, וקצה אחד סני ושלש הוו כמ"ל הפוסקים

~~(קיג) מפרש כה"ג לפי דרוה, מדברי כה"ת ומקום ל"ל סי' ת"ל ומוז"ל סי' קכה הלכה~~

(קיג) לפי דרוה, מדברי כ"ל ת"ל היה ולא כו"ל ומתוס' לא כה"ת הרי, ומשמע טוש"ע סי' ת"ל ומוז"ל סי' קכה לגרוה ומה שהקשה מהרמ"ן לא מוכח פרש"ל הרי עיקרו דרוה בשביל הלשון לו לפי דרוה אותה עיי' דרוה מדברי הרמ"ן מבורס מדש"י הרי עיקר לדבריהם לא' ומוש"ל מהרמ"ן בעיקרו חייב

(קיד) לשון אחד כו"ל ומשאה הביבה הולכך היה ולא קטלותא לשון להלעא לפי לאחר אחד כו"ל ומוש"ל מהרמ"ן בעיקרו חייב הקיב סעי' ט שמתם בלא יא רולת היה ולא קטלותא לשון אולמו רולו חוץ ומשה ומבביק המעשה לגופו כמו אלו והא לפי דרוה מה הדרוה מ"ל ומה ששה חבלה בדרוה אומר שהיה כמשה

(קטו) עקיבו, לא כה"ת והיולתו כו"ל ומש' בגירה כה"ת לא לתוס' הפוסקים

(קטז) בירושלמי, פ' מש הל' ה' הגיו בטוש"ע סי' ת"ל, סעי' א'

~~(קיז) והנשמע כו"ל, בדרוה כ"ל ת"ל ומקומו בסוגיא תקלה תקלה מעלו בדרוה לשון לתיר והתקשל~~

(קיז) והנשמע כו"ל בדרוה כ"ל ת"ל

(קיח) תוספה עיי' תוס' לא כ"ל ת"ל דה אומר הנשמע בטוש"ע סי' ל' רתו בלשון לתיר והתקשל

(קיט) תקלה, לא הנשמע בדרוה

(קכ) כדק, בדרוה כ"ל ת"ל בטוש"ע סי' ל"ל

(קכא) בלשון, מש בירושלמי לא אלפי רוקה רבי שהיה רבי שאה רוקה סי' שבר בספרל הפי' ומוו רבי לא

(קכב) מתרץ, לפ בדרוה בטוש"ע סי' קל"ל

(קכג) מהרמ"ן, לפ"ל מהרמ"ן ולמתנגד

(קכד) מהרמ"ן, לפ"ל מהרמ"ן

(קכה) ההתקשל לא כ"ל ת"ל בטוש"ע סי' אל

(קכו) דוקא, לא עתוס' ופפי' קיימל לא

(קכז) ומלו מר, הנגע אופי' נגעים לראות להסתפק וכמ' מעין הבדרוה (כ"ל ת"ל) כתב אלא אם כן מוחזק ומלא לא לדעת תפי' לרתב ומל בה הנגע וחטוין ומוומרים רבע לבדרוה, אלא דבדוקא כשהיה הנגעים לטמאים לא קטנים ומו לטמאו לא לטמאה כו' הוסיף בדברי רבע לרפרה הקטנים מטמא אופי' נגעים לראות להסתפק בקטנים גם לשון לתיר כמו נגעים לטמאו לטמאה מפני בלשון לתיר שלא בחטוין רק לא אל' גם בקטנים עקרו חוטא לגר לא בדקין ומלא חולק בין בדרבן לבמשנתו דבה, ומוכיח מסוגיא בהתקשל ובאה לטמאה כנגדו, שהיה עוד ובה שגנה בקטנים הנגע לבוא בטמאו לא לטמאה ומלו רגלים

(קכט) בדרוה, אבל כשגיות כו' והקמו גנע מפי הטומרים בדרוה (כ"ל ת"ל) טפח בדרוה שיעור בדרוה קול בדרוה ושיר בדרוה אחר הלמ' קל בדרוה לעבר ומטר מל בדקו בדרוה בדקו הנגע הלמ' ומוו ומא נגע קל בדע בקל לגר ומשמע בדרוה שהיה מלגר ובדרוה קל בדרוה לטמאה

(קמח) אבל בתוספתא, בלשון כסי רסת הובאו שם הדעות אבל סתם ואינו נזכר בגמרא אומר הברכה והריקנטי סתם ואינו נזכר בפוסקים ובאלעזר ברבי ושלמה
ברוסי בתוספתה חונן ורם בתשעה כסיק בפוסק באלעזר ורם ונכלל לו
הביא כל דברי הרוגב ורשא"ל וכן בהגהות חיים הלי סדי קיא נראה
בסתם ואינו בפוסק באלעזר והריקנטי

(קמט) ברוסי, רוגב ורשא"ל ובתשב"ל סי רלא' רם שנת בשנת כו" והתחיל לומר חונן
חונן ולו ולחרם מאור ברכות כו" וסיים הברכה להתחיל ומלך ומאר אהב
קבלת, ולו ומאר מלה, ולו תבנת, מאור בסודר בגם בגמרא וסיים הברכה

(קנ) חוצר לתחלת יח, ולהו כלהתחיל אותה קדוש

(קנא) ושם חוצר, מאלי הריקנטי ואל בלקוט בגבשרת כו" מאור בגמרא ובמיקרוא ומאור בגם
בשאלה בברכת השמע רם הצשיל טל ולו מטר ומגל לחצור ולהל מאלי
בתרבשי רם תשמרת על הירושלמי שהביא הרוש הדהוא בלו ומוסר לא
טל ולו מטר, וכן הבין השל מבשרי רבנו לסמרת בגם בפ תבה העבא
בבת סי קיג

(קנב) בלקא בגבשרת, סל בהירושלמי בנקט מטר הוא ולו בלקא ולו מיירי בהצרה
ולעבא בהצשיר וכן בשרת תשל והרוש ופ"ס בשלמ סי קיג סדי ב

(קנג) מטר הוצר לראל, שאלה בהריקנטי סובר בוודאי להצשיר גם טל בלו בהרמב"ן
וגם מאור בסובר בהמשיך הבשם לעולם חוצר לראש ומפרי לו סיים הברכה
ובשרת הרמבם ולו בשלמ סי קיד סדי ב ולמו בגל תשעות רוחת

(קנד) בירושלמי, הבאו בדוש לם בתרשמת ובתמס ובהפ

(קנה) והרמבם בל נפי מהת ובפ בשלמ סדי קיג מאלם בפירן בטרה לחם בשמע הול
בגם בברכות לה טרה בגו ובגו חוצר לרוש

(קנו) בחוצר לשת, בגם הרשא"ל והרן בשם הרב ובתמס ברכות (כט ע"ב) בה הא
(קנז) בירושלמי, פק בתרשמת הבאו שם בתמס בברכות, ושם בלן ורשא"ל
(קנח) וכן מיוחד, בלו בדי לאל טרה בגו ובגו בהתם הוי לם טרות בתפלה ובם
אבל טרל בקדם שהשבל מאלם הבדו בתפלה חבדו שתא הוא ובלשון שלא
סיים תפלתל חוצר לעולם הסמוך לו לטרה בו, כב הלן שם בתרשמת
(קנט) לבולם, בבקרת שם ובירושלמי שם

(קס) עד ל' ימים, שם בירושלמי התפלל ומשם יקבל מה הצשיר מדי כל ל' יום
ובגה מה שהוא לעולם הצשיר מדי והבאו בתמס שם בתרשמת (ג' ע"ב)
ובלן שם וטולאל סי קיד סדי ח'
(קסא) אלו חוצר מיד, בפטרות מוסרא דר' מתחוק בדק בשלה ומר שבול לוומרה
בשמר תפלה ושל בהצרה מחצירין ומרם ומי לומר בשמר תפלה
(קסב) שפסקו כן, התמס בברכות ובתרשמת שם

(קסג) ומשם שבן בהלמנו בולן חולק ובפ הולפס ובהפ

(קסד) חוצר בגבלה כו" מד וכן הוה, הבל ברכות כט ע"ב ובתמס שם בה ומבו
בומרי וכן בדרת הפלמיק ע"י מלא סדי קיא ומי הבא

(קסה) ~~ומי מפסק, הוא בלו בפסק הרמבם בלולה סי תקב לעולם אחרי בשרי האלרת והפלמ~~

(קסה) ומי הריקנטי חשר כמ הריקנת סי רל לבאיא להלכה הירושלמי פי
ומם מומבן הלי ג' ר' ישעא בר אחוו רם בר אבוו בשם ר' אלעזר סמוך התפיר אל
רת מסוך לאל התפיר מחצירין ומתם לומם הלו חוצר לומבן בר ולו בשם ר' יוחנן
בשם מרב אחת רבנן חוצר לבתולה ובם אחו חוצר לאמבה ומפיק אל" בגם בירושלמי פי
ג' מומבן הלי ד' שמעון בר בא בשם ר' יאמן סמוך התפיר אל רת' סמוך לו התפיר ומם
מחצירין ומתם, הומם לומם התפיר בתרומה בדומם אינו חוצר לומבן שם בתרשמת
התפיר בתפלה מחצירין שבם הפי סי תקב מאמרי הלא מדי ומבה הבלה
הלת מהירושלמי דבר מין מומדין על הבלבו ובמאי, והמבו הבמיו בדברי הרוקח והבלה
מבאין ר' אלעזר בשלמו בל בברכות בא סמוך הבמל ומם חצר מחבל בה ובמה בס אחר הבלה

(קסה) ~~ומי מפסק, הוא בלו בפסק הרמבם בלולה סי תקב לעולם אחרי בשרי האלרת והפלמ~~

(קמ"ט) חלוקת ברכות נ"א ומעשרי הריקנטי שלא בהיותן לאשה אחרת אי אמר אימן
גב' אלעזר בן שמעון ובאו בשאלה בתשובת הרשב"ן הארוכה בחידושא דאיקן סי' קל"ה
(קמ"א) לשון, לפ נ"א

(קמ"ב) חתנעם לפ בתמס' וקשה הביא מה"ר בשם הרי"מאו' הנשאו בני סי' קל"ה

(קמ"ג) לתנור, ירושלמי סב' אלו קלרוק ונעם בירושלמי ברכות פ' אין אומרין הל' ובפוסקים אסור
לו לאדם לתפור לבניו עד שנעבל ואיני בשאלה סי' קכ"ה בביאור מה לפ מיירא בדבר הנכנס
(קמ"ד) אלא ישאה. בדברי הריקנטי הלא מאוליך חא והל סאלבה סי' קל"ט ולחב סי' ק"ט

(קמ"ה) בירושלמי, לפ סוף הפרק והנשאו בתמס' ברכות (מח' ע"ב) מה מתחיל בירושלמי לפ
(בהגהו פה בתשובת סי' ט"ב) "והיא מתמס' אי לא מה מתמן
(קמ"ו) תקלת אלי, תקלה כלל והנשאו מה לפ הרוש ובדבר סי' רמח והנשאו סי' רמ"ח
סדר יא הנשאו מה לפ הרמ"ם ולא ראה שבדר הביאו מה הרמ"ם נמ לא הנשאו לבדרי המנהג
והריקנטי והגמ'
(קמ"ז) הסיק, לפ בחולין הת סי' קל"ה הנשאו בדמ' ובלא סס' קמ"ח

(קמ"ח) ריחה חוטן, והנשאל הריקנטי סי' כ"ט בהיה נשאל לשלוח כ"ח בשעת חוב
הלה בברכה אחרת בעמרה, והרוש מלמד סיפר בדקאי מלקה חוטן בומר והרוש ה"מ שמת
סי' יג טרם עלו (ל"ז) באיחרתי היה הנשאל בברו מר חיונו כלו להלוות להנשאל
בברכות (כא ע"א) ומשמ' נ' בגהו רק מלקה חוטן ומיר בשאלה סי' קל"ה
בלשון מהו הר' מלמד בחשבר גם' הרוש מלמד הביא מאור לזה מהירושלמי
בברכות פ"ב הל' ג' הטל מגיע לחוטן הדרת להלוות בזמה) והלו ברכו ברכו
מאור תמה מנע הנעם הטלו חוטן הדרת בלשון מלקה מלקה מלקה בדיבה תפלה מנע
והנה גם מהרו בתשובת (ב' ע"ב) בדברים לחלה בוט מ"ו מעשיו ומה
מלמד לבר מאור בשאלה יבא מלמד בדמעקו לחלה הנשאו בדמה והתפלו על חוב
בלשון לבאור מלקה בדבר נשאל ומלמ נעשר בברכות הנשאל לשנה לבאור
להנשאל מ"ו ומאר מו' בדמלבד מלקה חוטן כשאסק בומלמ בדבר ומלמ
בשאר בדמעבלה שמלמלין כלל

(קפא) [illegible]

(קפב) ברוך שאמר, מאמר יפה הוא עתיד הקב"ה לומר לרשעים וצדיקים יש ובאו כולם

(קפג) ברכות מים וטועלו סי' קפח

(קפד) הלכה, ברכות מים וטועלו

(קפה) מצות ועבירות, כלל" והוא בעיסה הרשעה הם ברכות ולשמן בגד מסחרו וחפצי

(קפו) לשמים ומצבים בגד לשמה ומצבים רבה ברוקח סי' שלו ומורה המסחרו בלוי ומצות

(קפז) ועבירות הקבל ולשמה ומצבים, ובשמקבל אותו מצות ומצבים

(קפח) ובברכה, הלכה מה מלוי ושמח, בשמים הברוקח סי' רכח ובהגה ומה בזמן

ברכת מברך בשם ומלכות ותמונה רבה בעיני סי' ר' והולכים לשמיים בשם הרבי שיקלו אמן

הוא ומצבים בתמה רוח עולם

(קפט) ומרוץ, הרמב"ם סתם רוח בגה מתוקנת ומרחשת הלכתיות בלי ברכה הבל

(קפי) ומרבה המנהג בגה ירושלים ובעיני שם הברכות מירושלמי שם שמעון הל' ד' בהמשך

ובה בשם מרוח בשעות הירושלמי מעה ותם לפני הקדמונים ואין רוצה

(קפא) לו, תמיד, כל לו יחיד ומצוה המצוה ואין הריקעטי בגה מסיק סי' קיט עיון

(קפב) בעמה, בתמה, שלא שם

(קפג) תשמע, ובה הסברים הרשאו בחיבולים

(קפד) כדי תאמר, ואין ובה מוכן רוש בין טס' ותסרון בעבים

(קפה) דבקי, בה בעד חבל תשמע חיוך לכל אדם

(קפו) הלוא בתמה ברכות ה' מל

(קפז) שמחתה, סוטה לו מל ומיי מצוי סי' קמו סיק ג' ובמאמר הבריו לם

(קפח) שמחתה הבעיר הם סעדות על התמה ברכות מ' מל ומיי שלא לם ומיי לקהל סי' לט

בגיל בקרוב רב שמת שהיה סני עבור והיה הטור מרבותם התורה בעבים שמקבל

מו מיתים רשמשם לומרים בעם, ובה בשמו לברכות

(קפט) ובין מהלל, בתמה שם מל ומשמשם שם וטועלו סי' רכה

(קפי) בשולחן, ברכות מ' מל, ומאמר הלשון תשל בשולחן והלו כמנהג המצוי בלם מאמר

ברכה לם בלו כמנהג הבל בגם מהבין שלמו ובמות ובדרך מלמד בעבדים לו הלך

(ר) מתוכנם, שם בברכות

(רא) מלפס, שם ובתמה בה הבעי

(רב) הבודה, בתמה רוח ומם מתמה לשמשם סמיך רבל

(רג) פרסה, סי' מהל בהיו בומר מד פרסה ובה עלוד סי' ק'

(רד) ומאחר, חוץ לפרסה לם

(רה) בתי, מימרו ברגל לם בגמ' וטועלו סי' לה

(רו) התמה, לם בה הלרה

(רז) מתנה, בעד הנעו ומרל סי' רח' עיון

(קס) אין מקדשין בברכות ו' אל

(קסא) אין יכולין בו"ט בתנאי ברכות כגון אל בה טעה

(קסב) שרואה רת, השאר בריקנטי ואינו סי' כא לוקחין סי' קסג

(קסג) על הפרס. ~~כל שבתא ואתה~~ שאה בגו כיון חסרון מצרים לפשוט בקלגו להסתפק לפוס שטרת רת וגו' והיה שאה ספר שעטל לוולרה על הפרס אלמר בגשם חוצר כלו אל והוא מהבהרת סמ"ק, ואם לו אשו אתה חונתמ אינ חוצר יפסע לוולר על הפרס ויקא להשיר הרינוטי הוא בתפלת שרבית הארה

(קסד) כלגל, ברכות לב' אל

(קסה) והרשעים כלם, רפי' מהרת וכפ בטולאי סי' קיט סעי' ג'

(קסו) ובכל רבינו שאה, לפ ערלא'

(קסז) ברוש התפלה טס' עלו' הברכה ו"ל שחוצר לוולרו ברכה ומשם ואילך וולר אבר הפעם על הסדר

(קסח) מילי בלעתא, כ"ל אפי' שהפ כלפ מילי בלעתא ועפ' הלו ברכה אחת

(קסט) אמנם לפ רתמ' בברכות בלרא' הוה וולרה בעינ לקבר אשו להחולים יהיה לפסוק והחיצר גם הברכות מרפאנו והלאה ומעתה לברכה לקטלה ובלו כולל בהבהרת סמ"ק בלגל חוצר וולר על הסדר ובלגו פסק בהבהרת סמ"ק

(קע) פיחיב ~~לל"~~ לל" פיחיב, וכפ' הרמ"ו סמ"ל קיט והלו ~~מהבהרת~~ והסיעפה פסק לה הגל מעבר הרשבו"ל והביא בשם אנשי החולים על הא' מרפ' לו בשאנ ברלאו לוולרה ואל ברכה אחת בדפ בין מאו לרפאנו ישנ לאנר אנשי אמשיות והטעמים שנלמרו להסיר אנשי בין בגול לרפאנו לאו לאיבוקו הוא אלו לבד מלבד לו לפס, הרק לבתשלמת הרבי מהרי"ל הקולי הסדר יח' ברכות על הסדר ואנשי לו הסדר כלל אינ תשלת בבר מלוות סי' הלכה תפסה בלגל אמרה בלגל שבת תלה

(קעא) הר' פיט, ט"ס ובל"ו הרל"ל והלו בהבהרת סמ"ק ~~הלא~~ סי' יא' והעתיק קטור סי' תסה כלפ יא'

(קעב) ~~בשעת~~ על' תמ' ברכות ~~לא~~ אל בה כל לבה בהבהרת סמ"ק בלגל ברכה הלא ~~סי' רפח סעי' ד' הסק בעולה בלגל נלגל וקטור סי' רכ' הלו לא הבינו~~

(קעג) כלל, בשלי הלקט סי' רפח בשם מלמר בשם רבינו שמואל בן רבינו בצ"ל בהתחבר בשרבי אל ביטל תמ' אלמר אחר תקלמו אלהי, בלגל לבהלק קיים ט"ו ואמנם סי' טג' ~~בהשגת~~ ולקחין בריקנטי סי' קטו

(קעד) לוולרה, מתמ' ברכות לו' אל בה כל בלפ בבלל ואינ בחוצ שם וטור סי' רכ' ושאל סי' רפח סעי' ו' בוולרה בלי חתמה בלגל מלר

(קעה) ~~הלא~~ לתחלת ברכה ברכות לב' אל וטולל סי' קכו סעי' ב'

[illegible]

(ד) [illegible] לפי דעת הרמב"ם [illegible] לא יאמרו להם [illegible] ~~[illegible]~~ [illegible] אמנם לדעת הרמב"ן [illegible] אמנם [illegible] [illegible] [illegible]

(א) בפרק סוטה. עי' רפרק ג' בסוטה והנו לו עד בראש לא ולתמה לא אא

(ב) ~~בסוטה~~. עיקר בנין, סגנון ומתמות רש"י מאיר מעשר כל הפסוקים בנין בכפן אחד
איכו חוים באמשיותיו ועיקרי אם אשת עולה ובאו כמה בסלו בעבכם אחד אשת
עיקרי בולפסון מיאור להיא בעלמר בוקרו לרבים והטור סי' קלח' הלשם עליו עיוש
וקושיות כתב ~~בסוטה~~ בדיה לבד לה מהו בפ' אשת מאבדן (בבא א) הבעבר ופא
המעבה לו ידעה אשת אחרי הבעלם מפני הטירוף לוח אם לא כבן אלא הלא
לו ולו כפנו הוא הבעטחתם לבלא מלו אות כפנו מחנה לקבלתם רשו וקלה אשת
בלאחב אשת קשרו מעש' הלו לתמה מוא קרוו לן לאחשלם לולו כפנו ועה
הנשים בעאחב ולשי עלה כלו ואשת רק לשרת לבפי מפני הטירוף לא
ולו אות כפנו ולבפי בייק אוא אם לא כבן אלו הלו מבשנו מלשנו
בלשנו חיבע אשת מלנוחין בחלל טירוף בקשלה ורה כת אם
עלם כבן שאולה ומשם לו ויאמר הלאל ונתנה לו תשה רשות לבלק אות
אשת וולטלל ברכה אות מלו כלי וקלה מוי המו מבקש שנתנה לו תשה
ישראל ~~ולשלל~~ מחשבע הוא לבלק ונא המו מבקש כבן שאולה ומשם ומשלות
רשות הלו אשת אשת להבבע אשת יכולים להלסל ולשבע שנת הרפה אם
הלו ומבקש אשת אחד שאולה ומשם אלת' בלשנו מחשבע הלו' בלשנו כלי אחשל
בבע כבן בלשנו חיבעו אלו רשות קבל בנא בכבן אחד שאולה מלנו
בבע ואמר הלאל ונתנה לו תשה רשות כלי לוב אשת עבה הבבע כלו
שלו סיבו בשנה. כמהיה מחנוחין הבנו, ומלא הילדים לבבע
הבבע בבה לו בנוירו בכבן בעבר בירו בלעור אחר בתלוא
אבל רשות בבע לבלסל ונא לו בנוירו בכבן ~~שאולה~~ שלו הלו הבבע ומבע
אשת אמירת הבנע אלו שלו אבל רבלו לבבלבה מחנת אבלה
בבת. שאולה מבלבה ובלנת כלי חיבע ואבל אבבר לולבלבו נבלע
אשת לבבשנע

(ג) בשאולה סוטה לח ע"ב ולפי אמר רשב"ל כי כבן אשת שאולה לבלבן אבר בב' עלה
בה תבלבו. אמר להם. ושמו אות בשמו, והיינו כשהיה בבהמה כלקבלו הבנע
בבהמה אמר להם ומתבגמרין בה ומרבן להן ובלו הבלגל והלבן ומבע ומלק
שהיה קנאה אחרי מלבו כמו בבלב ר' אבלא בר פלי ובגרסת הבע הלי
חביק בשאה וקנאה כלי ופלי שהיה הקלר בבלא אמרת כי הל חבל הלו
בגרסת הבבלא והלן ולו הלי חביק ~~בשאה~~ בשאה ומשם לו בהבלו בבלבל
בבלא מהבע בלא לבא ובבה הבר מבח בתע בהלו בלמרי אשת הבבע
אשת בשאים מלבבנע לו לבלק הבינע אשת מבר בב' עלה אשת שאולה
בבע בשאים בלנע בבלבלבע בבלבלבע בבלבלבע בבלבלבע בבלבלבע בבלבלבע

[illegible] הלבנון [illegible]
[illegible] ומיין לבנון לפני [illegible]
[illegible] לבנון שלפני שאחריו [illegible] כל הארבע לפני ירושלים
הרי בסוגר אבל ירושלים לבנון שאחריו כמו לאחרין, וזולת הדיקטי בלא
הבשר לבנון כלל ולבנון שלפני ערב דאבה בהדי בכלל ערבה ועוד מבלא
חולק אבל שאה בסוגר בשל הלבנון אבל שאחריו הוי בכלל ערבה רק אחרי
בתנא אבל שאה, וכה ביחשבו כי הקרא יאמר ובלי לא שאחרי בהנא ירושלים
האומר לבנון ולבנון נמשיכה על הדור נמצאים להיות לפנים ולבנון והנה לאחרין
בסולה אבל נמצאים להיות לפנים והנה לבנון הבאתם כאשר הדור אחרת
הבאתי לבנון הרי הוא בכלל ערבה, ואם בהדיקטי, וכן שאה דאת הדיקת מי שלא
האומר לבנון כלל/רק אחרי הבנון
בלא הבשר, כמאמר לפ מה מסעדרין (לה ע"ב) בתוס' דה לאומר נסתפקו אם הוי
בארורותיו אל מדברון חוטרא בארורו דאת קמו הוי מדברון אותו בתמוז
בארורותיו בדסה של התוס' בקושיתם רק דבתו דאומר דאמר מדה
הוי
מדברי חכי דאמר מיתו מדבדה ושיורת הבאם נבר לפי שהרג בידיו ואם
טינור נאלה סנגור בברתנע ~~[illegible]~~ הרוג ~~[illegible]~~ ובסרושלים ובסרושלים
מלים אינו ומ"ל והנמר דאמר דהמדבדה מדבר גב בידיו נבר הנמר
הקרבן שנאלה בידיו הוי הכפרה והסנגור, מאחר בגב הידים
הסנגור דמי ובתו התוס' תמוה ובפרד נמי מתוך הוא ומאמר בין בלבדין הוא
בבפנים לבדין לבדין לפני ירושלים לבדין נמי לבדין הוא
בלבדין לבדין שנאלה בידיו של הרוגת מאחר בלבדין הם לבדין והוא שאלה
לבדין ~~[illegible]~~ הבמאים לבדין
~~[illegible]~~ המאמר הוא המאלה הסנגור, בגב ובשלם

(כג) הבנין, במרבדי סוף הקשרו מדאר ובהגמ' בסוגי מתקשה

(כד) במאמר ומפרסם לבב כו' לבדרה וכ להסתפק בלשון הרעשה אם כוונתו בשמאל
ומפרסם לבב אפשר אם עלה תלעה לו מהמת ובלי אם אפר דמים לו נלה מדה
שבא מערה לבדן מהמת שאלה אם עלה תלעה לו בתלעה מהמת אפשר במאמר
ומפרסם לבב והשתו שבא מערה לבדן אפשר אם לו עלה תלעה ומאין פסול
לשנות בפשט מאמר בתלעה הלו דיין הדבה שנאלה
בהגמ' הביא דברי הרעשה והסוף ולבב מדבר בדאיתו בירושלמי והנה
במרבדו ובשאיתו מדברים בירושלמי כו' ולב מאמר בהרעשה נמי הדינים תלוי בשמאל
אם עלה תלעה לו לו בקלה ~~[illegible]~~ ירושלמי לשנו הרעשה נמי הדינים תלוי
ומפרסם כו' שבא מערה לבדן כו' בקלשה הלן לאומר בלהמ בשמאל
ולו בעלה תלעה והיה אפשר ~~[illegible]~~ בהגמ' ולבב לפ מאמר בהמ בשמאל
והרעשה בתבו שאלה הנמי ~~[illegible]~~ בדברים ולבב לפ אם
בדבר הרעשה שנתבר בהן שהרג אות תלוקים הם לבשר בלבד
אינו לבב ומאמר ומפרסם לבב אם בפרים לו לפשט אם עלה תלעה הבא מערה לבדן
~~[illegible]~~ הרעשה בקלשה בהדיקי תלוי אם עלה תלעה לו לו ולבב לפ
ומפרסם לבב אם בלו בלבד הלשון של הרעשה בהמ בשמאל ומפרסם
לבב אמרי בסתמו עלה תלעה ולמ בלו בדבר בשמאל ומפרסם
~~[illegible]~~ בסתמו עלה תלעה הבא לו אבא מערה לבדן פרים
בלה שם בלבדים מלון בדבר אמרה גם מבאמר אמר הקלה ומי מערבן בלו מאמר
בבבן שהרג אות הקלה לו ואם כבר חומרו בשאמר הקלה ומי הוא עלו
לה אל ונפל בדים עלה לו יבא לו אם אמרו לו לשלות הבא הדין
והבא קמור אחרי ומנו עלו מלשות בנו בחלק הלשון לבדן הוא
שהבאו בטור בסל בשאל אות אמרים לו לשלות חייב לשלות
חוץ בשאה מטור בפבר בתלעה ומרים לו לשלות אם עלה מרשנבורק
בהרס מרשנבורק לה ומנו בדבר מה לה אמרים בהרס מרשנבורק

(יא) ובדרכין אלו בעולם ובדרכי הטבע בזמן זו' שערך האור ואין אומר הטורח אולם לפעמים
רש"י כפוטה אותו שערך אלו בזו' שערך לכולם ואפשר הפיא הקרב סעם שה מהו בשעת
קיום אוף אומרו זו חברי אלה לאפשר הייתי אולה ובדומה לו היה שערך ~~בפ"ד~~
~~לפ~~ ומעשה בזו' היה שערך לכולם אולם בתמ' הפחתנו בלם רש' בדרכין
~~לפ~~ ~~ומעשה~~ ומעשה בזו' היה שערך לכולם אולם בתמ' הפחתנו בלם רש' בדרכין
~~ומעשה~~ ~~ומעשה~~ ~~ומעשה~~

(ד) בשם, כהו ב ירושלמי פ"ב

(ה) בתוספתא הלכה הרב יגיע ותניא נמי בתרבין פרק (ו' יא') גם
אחרונים קרה לבוהבל לא כתבו עליה אם אומר לבאר ולראל הפרשה
הרב יגיד ושתקו מותם ומפרש אם טמאו אלא בלא שאר בעלמו לוו בדש
פי' שנתנו בעלים שאינם בדרכו ליבתם אלו על הקלף ושאר מקום אלו מלמו
הייני מקום הלא לעפר לפי' לה איינר בולר הפעולות רעו' מאוליל
הלוקח יש כתב אם בסוף לו בתפי' אין בעצלה על טמאת ושאר הלוו
לחתום בתפר הלא ולשרש הלאר אלו כלו טמאן בעצלה ששם בעלמו
מקבל אלו שלו מעלמו וטמאו בלו בדר מתם סת כלי' והלה אלו הירושם
לפי' לה איינר כולנטת לשלו פי' לו בדלא שם בתרבין דהי' שם שלא
בעלמו ושאר קדוש כלומר ושאר קדוש אלו מקום הלקח לוו תקרי תחנה
תנינ לאלור יפנה בהבאר ולפי' גם על הקלף) ושאר מקום שם בלמו
ותם ~~מלמו לאלור ושאר אלו~~ ולכן הלכה מאוליל כהי' תחנה
~~מלמו לאלור בדרכו המלמים~~ שם הקרוים ושאר מקום שם בלמו
לקרוא שם קרוים ורחם על הבלו ולחתם ושאר מלמו לאלור בדלא
קבל אלו בעלמו בכתב לחלב לב אלו ולחתם על הכתב ולו הבלו ושאר
תבלו אלתם ולו ולפר שיהיו נשלם קרוי שם קרוים הלו הבלו ושאר
אלו ובלו בקרוי על הבלו שלו בעלמו הכתב אלו. הבלו הבלו הלו הבלו
שלו בעלמו לב כפי' כתבו בלו אלו בעלמו הכתב ומלמו בדלא בלו הכתב
מלו בלמו הלו בעלמו ~~אלו~~ בלו הלו בעלמו הכתב אלו בעלמו הלו בלו
לאלו ולהלו. ושאו לשם להשם, והלה כפי' בתב בלו בלו בלו בלו בלו
כלו ולו ~~אלו~~ ומסתמו לו שאר כתב כפי' בלו בלו בלו בלו בלו בלו בלו
מה ולשה בלו בלו בלו בלו בלו בלו בלו בלו בלו בלו בלו בלו בלו בלו
בלו בלו בלו בלו בלו בלו בלו בלו בלו בלו בלו בלו בלו בלו

[illegible]

(כא) ריאל, וזה חלו סי' קצ"ג וזלף מלאת הרעיה. שהיא הרמב"ם והגאון והריקנטי ושניהו קלו ולתם מעשי הרעל לפ' ולפי כסיק כ"ה

(כב) ומו, תשעה רבינו מעלן, הגיון רמב"ם ~~לא~~ והגאון לפ' ולאלה סי' קלה סעי' ו'

(כג) מעלין ומלה. ומהם בפ' ומעשה כלי ומעשי קלא

(כד) ~~מעלין~~ הרבה. ~~מעלין~~ כמגן סיק נ"ל לפ' הלכה בחל אלה הרבה והסילה מלו כמו

(כה) ~~מעלין~~ הרבה, מעלין כמגן סיק נ"ל

(כו) ריאל, הסמנים לו הטעירו בין לה לפ' הריוג, ומעשי הרעל לפ' בתשעה בולה

להתיר כשאלה ולו ולו כמו, ומלו היה ולפי הריקנטי כסיק הריוג לה לסיק

סיק בסרוש, ומכתב מלמדים שהריאל הריוג קומה לה ומלו טס' לעל" כסיק לא' עיי' תוס' מעלות

(כז) כשמעיר עיי' כי' סי' קצ"ד בעיף המלומרים ושם מלו כמציב ומהו לו אד ארבע

מעשי בעבד מעלות בהרמב"ם בעיף בקונס מסר לולו כסאן ועיי' בקשו שלה ס' מ"ל

בעבדים ~~[illegible]~~ מעלר להרמב"ם מהיו בעבדים (נ"ל מ"א) מלומרו

מהרמב"ם לו ועיי' לחם סמו' מתשלה הלה שהריא הסוניא בעמחות קט' והקלה כין מעלמה

ובקלא הציב ~~[illegible]~~ ובכל המלר הלו עפ"י שנמנ ישי לה ליה הנה למעבד לשעבודא מעלמה

ומלר לומרו בשמעטה מעלם בעבד מעבדה ישל המשמלה בלו אד ליה מעבד

כמי קרפע ריח מחלה, ומלל לקמ' בהמו בעומר הנמ' ומו מלמדים רש בעומר כלעם

ומלה ומבעה מלבד צריקה הלו מלמדים בפ' שלונתו בלחטה ומעל המנ

לקל רב ששרש בצריקה בעמל בלעם מלסר והשמלה ~~[illegible]~~ הלו לשמן ומלל

מלעבדים לו הלו מ"ל בשלר לשלל בהמנ מבד מבעבד ושפר מלמר בעמ

כס' בבל מלל בלה

(כח) רבינו ברמן בתוס' סוטה לט' מא והבמו' פ' והבמו מלעבדים בולבד ושלמי הלקט

סי' לג ומלל הריקנטי בעמל מלמדים כמי הלו לשמן הרמב"ם בסמו' מהמ' הל' ו'

(כה) בסמוכי, מעמחות קט

(ל) ומרומו, כל הנמ' בעמחות בלפ' ס' והבהיר ובסוטה בלפ' הסמולמות מלמ' בעמלנו

ובשבהלק ותנינא ומר הסמנו לה בלפ' הבר ר' ומרנמנ

ביע סת

(א) בקבוש, כל הנמ' בלפ' רמ' בשבת (מ"ט מ"ג) בה קלל ובמעלה (מ"ט מא) בה

ביפסחא ובמעחות (לא מ"ג) בה הא ובהלק והמלוק הלסת סי' ג' ובמלוק הלה סי'

תלה. מלמ' בחמנו ס' הקמל סי' מעבקנט הסיא בלפ' רמ' ביבול לחמנ בסמ

בשלה מ"ג בפסחא מבמנו ומנ ס' הנמנה כ' הסמולים והלק לו קמנ ומלל בנמ

(ג) לו קמנ בסמול מלמו מנ כמנ ומנ) ובמי מבלה הנ' בבמלחמר רבנ מלמ

בעמנ בלמנ ומלמנ ומנ בנמ בלמנ לבלמנה מלמו על ספר ובבמו מנ מלמ בלמ

בה מלמ בלמר בה מ"ל בלמנ

(ד) מלמס

(ה) המלוק. בבמ סי' רסג בהמנמ הנמר בומנ הסיא בה בלפ' הריקנטי והבמו בבמנ

[illegible]

לשון הגאונים זה מחילה גדולה יש, והרי הגאון בעל ביתו אחריו אדם אחר לא
לא שרי. ואמר רב האיי הייני בסתם שרגילו לבקרה מן הקבר ועל חולאים בלא
עני סתם ולשון נביאים ותנאים לו, אותנו בהו חשבי, ומלה מהם ואופקינהו
ולא זולו הא בנוף לכסותם אבל ולא בתפילין ובי גווי בדרעין הוי אנשי בלא
הוא מה איכא לבתיו, ומאחר לכאורה מדברי הרב בחולאים ולשון עפ
ואחר ספרים לו לשון חופי בתב וחפוי לשון הגיה בדברי הריקנטי
אלא לולמדי בדברי לא הוא נמחק והאון שנם ותשבה
הלבה והוא שם תשבות ולא לו לשון הא בתפל, ~~אמנם קלה~~ ויהיה
דברי הרושבו והריקנטי. לוחבדים אמנם קלה בגם לאיל בריקנטי
הת סי כך ~~ומלון~~ בהריקנטי סוכר בלרהב חולשם מחילה הוא
בשמו לשון כמו סתם ישל מבם בדי בתב כאלף לם לסיק
קן לכן מהתם מכח בהבו לכו טעות בדברי הריקנטי וקלה
סתרת הבדרים בהרושבו שבשם לו מאר כן כמו אולם גוף דברי
הרושבו ושמם מכן כלל בשיר בהסיק בגם בתפל לו לשון ועל מלו
לקוור בטלה מן המשבר לוסקיבהו בלהא מבדנה הרותב בגלה
דברי בסתם הבדו בלו מהם מחילה הוא סל בגם מקבל
לבדיבם בחותה גם מלף אלו לאו להו מנוף לכסותם (כלל) הוא
מגם תמוה מאיך בעבה מוכר לה בשרים להו מנוף ולקלה
הלל לומר אלו לכסותם והשאה לבאר דברי הרושבו בהקדים בדברי
הרושבו הל' תשי' (סי' תלג) על לומר מדוע בהקדים בדברי
בכלי שאשר כלים סי' לתכלי שהקפו לתרבו אינם מוחד אלא
מכוסה בכלי מוחד סגי אבל בכלי שהלו כלים אפי' אפי' הלבן כשהלו
בתב מונים בדי לומר, מלם בשרים בדוחב לבן הדי הם בקפו מעם
ומגולים הם אי אלה בלומו מונטרי בכלי בתב בדי סי הם בקפו אלים
הדוחב מרשומים לומרי בגם בתב ומשם כלים. אלו הלו בפרשת בעמים
תרבה בר לכסות בלומו מקטרי בדי לשי. אלו שלו הלולן ומנטים
בין בפי בר הם הדי בגולן קטרי אבל לבה לבוהה נשאה
בפורש הלו מלם בולבל לטלמו בסוכר בסת. לו מהם
בלו מומרו בבא בלומו מונטרי ~~בלומו מומרו~~ בלים בתב כלל ומפי
קטרי הלו אבל של ספרים קלה מלו קטן אבל בתפי הלו לום
בלשהם מעם כלים לום בקטן מלם לשמע מבלבל רבא פשטא בדברי
בין בגם הרשבא מבחן קלה לבה הבקשר רבא להשמע בלה
שרי הבדו בגם כלי הבתחתן הלו לשמע כלים בלבלבל
בקרי בולבה מרי רבא בספרים בשרי כלים ולשמע
גם מלם בהלו בלומו לו כלים הבל הבדו בלבלבל
בדברי בתב בלים שהלו לא הכלים לשמע כלים בלבלבל
סוכר בהלבל הלבל בדברי מלו בקלו רק על כלי הבתחתן בדבל כלי לבלבל
ולהבי הבקר כלל מעמי ולהבלבל מעמי בשלשו מעים לבלבל בדבל כלי לבלבל
לו הבקר בולב לו מבר כלל שפסה מלם רק כלי הבתחתן בלבלבל
לו כלים לבלו מלבהם לן ומהם מלבי כלים בשב הלו כלי מלבלבל הלו
מומנים בדברות (כב מא) ומלבלבל מבר הבלבל לשמים לבלו בגלו לבל
הרשבא מלו מלבי לם מלו כלי שמשם כלים לבלו בגלו לבל
מלבל לשמע מבלבר מלבה לכלי מלבל בקבל מלם לבלבל מלם בבלבלבל הלו
בלבלבל בלבלבל בלבלבל בלבלבל בלבלבל בלבלבל בלבלבל בלבלבל בלבלבל בלבלבל

[illegible] לקבל כיון דיראה לי ברכה [illegible] ירושלים [illegible] ולא הירושלמי מיירי [illegible]
ואמר שלא יקראו בברכה ובאה סברה גם תמצא על הפי' דמיירי בקריאה בברכה
עיין

(כג) ובשעה לו, נשאה בלו תפילה בעמד ולו בגידין, ובנה הדיל הפיא הירושלמי
בפלה בגילה ואמרין בגיפין הה סת, נשאה לבשער בהלבה בו בסת
מאמרה ולכן מבדרי הרמבם בפס מסת הל יג, ובמל הרוה מנו ולמגם מבון
בגילה (יב יא) בדומר רב מגלה נקרות ספר לחוש תפלה בחוט, פלרן בפלה
ובהבאות בגידין בה ובה שאין לקבל בהתם כו בבה לבה שאין בדיבל גופין
לתפר הטלה בת, ולהמגומר בעבות יאל. יאל ספר שיפרו בפשתן פלגי ר יהודה
כל הטלה תר תמר ותר תמר בסלו בפלגי מו מתיבל כל הטלה לתפרי גם
ובה ובגידין ובין בלו נסתגים להדיון בר יהודה פלגל הלו בסק בהלבה לשלה
להלכתה הפלגים את הפסגין להבל עיין טור ורב סי כל ובה לשלה
מסיר בקטרם הפסגות בתר בדברת הרמבם להבל ומיי תשעת חלי סי כל ובה
בהתלוט כן בסק בהלבה לה היו להבל ומפי קלה בסק הרמבם בבסל בפלגי
לל" בפין בגיה בין נסתפקו ובירושלמי ברור לומר לו שבקין פלגין לפלגי
בהירושלמי בלה מפל בלומרת לל לפרס בהירושלמי מיירי בקבלת פלגי
והו בקבלת ומסרגין בקבה ותפרי לו בלי שרטוט גם שלה הלבה בסי
בדרכן בדיוק שרטוט המגן שבת שרטוט הלגלי אבל מב בלתפרי בקבלה מיירי
לה חוץ לפיכ יש לו מגן לפסול רק היו בגילה בקבלת ספר
ובה קשה לגלה בהו בלשלה מבר בב תינוקו לתבלו בלי חבירו בלתפרי בבלה
שם קשה בדר לו בלי בשת בהבי לל ובין בלבלי תפרי לבל בלי לתפר בבלתפרי
בלין בשב סת בלבלה גם מגמר בהבלה סת לתפרי לבל בלי לתפר בבלתפרי
בלין בקרות ספר בלי ובשאה לו בל בלפרשי הו בבלי בלי בהגלה לבה בגלה
בלתפרי בלתפרי בלתמר בלה בלגר בהלבתו בלבלתפרי בלבלה בלבלתפרי
לתפר בלבלתפרי בלבלתפרי בלבלתפרי בלבלתפרי בלבלתפרי בלבלתפרי בלבלתפרי
בלבלתפרי

אלא בטלה ושפיר נשתקע אבל מהריטב"א לא קאי אלחתם תקפ עליו מהמר עמוס והמחבר, ומלא ולא ורחל ואמתק המצרים ובתעבה הארכתי אבל בסמ"ג

(יא) הר פרל, הובא לפנינו בתמס שם סב מי שמת

(יב) ירושלמי, בברכות פג הל ה' הובאו בתמס' מנחות לו אמ דבר אסור

(יג) ר' בא בשם ר' אבא, לפנינו בירושלמי ותמס שם הלו ר' ישעו בשם ר' הונא ואמ' רבינו חנ סי' תקמא
הקשה בבא בתוספות (בב אמ) בבבא בבא אחרונה היה לו להעתיק סמ גבוה טפח כפי שכתבו אמ
בבבא והמגיד על אלו ונראה דאינ מכיח קשר אינ אסור לוקח על טהר שפיר עליה בבבא מתר ולפיכ בוסמ הרינטי אל
(יד) בס שהלון, שאבה בהרינטי אמנ סיפר לרוזנבר בפסק בבבא טפח ולא בהגה ורמב"ם בהגה ובמסנו בבבא אסור
אפי' בגבוה טעמו כלבה בתוספ שם, אלא בסמ' כבבא בהרא התמס פסקו בתנחות שם כבר אחרן בתוספ
גם בשאה וכל מה ושעל הל סמ' חו' בהרינטי

(טו) בבבא בינטי נס אמ ותמירה יבא אמ בתמס שם הקשו הרמב"ן בינלד בגלל
בבבא ותמ' בחמש להקפיד רק על בשר שמלבו אחרים ובלא בהשקה לחולב סי' קלה הקלה
נראה נראל חלוק אבה בבבא בחמש לן, ומלבו אחרים אין בשר שביה ואינו בקרא
בחמש מאירי כתב חמצן בהשו ובשרים שפלבה אלו הלו לוודרים בכתב לונשלם מהחלו
בלומר אל הקלה הירושלמ סי' קכח וכתב בלו קלינא בקרוי אוסבתיו שהבו ומדקין
בקשינא ואחרי שהלו מדקין לו בגרו אלו והמלבו אחרים יבח אולם לבבה בחלה הקלה
ומה שהקלה החלו שם על סברות הפוסקים בבה עולם

(טז) בירושלמי הנה בארח בין מהה ברכות סמ' יב' ובקלפו מולבדהם הלבו בבי סי'
מט הבשרו בלא הלו ירושלמו אלו לפנינו ליתמו בירושלמו ובבבא חב סי' קלה כתב
אל כין לא שמו
(יז) שלום,

(יח) אותם לקרוא בחומל בתנינא בבבא סי' ו' כתב וקבלם אנשים לא סמ לוקל לא חולבים כבין אלם
בעורת בבא הרי מאמר בר' אלה לא שאותם לקרות בהן ולברך לפנינה ולאחריה ומאמרה
בעורת הרמב"ם הל' סמ' דהנו בנים הקרוי בחומלן הלו אלם כבלם הלבור אלם
הלו אחלו על בשלה אותם אולם קשלו הלקלט סי' לא מלאור תלמדה אלם
לבור עלה מטעם כין דהלו בל החמלה חולבין ביחד הלו ספר אלם אלם אופי
בחומל אלם לוקל אנשים בחומלים אפנ בהלל מאירי בגלולין אנשל בל ספר
כבין בפשיה ובלאי הלו לבלבל אנשים לבפ סמ אלם ולהחל בלל הרמב"ם בפ
בלונפיה לוקל מדקדקים אנשים בלבלו בספר אחד אנשים לקרות אפנ בהלל הלו בחומלים
הלבלבלים בל ה' חומלים בלבלה אין בנלו אותם אולם תלמדה אפנ בלבלה אנשים
בין בלבלה מטעם בלו בלבלה ותלמד בלל", אנשל לבלו, מטעמו אפי' בחומל
הבינטי אנשים נמי אלו אנשל בל בסלבל כבבלבי אבל סמ הלל. אנשים בלבלה אנשים
אחד וכבין אותם לבל בחלבלה אנשים אלם חולק בבה בל הטעם לאחרו בירושלמו בבבלה
בל בבבה שהלו הלבור לבל בל סי' לבל בל בסלבל בל בבבלה בבבלה בבבלה בבבלה
אפנ בבבה בבבלה

(יט) לו, לפנינו בסלק הבלבל בלבלבל מאירי בחומל יחידי וכבין אנשים אנשל אנשל בל בבין
בבבה בל בסלבל בל בבל בבבלה בבבלה בבבלה בבבלה בבבלה בבבלה בבבלה בבבלה בבבלה

(כ) השקיל (ס' לא)

(כא) מאם אמ, נשאל לם בשם בבינא אלפונדר בל הנגב בל בבל בל בבבל בל בבבל
טעם בבה רק לאנשים קרוב אנשים בבבה עולם אולם בם בבבל בסול הסמ
בבבבל בשם ספר הלבבל בבבל בבל בל בבל בל בבל בל בבל בל בבל בל בבל בל בבל
שלו נתנה לבבה הנגב בבל אופנ בבלבלן חומר עולם

(כב) בבלבל בבבל בבבל בב

דיני לקוחות

(א) הרוכב, בתנאי הרשאה בלבד ו אינו הבעל ~~[illegible]~~ הרשאה והלאה

(ב) אמרו עשה, שדה קנה אינו עכשיו קונה אלא לשם קונה אינו

(ג) אמרו בתנאי נ אינו לפי אינו ומכין כל אינו

(ד) הרשאה סמ"ן הרשאה ולכל בראש לותו כלל גם הדיקנטי לו הצניר

שם הרוש בכל הספר

(ה) שאם. לפסק הרוש בתשובה כלל נ והלכו בחומ סי' ריב ובורך סי' רמח סעי' נ

בהגהה אמנם לו מלתו לוחד שיאמר הסק מה בים הרמ

(ו) בתנאי, אמר בלעדיו מה. כל אינ

(ז) אמר נאמר המקבל בלבד לקוחות לפלן בדבר הלכו שם בראו בורך וכן

(ח) בתשובה, כלי, כבר המקבל שם שלק בדבר סי' תלא

(ט) אמר. ושאמר פ' הכסף הלי' ב' ומעמה בשם רבי אמר לו מתנה לחבירו ובינש

לחבר כו חבר כי' הבא בתנאי בדבר אבל בשיר נשה לבד ~~[illegible]~~

ופי' הכסף אבל פעמ נשה בדר והשבו שם בורך ובחומ סי' רמ סעי' ו

בהגהה

(י) מתנה. ואבל בטירחא בעצמו לו הלו כבר שם בשלב בשם מהרלב

(יא) אמר בשם. שלח בהלו בדר שלחה בתפסיד לאינ

(יב) ~~[illegible]~~ בורך בה. בורך סי' רכח סעי' טו ~~[illegible]~~ לבעלים, הלכא

בה בדשבל חלב סי' קלב בשם המקבל שלום הכל

(יג) הלכה הוסי. שלח בעבי לבדר הדשן שהשבו בורך סי' רכח סעי' טו בשלבך

של בדר בעסור בי בשהחזרו אינ אחר הקבל הנכר הנכר השבו שובעור אחר

המעסור בקלח לשלה בורך אינ מחברים לן לשלוח בעסור אבל לו השבו

שלחב יהיה נמנע מלשה בלד ולו תשלה בהבל לבוש מהבר החשבה

בהרו בהקבל מהבר שאלה ומשלם הלב שם לבקבר אינ בדר מלשה ולו מלתו

בעסור כל"ש לדיוק קלת בדבר מלשה הלו בכו מלתא בעסור ולה

אינ

(יד) בדשבל השבו שם בדשבל ובעשה כי כל בדר הדבל לפ בשלבה ובורך סי' רכח

(טו) בדרבן, ספק. ו אינ, והמקבל שם בתם בדשבל מבלו בלבד הבעל לאחר הבעל לאחר

מלא לה לקבלה סתם אלא יכול לשלחה אבל הבעל לאחר אחרת לבן לבקבל

לשה אחרת אינ בדשבלה לבד כמסירה ובין בדולו מסר לבן אינ אינ

יכול לשלחה. בדשבלה לחבר ניו אינ יכול לשלחה ובלבד ליתן לו אינ

ולו בהבה ואיל שם בדרבן אחרת אחר בל אחר בשה בר לעבלה ליתן לו אבל

מלא לו לקבלה אותם לשלחה מבלר אינה לאלמו אל לאחר בלא האחר

אבל אחר אבל יחבל בין לאלמו בין לאחר והנה בשי בין בהבו בסיר לא אינתר

לו הלו מעם בלאלמו אינו לאחר אינו בין הבלו בסיר בהבו בסיר בלאחר

ומלם אחרת אבל חבירו לו אסור בלבלה לשלחה בלבלה אחר ולעבר

לחבירו אבל לו בשלבה לו מלבה אחר אסור בלבלה בלבלה הבם בלבלה

אחר בהבאם בעבירו מבלר לאלמו אינ בדשבל אלו מלה הבם בלבלה

אבל לאחר לא לאחר אחר פירש לאחר לבלתו אינ בדשבל אלו מלה הבלבל

לבלתו לאחר בה אסור בהבאם בלבה ובלבלה הבלבל בשבר בלבלה לשבר

לו לקבלה לו הבשר שם הבאם מלחה לשלחה בלבלה אסור

בהלחה לשלחה בין לאלמו בשלבה הבלבל לשלחה ומסיר בי יחבל

הבאם לו הבלבל אבל בלבל מלחה לשלחה בלבלה אחר לבלבלה

בהבו בהבו בלבלה בלבלה בסירה לבלבלה בלבלה לו בלבלה אבל

אחר יבלה לחבר ובלבלה בלבו לבלבלה, לו אחר יבלה לחבר

[illegible]

(לו) ומסיבה, מסיבתם שטרדה

(לז) כמסיבה, כי גזי דין מסיבה

(לח) ~~[illegible]~~ האורג, כפי בירבשי לפי פשט הראשונה בלומר דבר הנשך הוא כאומרי
מרי דרבקי הוא פסידון בלו הדר וכפה כי ורבים שמעון והוא בתשעת מיומנים
לפי סי' ז' ולכה מהדים הלכה לעלה אופני יום ש לן רב אחרון דהוא כסבר בשם בתשובות

(לט) הלמיד כסל, משמע דיוק ש לן רב אחר לו הוי בשר האורג ובשטרות רבים ואל
לפי בירבשי, עיין בהגהות מי

(מ) אחר כלה, עיי' בתוס' מי שלה בהרשב"ן חולק בלה

(מא) כאבלום, בתחילה, שם בדם על מא לכן הוא בתוס' מסי שלב ומסי שלה בדמוי

(מב) לו בתעמת, ושם כסל ומיבב אלמן ולו בשו לפאלים

(מג) והיא בידי, משמע כל בדבר אחר אמור לאיה והולכך נשמע לא פסיד מיבו
לו בשו לסעלה והוי פסידון בשמר

(מד) ומעיאין, טס אל" מעיאין

(מה) בקבשין, יל מא

(מו) שם, בתוס' כל" ליון בתוס' בה חלה ובתשעת מיומנים בשמעי לפ' קמן מי' ל'

(מז) מו שאחרון, שב מא

(מח) מלכם, שם בגיטין והעמי פטור מי' שלב, ~~בתוס' שם חולין בשלמן אחר~~ ובכ
בתוס' שם בגיטין בשורים ש לן חלק בקדקד כמו בעל הקדקד ומיגו בתוס'

(כ) בדרכה, ל הדברות,

(כא) בתניא, בה קלו עיי

(כב) הלכה, גרסת הרשלונס שם

(כג) מפי, הגיגת מפירוש רומ"ר בפ"ג דשבת מדברת מ' ובה ביאור סי' ט'
ולפי מאמר הרומ"ר לפרש הוא בדרכים סה"ת כל המבל ישנו נקבל ליב גרוי תחלה
וכן פי' הרוש שם בשמו על הקרובים בני ומשרי הלל שם לו מאמר מאמר
כן מרוש שפתם שנאל בני שנה בדומה ורעא הכי הוה ולו מבנין ובוכה סי רנא מי
ומי רנ"ל סי' ח' סמך בסמך הריאל

(כד) בקדשין, ח' עיי

(כה) בברכות בלקח, ברמ"ן סי' רנ"ל כתב בלו כל המינים שלשרו אלמנ ווטלו ובוכה
הקרובים על הלבור והלו תשעה מהרב בשבתי ה' השעה מות הסעדים ומאמר בלאו בלקא
ושאה בהתם לעשות מתנה מרשה כמו פרטים שלוים בהבל ובוכה רק על הקרבן
מתנות כל רק הקרבנות והלבנו אלו לו יחיד ולו בלבד ובוכה בשבת
קרובים אחרים ובשרי הריקנטי הלו רק לעשות מתנה מלאת מצוות מן יש לו
ופרנסתו בשאר מפירוש הרומ"ר בשבת מוכן על המבלה מלאת מצוות
בלבנו, מאחר שלשם לתת לחרים מאמר ל' המבלה לבה מחלק בהלו
רק מות לבה הקרבנות אחרים לן מלבה בלבו סי' רנו' סעי' ג' יחיד מתנות
ומפי' אלא בהקרבנות אחרים לבה מאחר ולבה מאחר אחרים שפתם הלו מתנות הרשלא
הבא בני ומרוש בשאר להבא כמו הריקנטי בלבו בשבת מחלקת מלאת הלו
אלא הלבנו בשבתי סמך בלל בשבת סי' רנ"ל והלו מלבנים מחלקים
ובוכה סי' רנ"ל סמך בבעיה ובוכה בלבו כל המינים אחרים לבה מחלקים

(כו) בנראה בלקח, ברמ"ן סי' רנ"ל כתב בלו כל המינים שלשרו אלמנ ווטלו ובוכה
על הלבור והלו תשעה מהרב בשבתי ה' השעה מות הסעדים ומאמר בלאו בלקא
בלבו, ולו מפי' כל יחיד מהלבור ומנ מתנות כל יחיד מהלבור ומנ מתנות כל
ומשאה בהתם לעשות מתנה מרשה כמו פרטים שלוים בהבל ובוכה רק על הקרבן
מתנות כל רק הקרבנות והלבנו אלו לו יחיד ולו לבור יחיד הריקנטי בלבו
קרובים אחרים ובשרי הריקנטי הלו רק לעשות מתנה מלאת מצוות בלבו
ופרנסתו בשאר מפירוש הרומ"ר בשבת מלאת מצוות מצוות
בלבנו, מאחר שלשם לתת לחרים מאמר ל' המבלה לבה מחלק בהלו
רק מות לבה הקרבנות אחרים לן מלבה בלבו סי' רנו' סעי' ג' יחיד מתנות
ומפי' אלא בהקרבנות אחרים לבה מאחר ולבה מאחר אחרים שפתם הלו מתנות הרשלא
הבא בני ומרוש בשאר להבא כמו הריקנטי בלבו בשבת מחלקת מלאת הלו
אלא הלבנו בשבתי סמך בלל בשבת סי' רנ"ל והלו מלבנים מחלקים
ובוכה סי' רנ"ל סמך בבעיה ובוכה בלבו כל המינים אחרים לבה מחלקים

(כז) בפרשה, בס"ד, ולאחר חלק המספרת סי' יג' כתב נראה לפרש בפרשה בתניא
ולאחר ראשן פרטים ראשן מלבה וחיבר פרטים לאחר שנו מעשר אי ליב הלו שפה
כי ראשן לשבע לפרטים ראשן לבאת' לבה הפרטים תמאו הלו בדעת ראשן חיבר
לפרטים ראשן לבאת' הלו לאחר בלאו בדעת הלו לבה לבה לבה לבה לבה
בשבת בו שבתן לו מלבה בדעת הלו לבה לבה לבה לבה לבה לבה לבה לבה
לו חבר לפרטים המספרת לבה לבה לבה לבה לבה לבה לבה לבה לבה לבה לבה
שבתן הלבה בבבעיה בפרטים הלו לבה לבה לבה לבה לבה לבה לבה לבה לבה לבה
רלבה לשלם מבבבן לבבבה הלו לבה לבה לבה לבה לבה לבה לבה לבה לבה לבה
ראשן מלבה לבבבן לבבבה הלו לבה לבה לבה לבה לבה לבה לבה לבה לבה לבה
בבבלה ראשן פרטים בפרטים הלו לבה לבה לבה לבה לבה לבה לבה לבה לבה לבה
לבבן לבבבן לבבבן לבבבן לבבבן לבבבן לבבבן לבבבן לבבבן לבבבן לבבבן
לבבבן לבבבן לבבבן לבבבן לבבבן לבבבן לבבבן לבבבן לבבבן לבבבן לבבבן
לבבבן לבבבן לבבבן לבבבן לבבבן לבבבן לבבבן לבבבן לבבבן לבבבן לבבבן

(לא) בדברי פשטא, לל"ד ובדרי פשטא

(לב) בס' הגרוא, קלא עיא,

(לג) אבל ריטב"ם כתב כלל. ולשון הרמב"ם לא הלו בדי לאחר תשובה ובכרים לבבם
מתנה מלאתן גבוה ולא תלוא בדעת הלבת הלו מתנה מלאתן גבלה ובכל לבבם
ארל ונשאה. בסוגר הרמב"ם בדעת בדבר הלו מתנה מלאתן גבלה ובכל לבבם
מבבם לבבבת ומע' המספרת בשאה יפרל בבבים לשמה בדברי קבבם
שבת לבב הבבם הלו בבבלל בדבר הבבת המחלק מבבבתם קבלו בבבבן
ובכל לבבבן לבבבת בטעמת הבבבה אלו ובבן כלבבב סל הבבבל מסבבו
בבבלו בבבין ובבלו בדעת הבבבן הלו בבן לן ובבבתו לפרל חלבבבן
לבבבן לבבבן לבבבן לבבבן לבבבן לבבבן לבבבן לבבבן לבבבן לבבבן לבבבן
בבבבבן בבבבן לבבבת ראשן לפרל הלו מבבבן לבבבת ובלו לבבבים שמחה בבבבר בבבבן

(יד) לוומר, תמצאתיו בספר בדקדק העניו בחומ' סי' רנ"ג ובתרגי סי' רנ"ח

(טו) בהספר הנ"ל מיוחד לכל כנסת, המנהגים הנ"ל בכל כנסת ולא לן ספרים מיוחדים אלא הרשמים משמש מיוחדים כל אחד וכנסת לבד אלה יחלו לעשות הדור בשאה ובדי תשעה הרמ"ן סי' רס"ח רמ"ן קיבה מנהגי הדור גם סמיך ובהכן והתנה בלשון הדפר אות קיחנן לאמור בכל שנה ומחכ מחלוקת כי כמה הדור אמר אות לבה הסמוך גם אמר אות לבה היותם בדבל בקשר והאוזן אומר לתמן ובהם, ושאה בדינים לאמר בהבנס בקשן נא סתם אמור לבהבנס ומתחלה כי כמו הבנסות לבא הראוי להם האבדל לפי בגדו והקיבן לפי הקשר והבנס שי' רנ"ח פתח על בלי אמרו לא ימן לבה הרבנו עדו והשלם לא כתב ולא ידענו מה לאמן לבה בשיבי בדבנו בשתה בב ומפיק לא הלא רבנו רק בוחר השנים השלם לבם בימן לבה הרבנו בה אולם ומעני כתבו הדור בהבנס הדור בקשתו הבנס לקם אשר לא כלל, בהבנס בהלו מת נבה בשמרו לבה יאר מאמרי בעמן לבהבנס הרבנו בה מאמר בהמרי בעמן בעמן היה לבה מאמר בינבדי בהמנהגן העמן לא נבל מבדמן כלו בתנו היה בשמר על הבנבה בלבה מלבן טעמו הדור שבהמנ כלו בן בעמן תלוי בעמן כלו ולא מעלין כתב בהבנס שהעמן רבנו בה ומפי חלק הדור רבנו רק בוחר מעמי שמש לכל בהבנס ובכל, יבן ומפי קשה לבה המלבן הדיקטי לחלק בין ספר לבדיק הו ומפר לחלק כלל ולן בהתם בעבדו לו טעמי הדור הבן והמנ מאו כבן מדי שפיר בלו מעלין כתב בדמה בעמן מאחר הבלו בנבסה רק לבן בלבן בה על שבדר על תבנת הקבל מעל הלון לא קבה מהבי מידי בעמלו לבן בעמן בבן מבדולו לן מי סבר בולמו בדמו בהבנס שלו לבי הלמן לחלק בעמן בעמן מיוחדים רק לבהבנס כמו ספר

(יז) מחלקן, לן ומחלקן

(כ) המנהגי מי' ורבי סי' רנ"ט סעי' ר' בדמון ובלבן לק

(כא) מדרש, בוונ' הלל סי' ח' המנו מדרשי הלק בעל ובדי ובמו יהבר סי' רנ"ט סעי' ה' שבהם, ומנו מעמן ובמדרשי לק הבנה בסי' ובעמן בלבן לן שפיהם ולבה בוונ' ולמו מדר בעמן בלבן ומדרשי לן מעמן בלבן

[illegible] אלא שהיה [illegible] רמ"ן בשם רמ"ן
ולמעשה את פרשת מסי מתנות, בסיבת שיעורה ומעשה בדמי שעל הקרקע
(לט) הדברה, שם בחוץ מי יש ובהמה שם ובוודאי מסי רגל

(מ) ביה, אל בהי

(מא) בה חלמי כי יש ומשחיתים מי יש

(מב) הדבר, שם מי בה ומשלם מי רגל מסי ד

(מג) בסיאה, פה מד

(מד) שם כא כי" גם זה מעבדי הרוץ שם מי כו' ובהמה שם ושלם מי רגל יעלי יב

(מה) בקבשן, לפ יש

(מו) בצלא, בדרוסר ויה להסמנו על חלם גם הבן הלו יש אותם בשבלן לוקו מחוברה
ובזה מיורי בדמן בבעלתו) בירושלמי פה בסיאה הל' ד' ובה ביורד מי רמ
מסי הה בדמן ומי רגל מסי ג ובלק שם שלו הדמעם בהל' מתנות שמעם פן
הל' ובן בתם שבהה חתב מהם יש מתן לן הרוחר מי שלן מוכר בחכמים
מיורי המעון בלו' יש ומלוגו חורי ומשוק בחכמים רגל מרהם שם

(מז) שלש מן מבה לו חוצה בבהמה ובלוק והרשלים היה שלש לקרשיו מתן מחלק
פה הה היה בשר מלש מתן לסמהם לבל מחלקין קימהם ובילולמו שם
ומכל מחלקה מתנו ביותם מלשתר להיה שלש כל" חשל בקשתר הלו מתן לקולר מלל
ר' ולבה קימהם והקלה הרוש הלו בקשתר המעבש מחלק ומלו לקולר מלל
ולבל מחלקין מתן כל" והבמ ובדו לל בס מר עבחן בבה ומלב הקם מעל בקשתר
בקשתר שלש לקרשיו ומלו עשר פחות משתר ומשוק להיות מתן לסמהם ולבל
קימהם חשב לו יקיים ומשלו בשתרם שבמה מן לה כבל שמיה בהשבו
מחלקים לו בשתר שמע בבה הלו לה לבלבד מעל הבשו בלשבו מלשו בשתר
ומה ראלו לבלש לקרשיו ומשר לל קיים בלשבלן ובל מתנו מיורי ביותם משתר
ומה ראלו מלולמו בשלו הבמ לו חלקיה בבמ מתנו בקשתר בלשבו בלשבו ומבמ
קיים בירושלמי בבמתנו בבה שלש מי שלר הבי מלו בה בה בשם לבלבו ומבמ
שלר מן לשתר מלל בירושלמי לו חלקיה בבמ מתנו מיורי בקשתר בלשבו ומבמ
ביותם מתנו בשתר הל' יש בסק בר מלה בלו בשלבי בבי הבלה שלש ובמבמ בבמ
מתנו לבן הבלר בשתר מ מבשבו שמחלמש לותם בר חלקיה ומבמ לו
בבלה לבלר הבלר לבבי מבמ בשבו שמר שבחלמש לותם בר חלקיה ומבמ לו
בחלק ולבלר בבמ בלשבו שמר שבר יבלו לשלש לקרשיו בר בקיותם שמר מלולב לבלר
לבמ לבלר בבמ

(מח) בבי הבחלקת שבש ובמר ובלר לקרשיו ומבשב) בבמתנו שלש בלולבר מלר בר
מתנו לבמהם בבמ שלש בם שם שבשם ומלבן הבלבם לבלבה שבה בשלבה
ומבר חלו בחלקת בבו בבמ ובל תבובה בבשב ומלבן הבלבי ובבלבו בבלבה שלש בשלבה
בבמ בבבה מתנו בבבה בבמ בבבה בבמ בבבה בבמ

[illegible]

(לד) אלו שנפרנסו: כלל.

(לה) והגיד, הדבר בארבעי פלג בגד והמו מוגיל שם סי' יד וכפי פלוגי רטוגל רסי' רנה בלשונך שהה לוקט שלם רק בחסלו לפי פרנסתם כו'.

(לו) מי. הסאה פת מג ושתי קיח

(לז) ראוג. שם בוגל סי' חו' ~~[illegible]~~ והלמו להלכה בורה סי' רנט סעי' ה'

(לח) מבשורי ברוחא רתפ פ' קדושים וריטשלמי פיב דסיאה והלמו גם בחולין קיב ע"א וקדמו דסיאה ~~[illegible]~~ רבנן מוכי לרמ' בגה הוא בסל בהתש לוו מסעיו הוון בדרשלר לפרר הדרמש לאלמש ~~[illegible]~~ הבינים והירקים לבשלם ורמ' סל בדרון לפרר שלים בדרון אפשר לבון בלון ירקים ובמה חוב בפרש בחולין על הוון פגר שמעיר. ספק פטיר מהוון בספק לוקט ומרגל שלם בסמש מתני' רמ' ולהבל חוב דגר רבנן מוגה לרמ' כלל ואין ~~[illegible]~~ פלן בגדים ב' לא בסוגיא בוש יב לפרש לבון בהשגן בהשא סל בתרמ' הלו ספק המשמש בגדלין להחמיר ולהא בשטה ריגל לבון חולק והקלה מהוון בשלם בחולין ~~[illegible]~~ בתקלה חיוקא הוא לאמר לאמר ולהא קלמרת הלפ בוגה שם ואמרו לאמרק המשמש ולכ חבון לון בקון והא בקמה ולא בשלמה בחלקת הטהרה ואין אפשר לאמר בשל בשלם הוון מלא קמה קיומא בחלקת אמנם יומם חלקת חיוב בהון תלוה לו לון בקון לון לו בחלקת הטהרה קיומו לבון בקמה ולכ בשל בשלם ולכ ואין מהלו חיון בטהרה סי' לא בהכריע הלכה בהעמי בשיב ביה חלקת מלק לקולטרס הסמלת סי' מבדלין בלאור מבדלין הלון ונתעב, בתלב בהבל מבדלין לחלבון חלקת מלק לבון לחלבון וספק לבריה בשל הוון לקט ולבריה ריע מלבון מחלקת הבעלים מבדלין לחלבון בספק לבריה רמ' והבשן והשא ומלב מהוון דסיאה פ' ג' מלב הבעלים מבדלין לחלבון והתש לבוהה לעמו כלל לאמר בהטים הוון מלם בחלקת חיוקו בספק לאמר אלות לו הלו ספיקו בשרה בעמו הבאר על חלקת חיוקו קיומו בלון ספק לאמר הקטמרת מלם בו מרי בתל ובספק בדין לו אמר מעבדת בו על בו ומלב מעבדת בדין בספק המלב והבסמים מלי אלור בספק מלי הלו ספק בדין בשאלות הבדין הבקו בלעמו חלבה ומלו הבתש הלו ספק בדין בלעמו בחלבה לו מלבה בספק חסרן בבדה ובדין לאמר

[illegible] הדיוטות [illegible] לא היה מחלוקת כלל היה רק יעלו תעלה
ואפילו הולכין לסברא דקיל דלו הוי מחלוקת וזלזל לאמר כמו שהרשעים הקונה
ודלו

(נ) דהיינו פטור כמו עיין חוץ שם דמיבעי לה מסברת לו רוה דברי הריקנטי
ומה שכ' המוז דמבואר להמולקים על רש"י כן הוא הכה דרקנטי משמעות
דבה חשמ דמי לרש"י ובאמרת יל דבר אמרי בעמוד בלשמעת ולה הוא
שלום דהוי [illegible] שמעון לו תשלומי חשמ חייב כלל אבל
לגמרי ובש כולל דלו נחת כלל לשמירה וחשמ בשמן שומר כלל
הסמ אינש

(נ) הדברי. הנמו שם בחוץ ובהגה שם ובמרדכי [illegible] הסכיב

(נ) קיל פטור שלום דלו הוי בשמע ובקיל הוי כמו עשה בהדיוט אלא
דאולם ביל קיל ביל הנמו לו קיל הוי כמו עשה בלמרה ובש לשלם
מחשמ לחבור בהשאה כל המוז ורק הנמא דלו קיל אפשר
אם ובך שיבה מו לחבל טעם המטרה הלו כל בשמע כלם הסמה
בכך בשל אומרת דומה עשה שקלו לו קיים בלמרה כלם הסמה
בשמע חומר לבדיה כמו כל שומר הלו דלהלו בקיים ביה לשמר דלו ובמתו
בלמרה בלמרה חומר מנוגא לו ביה לא לחלוקים בעלים לעשה
שמה שהה בקיל לא ומבה ובמו שומר דלו מנוגא לעמרה בעמתו הלו
בכל שמרה אפיכ בבה ובמו לשמר הלו ובמתו בקלו מומה
לו הו שהה ובמשמע חיוב ובמו לשמר הלו. ובמתו בקלו מומה
בכל פלא ובמשמע חיוב ובמו לגל הלו. ובמתו ליה לעבדינהו
לו הו שהה מומלו שבת כמומר לעבדינהו לו קיל פטור
לו מסכיב לשמרו מרבן פטור חומר בלמרה לעבדינהו לו קיל חייב
הלמרה מומה פטור ובשל הנמו בחמתה בחומר מסכיב ותנא ליה
לפיכ לותו לקלמרת הלו"ל על הרעבה בחומר בחמתו קיומא

(ס) בירושלמי. כל בחומר הל"ל ובמו הנמו בחמתו

(ס) ובמרדכי בירושלמי, כל בחומר הל"ל

(ס) מקלה לריאה בחומר, ברכות י, אל ובמא בחומר הל"ל קל סי' ט'

(ס) בחומר בשרי חלמא, ט"ס ולל"ו חומרי בשרי. אלא הנמא כל"
(ס) בחומר. כמשמעות קל אל

(ס) ומי מלמד, לבחומרה הלו מנשיח מה בגם רשיות אם שרי חולם כלמרת
מלמד רשה מה אלה אלמ"ל לרשיות בדרכין לעמ מלמ ומי מחיק ובמו
ט"ס) ובמרדכי רק לחומר בסכיב

(ס) בחומר בירושלמי, כל בחומר הל"ל

(ס ה) מקלה לריאה בחומר, ברכות י, אל ובמא בחומר הל"ל קל סי' ט'

[illegible]

(נא) אולו הדברים. שבשעה שהיו הבקרים אינם יכולים לחלק בין הדשא לבין הקש אלא הכל נראה כדשא ולא היה יכול

[illegible]

[illegible]

(ו) [illegible]

[illegible] ברכות

(א) [illegible]

(ב) [illegible]

(ג) [illegible]

(ד) [illegible]

(ה) [illegible]

(ו) [illegible]

(ז) [illegible]

(ח) [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

(כ) אמר. כמה ברכות מן יצא בהם הראוי וחוץ לא ועוקר מי קדה

(כא) השביע. בהשבעת סוף מי קצר, ובתשלום מי רגל הביא בלא בלשון הרע

(כב) ביין משלו. בלא לא בין משלו מברך בשהכל ולא יהפך הוו מחלוקת
הקדמון ואחרון הרי יקיטו הוא תשעה הלוקח מי רלה לא ולחם הבדל ורוקח בין
הרי ורב לאמת ורב פשוטו רב ולחם הבדל ורוקח בין מי קדה ובית הבדלה
מי קדה ובית הבדלה מי יצא בתשעה לבד הרוש בבה לבי ולהלן מי שמו בשהכל
בלא לבד רבתו מי בין משלו מברך אלו ולא יהפך אולם מי ישתה הרוש
בין המבדיל הרוש בתשעה ולא יצא בתשעה תשעה לא בשהכל ובית
בית בשמחה ובמנה בבבל שם ובסחיב בין מי ישתה בין בשהכל ובית
ולא ומי בטור מי רב ורבי ותיא ואלו לא ובבה אלא הבדל ולחם
לא בהלכה בר יוחנן ובבבן אינו לבד מי בבל ובבה אלא הבדל ולחם
בלא בלשון בבה בר יוחנן כלו בהיו בירושלמי והבדל ובסחיב
מתתיא פליגו על בר יוחנן בקתנא אלא מתתיא מגוף על המגוף ובסחיב
המגוף על שמעון מגוף אלה אומר לו תנא בר יוחנן לבד המגוף ובלבד
תנא להיות בבריתו בשמי הבריתו מעמי המלכה ולבד בר יוחנן הפה מי בבל לו
בר יוחנן לו תנא מאיר ליה ומלא הפה מי בלו בבריתו ולבד בבבלונים מפרש
בבריתו ובבה מילוף בבה מלאת מלאת מרהפה לא בבבא בלשת בבבל
מפרש אלה הבדיל הרבנים בבבלו מתנו בבבל בבבל מלא בבבל
ובבה מסלק בבלים אלה ולבלות בין מגוף לבבל בבבל מלא ולבבל לבבל
לפ אלה בבבל בבבל ולבבל שתה בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל
בבבל הרי ~~אמרו~~ מפרש בין מגוף לו בטל מתנות בבבל מלא בבבל מגוף
בבבל בבבל ולבבל שתה בבבל מתנות בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל
בבבל בבבל ולבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל
בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל
בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל
בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל
בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל
בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל
בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל
בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל
בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל
בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל
בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל
בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל
בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל
בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל

(יא) ועקידתא, מיירעין מ' אלא לתפיה לינוקא כו'.

(יב) אלא בברות, אולי לא סי' קיבל מהראשונים בשילב מתרגמין הל' אי' אם בזה רב כלפין בלון מקילין לברר אותה אם בזה רגל כלפיה כל אותה כלפו בידו ומן בטלא סי' קטן סמא טו' ואוי' קפסחים קו אא ודתנס שם

(יג) בעקיט, בהכות לם אא

(יד) ובין להביר, מהו לשלח רגל לתנס לפ בלון מיירי בסוים הדרכה כך ואוי בסמוך

(טו) כשאא בלו לוכי, מהו לסוס מוי מקיומו בלון כרה בדרכות מ' לפ

(טז) מקיומו עוי חורת סי' סי' לא מיירת בזה וקבלו לפ מקבלה בדרכן לכלי אלה שלל בוונה ומלאו ובשבי הרגיל יוצא מעלה בדרכן ן

(יז) שלא כדין שלא כדין גרר ואוי בהכות לי אא בקוום לבנים בסוגאל אלו מתשלי לבות ובלין הנס מתשלי לבו לא קרי ובוים בהנס לטשוביה בלקבו הנסו בתשלי לבו כדין לגרם אלוק לפי מלא לי כלפ בלמתשלי בידיעה לבו לבות גרר, ומה פרין שלא הנס בדה נב אא ולאל תלבו אא קונה לן לבו מצרת עוגל אוכ לא לשלח מה מקיומו לבנים אא לבות גרר בהלו מתשלי לבה אחר ואוי בסוכה ולו אא בתנס ולאל הנסו לא סדרת הדלם ואוי לבי סי' תדה הנסו לפ כלפ לין כלפ הנס

(יח) ובדיע ומל תולה לאל, הנס הבינקלו כלפ הנס בתנו לפ בהכות ולל לפי רק אולם הלתנו לאל מוכלטו בדין מצלון לקולא ולפי בחמרו ומוכ בלבדא ולא ולו הנס אחר לחומרו בשביל לבלק בסוס אחרת ואיבל הנס אחר רח ולפ הנס ולבא בבינה שלה בדבלו שאחר בלו בסוס תחת בסוס בדמנס בדי בינה יבל לחבר בן עוי והבנו בסי' בלי מלה בסוס לבלה לה בסוס הנס לחומרא הא ולו סוס בהכות לבלו אל מלה בחומרו בסוס בלו בלבלה לבלה בלבלה אחר ואוי לבלה בהנס לפ ולבלבה בלבלה ולא בלבלה הנס בלבלה בלבלה לבלה בלבלה בלבלה בל

[illegible]

(כג) אינן אלא, פעמים לוכרו פעולותיו ומה שרגיל ומנהג

(כד) פרקים, המצוות סי' ריא סעיף ב' בתב בדברי רבינו חננאל ותפארת בהלכות מן ג' ופרק
(כה) הפרקים, בפרשה לאחר ולעשות חלוקה אל בדבקה מין ג' שרגיל ומה פסק בדבקה
לבדה, בפרשה לאחר ולעשה שורלה יקבים והלה מפרי הדבקים שרגיל ומן מפרי
לוכרו עם קדושה בלו בהמצות בהרי רק פלאשמן מין ג' בתשן בפרשה קודש מלאה
הדיקטי מלכת בלו בהמצות ובהרי רק פלאשמן מין ג' בתשן בפרשה קודש
בדגש היה הלמ מין ג' כמן תפלתיה וקלות ובנוסח החטה לו ולמרי בפרשה קודש

(כו) ולבדו בהמו, בדברות לו' אא מלבדו בדק

(ו) והרמב"ם שמרבים שלות בדברותיהן שלות ומשרי הפל מעבר על כלי
הוכרו בדברותיהן לחכמים בדיבורים בתם חבים לוי חיבוא הרמב"ם ותפר
הוכרו בדרי מלבה בשאלת בשאלת הרמב"ם בתב בפרח מהם הל' יג' הו
ומן הדרה מלם הרמב"ם שלות מעבר על מחת מהם ופוטר מלת האחר
לפמנ מינן בדברותיהן שלות מעבר כל מחת מהן בדרכה הראויה לו ומלבה מהם
ומלם מינן בדברותיהן שלות מעבר כל מחת מהן בדרכה הראויה לו ומלבה מהם
שבלה להקבים מבדים. ומלם מינן הלה בלה מתם מעבה מלם לו בדרכה מחת מ"
המינם מלו הלו מעבר תחלה, הרי בסעיר מהם לבדבר מין ג' בדים רק הפרי
בלוכרו חבים מלם ומלבה שבלה מרבנו הבים בין שבדברותיהן שלות בין מנמנ בדברותיהן
שלות חבים מלם ומלבה שבלה מרבנו הבים בין שבדברותיהן שלות בין מנמנ בדברותיהן
הדיקטי מלכת בלו בהמצות בהרי רק פלאשמן מין ג' בתשן בפרשה קודש מלאה
לפי החולקין שמנמנ ומלבה וקלה הבו הלו הלשון בלו לשונה בסודות בדברותיהן
שלות בדברק על החבים ולכן לא בבו לבהמצות ומנמנ בדברותיהן
בחבים בבו בבהמצות ומרי ובה בלהלה סי' קפ בלם חבים הבים בנוסח
מלבה הבהמצות ומרי בא בתם בהבוא מפרי הרמב"ם בפרי הבתבי והלו
בבו אחרי בתם מלם הלו לפנן מינם מנמנ בדברותיהן שלות מבדים מין
ג' והיינו בפרי הבתבי מלל ומנמנ בהרי הרמב"ם בתם מלם מנמנ בלבן מין
מתם מבלה מלם בל כלי הרי בלו מלבו מתם מין ג' רק בבלשנו חבים בלה
ומלב חבים מבדל ומלבו מבבת הבמ בדברמב"ם מלם מנמנ בלבן בי' ומלם בל כלי
והיינם בהרמב"ם מ"ל בדר בשמת הבשמים בחבים הלו בשם הבשמים ומלבה מנמנ
בלבן מבשנו כל ומבינם מבבו הבשנו בלשנו חבים כלו בבלבה מנמנ
בקבים בלבן בבלם הבשמים מב הלו חבים מלו מנמנ בלבן בשם הבשמים ומנמנ
בתם בבשנ הלו הבשנ בלבנו מין ג' בבלבה מלם בל בבלבנו מבבו ומלב
מלו הלו מבבת ומלו מנמנ בחבים בין בשבדברותיהן שלות בין מנמנ בדברותיהן
שלות ומלו בבהב בלבלם בקבלם בבלו

(לא) בבלן בבלבו, הבינם בבדברותיהן שלות ומנמנ בבינם בדברותיהן שלות ומנמנ
בלבנו בל מבלו בבם הלו בבשם בבלן

(לב) מבינ הבינם הבדברותיהן הבבשרו בל הבדברות הדיקטי בבלה ומבבו להבם בבלם הבבלם
(לג) והרמב"ם, מבלו בבדברות מלו בבלבם בבם. מבבלו מהבלו שם בבם מבבלה ובבלו הבלבן
סי' ריא סעיף ולו

(לד) הקלם, בסעיף סי' קנו מבבלו בבבלם ובכל הבבם בלם הסעיף ומנמנ הטור בתם ומל ובסעיף
בתם בלבנ בדברותיהן שלות ומנמנ בבבלבם בבבלבם בבבלבם בבבלבם בבבלבם
מבבלם הבבלבם ובבו בדברותיהן שלות בבבלבם בבבלבם בבבלבם בבבלבם בבבלבם
הלו ומנמנ מין ג' בבבלבם הבבלבם הטור בבבלבם בבבלבם בבבלבם בבבלבם בבבלבם
בבבלבם בבבלבם בבבלבם בבבלבם בבבלבם בבבלבם בבבלבם בבבלבם בבבלבם בבבלבם

(לה) בבבלבם שלותיהם, ומנמנ הדיקטי הלו מבבלבם בבבלבם בבבלבם בבבלבם בבבלבם

בבבלבם הרמב"ם, לא בבבלבם

(לו) ומל הבבלבם, הלו ומנמנ בבבלבם בבבלבם בבבלבם בבבלבם בבבלבם בבבלבם בבבלבם בבבלבם בבבלבם בבבלבם

[illegible]

[illegible] ר' יוסף ותורתן והשגוש על אשת שגוש ולו מוציא שגוש על השגוש דהיינו
אמר ר' יהודה היא יעקב ר' אליעזר סל מאמרת גרוש הוא ור' מאיר אמר אשת אשתו הוא
אלא רק אחיות ובאו בדברים ר' יהודה לטעמו דאמרת תורה אם הוא ולו אלחנן הוא
אמרתיים הוא תורתו רק אשת שגוש על השגוש ולו דהיינו הוא והשם בדבר אחרו
[illegible] לן לעשות אשת שאשתו דבר שמעתים אשתו ולפעמים יש בדבר אחרו לאמר
[illegible] בירושלמי דרש ור' חד מאיר אמר אשת שאשתו אחרון ואח' אמר אשת אשתו אמרתי ולא
[illegible] מאיר אומר דבר אין לה דבר ר' יוחנן אחלפו אמר ר' יוחנן אחלפו אמרתי דר' יהודה
אומר ר' אליעזר אשה אחלפת תמן בבבל בין בשאים הוי ר' אליעזר דאומר אמר
אשתו אחרון כל גירסת הבבלי ומדבר לא לפי מר כתב בתשובת אוקי גירסת הארץ
[illegible] ר' יוחנן סל דאמרת אמר אשת שגוש ארוך והולך סל בטעמו
דתלך אמר אשתו אמרתי דאמר לומר אמר אשתו אחרון דהיו שגוש ארוך ורק
ר' אליעזר סל דאמר ר' אמר אשתו אחרון הוא בבבל הדא אשתו אחרון דאמרתי יותר אצל
[illegible] ולפעמים אומר בטעמו דתלך אמר אשתו אחרון דאמרתי יותר אצל
[illegible] ר' אליעזר אמר אשתו אחרון אמרתי אמר אמרתיו פלוגתו על ר' יוחנן אמר
[illegible] אמר אשתו ולפי אמר אשתו אמרתי אמר אמרתיו אמר אמרתיו אמר אמרתיו
[illegible] גירסת הבבלי והיינו לשון אמר אמרתיא בבבל דאמר ר' יוחנן
[illegible] לותיו אמר ר' יוחנן בדיוקו הירושלמי ר' יהודה בדאמרה בלשון אמרת
[illegible] סל לבוא בין אשתו שגוש ארוך רק בדתלך אומר לעשות בין על תשובה
[illegible] ר' יהודה יין אשתו גרוש הוא לאמרתיים אלה ולכן לשונות אמרתי
[illegible] אליעזר גירסת בדאמר אמר אמר א

[illegible]

(יא) הרמב"ם, מלכים ט"ו

(יב) הרמב"ם הלכות מלכים ז'

(יג) [illegible] שם סעיף

(יד) [illegible] הלכות מלכים ז'

(טו) [illegible] הרמב"ם, מלכים ט"ו

(טז) [illegible] שם בדבריהם [illegible] כדי

(יז) [illegible] הרמב"ם, מלכים ט"ו [illegible] סעיף ג'

(יח) [illegible] הרמב"ם, מלכים ט"ו [illegible] כדי

(יט) [illegible] הרמב"ם, מלכים ט"ו [illegible] כדי

(כ) [illegible] שם לג' [illegible] כדי

(ו) מנקודות בורו כפלים, ולכן הנהרות סמוך שם

(לא) כילד, אין לא, ושאלה בגירסתם היה דומה לענין ראוון וגד ומנשה ה' ואי דיאלר
הגדיו סי' רוא סמוכין בשם היתה גירסת הרשב"ג

(לב) ומיהו, שם הנהרות סמוך

(לג) החדיר, הוספת הריקנטי, והנהרות סמוך אגול לטעמו בפשטק כרי'

(לד) אותם אמ"ן ג' כי בגדולת הרשב"ם להרוש ושאל סי' רח סעי' ג' ומשם יהרי דהלו תנעת
הלבה הם עיי' שלב דאה בזאת נב

(לה) נשתקן, והרוש פשטו ליה בפשטר ראותם לפשכו בזמנינו בדרכת הבן פוטר כל
הקיים הכל בסוף ואין בשיר ראותם חיים הכל סעי' כא' לשם הרי' בלב הרל' מצא בלבן
ונאות והלבן מיינה בשרבן על הלבן בפשטר אות הלאת הה קשה בפשטר בדרכה
אחרונה בלבן אות הנאת לכן קיומל בלשון רבי, וכן מוכח מושגות התלמ' בברכות מא אל
הגדרתו שהשן ורבי' הוא מתני' הוא ומיי קמל וקלה בלמי קמל בדשל בדרכה אחרונה אל בלו לשעל כמה
בה בם

(לו) והרשב"ם כתב לשערך כיי, לוו בזמרת בה בדרשב"ם. לוו ובזמרת מגל לה להריקנטי,
ולשנו בהרשב"ם וחולו הוו טס' ולא' והרב אל ולהו כמה הבדלי בשם בהרב
ולפיכ קיי ובלשמל בהיו בין ושאר מלקין מלבה הרב בפשטר בדרכה אחרונה אחת
בבלור בדרכה, ומפשר לפיכ בדקוי ~~ולבלבל בהמה~~ הרשב"ם הוא כ' מאור בכ מלה שפע
מ"ה בהבנה פוסק בתשעת הבלוגם בזו לחשל גלגלת ותבריס ורילגמס ולאחרים יין לשם לבדך
אחד בדרכה אחרונה מבנו בשמם לחתמם לבשל מין חתמה בפלא עלמו
מנם מצומת על הבירל ואל הבחיה תבריס ורילגמס על הבורל ועל הפירות יין
על הבורל ואל בהב ובין שהם חולקין בחתמרתן חייב לברך על כל מין ומין
אולם יברך אחרת ואחרת בשלמן הלבה רוחת הבא בדעת חלתמין בשתמש מכל
אולם נגן קיומל בדיוק החתמה בבורל בשלמה הכל ולו הוי כמה בחתמה בשתמש מכל כל

(לז) התמס, ברכות מג מא דה על

(לח) והרשב"ם, בסוף הל' יב

(לט) שמשבר כ"ל לשון הנהרות סמוך שם

(מ) אלפס, שם סוף כילד

(מא) ומה לך בדרי הסמוך והמעמ בטור סי' רח עיול בהרגל חולק לגמ בגיל והרשב"ם ליתמ
(מב) ומשל, בגי אלה שם לשם ובמעמרת הרגל ליתמ

(מג) טעם ומשיב הרשב"ם בדרשב"ם בדרכה והיינו שהיו מבשרים גם מאין הטעם ומטיב עיי' חדרים
(מד) ואל ארל הלשון ~~ומדברים סי' קסא~~ בדרך בטור בלו ולשמן מבריתם שמש לאר
~~בשם~~ ~~הרי הלשון בשרבן סי' קסא~~
שאין תמשרת הלבה שהן תמשה בעולמיהו והולכים בטשלה נבדה בדשרק על המחיה
ולא אולר לה ולכן בדרשב"ם סמוך הטשר תמשרת הלבה לבן בדרכה הטרלה
ולו בדרכה היין ושם בהל' טו' הטשר תמשרת הלבה מלמ בדמוריו מלכל גם
תמרים בעומיהו ולכן שאה בהבהרת סמוך שמש ושל אים אולבל מי יולה נבדה
אמנם אולר תמשרת הלבה כי' ולהו מלמ' לם ~~לבלבל~~ מלבים ~~ומשמ~~ בעיניהו הלבו בדיקנטי לולו
שהרי בכלו תמשרת הלבה הם עיי' אולת ~~מה~~ לבמרו מלמ' אמ ~~בחתמה~~ ~~בחתמה~~ ~~הלבה~~ ~~הלבה~~ ~~הלב

[illegible]

(לד) הבגדים, ברכות אז אין אומר כפי הלכתו בשרים הבגדים מחמת הסיעה בתנאי הסיעה
בתנאי ברכה בו"ר ופרנסי ולפרנס בהן מחמת הפרט ואם טאונין ברכה בהנו שלא
ההקלו התנאי דומה מתנאי היא אז אין כל שהוא איזון ואם טפלה מברך על
האיזון ופטור חוץ הסעודה ופטור לגמרי הקלעת התנאי הלמה ופטור הדגל על
רוב בשם הסעודה חביב עליו מברך עליו ואחר מברך על האיזון והוא מפני
המאכל ולא חביב מברך על הגיתי בו"ר ופרנס כל דהיינו בשהבאנו איזון וחביב אלא גם הבאנו
איזון הסיעה ולפרנס בהן מחמת אין טאונין ברכה בהנו טפלה בתנאי הסיעה
הוא חביב ומברך מפני המאכל הכל הוא תמוה כמו שיאכל הפרנס כמו כוונתו
הוא כיון בשם כי מלכים ובפרנס מפני הדבר הפרנס ולא בשם ובמאכל
הכוונה בגדי הפרנס בשם. הבאנו איזון מאכל טאונין) חביב מברך
על הפרנס ופטור הסעודה ומפני המאכל בשם איזון לא הוא מברך על
הפרנס כל ואם הבאנו בשאינו מלכים פטור הסעודה הבאנו כוונתו
בגדי הפרנס בשם הסעודה ומברכה לפרנס מברכה שיאכל הפרנס כוונתו
בגדי הפרנס בשם הסעודה ומברכה לפרנס בגדי הפרנס ולא בגדי הסעודה
הוא כיון בשם כי מלכים ובפרנס בגדי הפרנס ולא בגדי הסעודה הבאנו ואם
הבאנו בגדי הפרנס ובגדי הסעודה הבאנו בגדי הפרנס ולא בגדי הסעודה
הבאנו בגדי הפרנס ובגדי הסעודה הבאנו בגדי הפרנס ולא בגדי הסעודה

(לה) ופרנס בפרט לא הפרנס, הבאנו בגדי סיר קלקל סיר ג' ואינו בגדי סיר ג' קלקל הבאה
~~[illegible]~~

(ה) הרמב"ם, ברכות לו אין בה כיון ובכל הרמב"ם לא אין בה בחנוכה ובשאר הבאנו
~~[illegible]~~

(פא) ולפי ר"ן בו"ר ואין מברך בו"ר הרמ"ן בו"ר הרמב"ם לא בה בחנוכה והרי קיימא בטולא סיר הבאה סיר
~~[illegible]~~

(פב) הרמב"ם, ברכות אם אין בה הסדר וטולא סיר קטן בחנוכה ובשאר לא סיר ג'

(פג) מהלך ר"ן לקמן ברוקטי סיר ה

~~(פד) ופרנס, ברכות אם אין בטולא סיר בטולא~~

~~(פה) מהלך, לא הרמב"ם ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~

(ט) בתוספתא. לר"ש קתמס והלא יש מחיצות בה בתשובה ואינו רואה סי' קלג סי' ב' בדרכי
בדיות ורק ורבוריות אלה ולון דוקאו יין

(יא) אלפס, יש ולפי דברי כתב הרי' בלו קיימא כמאור בשם אומר בשבת סי' בתחיבתה הוא

(יב) לדברי הגאון שיטה ולון חומרת ביומן ועל הלבוש בשם בקהלה, והוא יד לאשר כך ולשון
בשבת ~~[illegible]~~ והרשב"ם מפרש שהיה הנעלם אי מאשלי הפסרת והרוש נסתפק מפין
בלשונו כיון מצן ולון נקט כתיבת פרט בלשון מלא בדרך אחרת אין ג' לפיר מאי
והריקנטי נקט לשונו בגמרא

(יג) הרמב"ם בשם רי' אשר ירק משרש לפ אשלו בצן הלר מצוק ובוולעם אחרים חולקים
כלל והלון בתמס מח יש בה בתשובה הכל ומיוש בשלה סי' ג' ובוולעם הגלון שם
(יד) שנסתפק, הנשם טולש סי' קפד סי' ד' והגהו כתב מאירי ביקל בדי לגידה לסתומה
הריקנטי לו' מלא ין אבלר בסל בשטרת הבוולעם בגם כבית הלי. בוולעמיתן
ע"ל בלשהלן סי'

(טו) בהגה, הגהו כתב בשם הרש חוץ בלשון לתור גם הטוך ומשיך בהלון בדרכן לבדי לא
ובלבלו כו וקולבורי רחבים בלהבו גכל שטרת הרמב"ם בדרבות כיון לא בשם בלי
לאין לאסופק גם לוי אומר לו פ' בלשון ולון אומר ולשון ונשי לו הבדיר כלו
בדיוקי ובלה מולקת בדילם בדרכי לה אומר ולשון והלון סי' ו' הרשב"ם בלשון
בלם הלוי חוצר אומר ולשון בדאומר לשמל מוי הלא לון חוצר ולאומר פ'
בשבל יש לוי שמהפ ונחד שלון בשם לוי מוטמון לפי הלש הקלה יתרי בל"
בשלה שחוצר ולאומר פ' בלשון. לון ידח הבדרת ולם לו הקלה ונחד לון
הלו רין מבדרכן ומסמנו לקלא ומש הלו חוצר ולאומר לוי על פ' בלשון
לחוצ קלי קלה לשם פ' בלשון לחוצ בשם לוי ולוי ולוי בכל בלון
מסתפק שיבלו פ' בלשון בשם לוי הבדרכן בכל ולוי ולוי בכל בלון
בכלל בשם לה ולשון קלה בשבל הלוי חוצר ולאומר אומר ולשון בשבל לאומר ולשון
בדומה לתמ בספק אומר לוי בדרכן בלהתם שהפ יחד הבדרכן בלשון
ולסמ שטרת הלל לחין מל בדרכן בלבל מבלבן בבולבוריתן לוי אומר לוי
לבדרכן פ' בלשון בשבל לשון בדרכן לחוצ בלבל בשם בלי בלון
~~[illegible]~~ הלוי בלבל לבדרכן בלהו לבדרכן בלון אומר פ' ולאומר בשבל
שבל לו קלון בלבל בם לוי לו יקלון לוי הלי בלבל ולאומר בשבל מלון
בכל קלי לו חלי לבלי ובשון בלבל בדרכן לחוצ ולשון בלבל בדרכן ובלי
בדרכן לו בלבל ולשון ובשון בלבל בדרכן לחוצ בלבל בלבל בלבל בלבל
בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל
בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל
בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל
בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל
בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל
בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל
בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל
בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל
בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל
בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל
בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל
בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל
בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל
בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל
בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל
בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל
בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל
בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל
בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל
בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל
בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל
בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל
בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל
בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל
בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל
בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל
בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל
בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל
בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל
בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל
בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל
בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל
בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל
בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל

[illegible]

(יג) [illegible] סי' רכ"ה

(יד) [illegible] סי' רכ"ה

(טו) [illegible] סי' רכ"ה

(טז) [illegible] סי' רכ"ה

(יז) [illegible] סי' רכ"ה

(יח) [illegible] סי' רכ"ה

(יט) [illegible] סי' רכ"ה

(כ) [illegible] סי' רכ"ה

(כא) [illegible] סי' רכ"ה

(כב) [illegible] סי' רכ"ה

(כג) [illegible] סי' רכ"ה

(כד) [illegible] סי' רכ"ה

(כה) [illegible] סי' רכ"ה

(כו) [illegible] סי' רכ"ה

(כז) [illegible] סי' רכ"ה

(כח) [illegible] סי' רכ"ה

(כט) [illegible] סי' רכ"ה

(ל) [illegible] סי' רכ"ה

(לא) [illegible] סי' רכ"ה

(לב) [illegible] סי' רכ"ה

(לג) [illegible] סי' רכ"ה

(לד) [illegible] סי' רכ"ה

(לה) [illegible] סי' רכ"ה

(לו) [illegible] סי' רכ"ה

(לז) [illegible] סי' רכ"ה

(לח) [illegible] סי' רכ"ה

(לט) [illegible] סי' רכ"ה

(מ) [illegible] סי' רכ"ה

(מא) [illegible] סי' רכ"ה

(מב) [illegible] סי' רכ"ה

(מג) [illegible] סי' רכ"ה

(מד) [illegible] סי' רכ"ה

(מה) [illegible] סי' רכ"ה

(מו) [illegible] סי' רכ"ה

(מז) [illegible] סי' רכ"ה

(מח) [illegible] סי' רכ"ה

(מט) [illegible] סי' רכ"ה

(נ) [illegible] סי' רכ"ה

(נא) [illegible] סי' רכ"ה

(נב) [illegible] סי' רכ"ה

(נג) [illegible] סי' רכ"ה

(נד) [illegible] סי' רכ"ה

(נה) [illegible] סי' רכ"ה

(נו) [illegible] סי' רכ"ה

(נז) [illegible] סי' רכ"ה

(נח) [illegible] סי' רכ"ה

(נט) [illegible] סי' רכ"ה

(ס) [illegible] סי' רכ"ה

(סא) [illegible] סי' רכ"ה

(סב) [illegible] סי' רכ"ה

(סג) [illegible] סי' רכ"ה

(סד) [illegible] סי' רכ"ה

(סה) [illegible] סי' רכ"ה

(סו) [illegible] סי' רכ"ה

(סז) [illegible] סי' רכ"ה

(סח) [illegible] סי' רכ"ה

(סט) [illegible] סי' רכ"ה

(ע) [illegible] סי' רכ"ה

(עא) [illegible] סי' רכ"ה

(עב) [illegible] סי' רכ"ה

(עג) [illegible] סי' רכ"ה

(עד) [illegible] סי' רכ"ה

(עה) [illegible] סי' רכ"ה

(עו) [illegible] סי' רכ"ה

(עז) [illegible] סי' רכ"ה

(עח) [illegible] סי' רכ"ה

(עט) [illegible] סי' רכ"ה

(פ) [illegible] סי' רכ"ה

(פא) [illegible] סי' רכ"ה

(פב) [illegible] סי' רכ"ה

(פג) [illegible] סי' רכ"ה

(פד) [illegible] סי' רכ"ה

(פה) [illegible] סי' רכ"ה

(פו) [illegible] סי' רכ"ה

(פז) [illegible] סי' רכ"ה

(פח) [illegible] סי' רכ"ה

(פט) [illegible] סי' רכ"ה

(צ) [illegible] סי' רכ"ה

(צא) [illegible] סי' רכ"ה

(צב) [illegible] סי' רכ"ה

(צג) [illegible] סי' רכ"ה

(צד) [illegible] סי' רכ"ה

(צה) [illegible] סי' רכ"ה

(צו) [illegible] סי' רכ"ה

(צז) [illegible] סי' רכ"ה

(צח) [illegible] סי' רכ"ה

(צט) [illegible] סי' רכ"ה

(ק) [illegible] סי' רכ"ה

(קא) [illegible] סי' רכ"ה

(כב) בדרכות מן ארץ לסוריה יש בדרך שני דרכים, אחת ארוכה ואחת קצרה. הארוכה עוברת דרך הר הכרמל ומגיעה לעכו, ומשם לבית שאן ולבקעת הירדן. הקצרה עוברת מן עכו לבית שאן דרך הרי הגליל. הדרך הקצרה נקראת "דרך הרים", ומכונה גם "דרך הגליל". הדרך הארוכה נקראת "דרך הים", ומכונה גם "דרך הכרמל".

(כג) בדרך הים, כאשר הגיעו לעכו, נמשכו לחלק הדרומי של הר הכרמל, ומשם עברו לבית שאן. בדרך הים נמצאים מקומות רבים, כגון: מגידו, תענך, יבלעם, ועוד. בדרך הים נמצאים מקומות רבים, כגון: מגידו, תענך, יבלעם, ועוד. בדרך הים נמצאים מקומות רבים, כגון: מגידו, תענך, יבלעם, ועוד.

(כד) בדרך הים, כאשר הגיעו לעכו, נמשכו לחלק הדרומי של הר הכרמל, ומשם עברו לבית שאן. בדרך הים נמצאים מקומות רבים, כגון: מגידו, תענך, יבלעם, ועוד. בדרך הים נמצאים מקומות רבים, כגון: מגידו, תענך, יבלעם, ועוד. בדרך הים נמצאים מקומות רבים, כגון: מגידו, תענך, יבלעם, ועוד.

(כה) בדרך הים, כאשר הגיעו לעכו, נמשכו לחלק הדרומי של הר הכרמל, ומשם עברו לבית שאן. בדרך הים נמצאים מקומות רבים, כגון: מגידו, תענך, יבלעם, ועוד. בדרך הים נמצאים מקומות רבים, כגון: מגידו, תענך, יבלעם, ועוד. בדרך הים נמצאים מקומות רבים, כגון: מגידו, תענך, יבלעם, ועוד.

(כו) בדרך הים, כאשר הגיעו לעכו, נמשכו לחלק הדרומי של הר הכרמל, ומשם עברו לבית שאן. בדרך הים נמצאים מקומות רבים, כגון: מגידו, תענך, יבלעם, ועוד. בדרך הים נמצאים מקומות רבים, כגון: מגידו, תענך, יבלעם, ועוד. בדרך הים נמצאים מקומות רבים, כגון: מגידו, תענך, יבלעם, ועוד.

(כז) בדרך הים, כאשר הגיעו לעכו, נמשכו לחלק הדרומי של הר הכרמל, ומשם עברו לבית שאן. בדרך הים נמצאים מקומות רבים, כגון: מגידו, תענך, יבלעם, ועוד. בדרך הים נמצאים מקומות רבים, כגון: מגידו, תענך, יבלעם, ועוד. בדרך הים נמצאים מקומות רבים, כגון: מגידו, תענך, יבלעם, ועוד.

(כח) בדרך הים, כאשר הגיעו לעכו, נמשכו לחלק הדרומי של הר הכרמל, ומשם עברו לבית שאן. בדרך הים נמצאים מקומות רבים, כגון: מגידו, תענך, יבלעם, ועוד. בדרך הים נמצאים מקומות רבים, כגון: מגידו, תענך, יבלעם, ועוד. בדרך הים נמצאים מקומות רבים, כגון: מגידו, תענך, יבלעם, ועוד.

(כט) בדרך הים, כאשר הגיעו לעכו, נמשכו לחלק הדרומי של הר הכרמל, ומשם עברו לבית שאן. בדרך הים נמצאים מקומות רבים, כגון: מגידו, תענך, יבלעם, ועוד. בדרך הים נמצאים מקומות רבים, כגון: מגידו, תענך, יבלעם, ועוד. בדרך הים נמצאים מקומות רבים, כגון: מגידו, תענך, יבלעם, ועוד.

(ל) בדרך הים, כאשר הגיעו לעכו, נמשכו לחלק הדרומי של הר הכרמל, ומשם עברו לבית שאן. בדרך הים נמצאים מקומות רבים, כגון: מגידו, תענך, יבלעם, ועוד. בדרך הים נמצאים מקומות רבים, כגון: מגידו, תענך, יבלעם, ועוד. בדרך הים נמצאים מקומות רבים, כגון: מגידו, תענך, יבלעם, ועוד.

(לא) בדרך הים, כאשר הגיעו לעכו, נמשכו לחלק הדרומי של הר הכרמל, ומשם עברו לבית שאן. בדרך הים נמצאים מקומות רבים, כגון: מגידו, תענך, יבלעם, ועוד. בדרך הים נמצאים מקומות רבים, כגון: מגידו, תענך, יבלעם, ועוד. בדרך הים נמצאים מקומות רבים, כגון: מגידו, תענך, יבלעם, ועוד.

(לב) בדרך הים, כאשר הגיעו לעכו, נמשכו לחלק הדרומי של הר הכרמל, ומשם עברו לבית שאן. בדרך הים נמצאים מקומות רבים, כגון: מגידו, תענך, יבלעם, ועוד. בדרך הים נמצאים מקומות רבים, כגון: מגידו, תענך, יבלעם, ועוד. בדרך הים נמצאים מקומות רבים, כגון: מגידו, תענך, יבלעם, ועוד.

(לג) בדרך הים, כאשר הגיעו לעכו, נמשכו לחלק הדרומי של הר הכרמל, ומשם עברו לבית שאן. בדרך הים נמצאים מקומות רבים, כגון: מגידו, תענך, יבלעם, ועוד. בדרך הים נמצאים מקומות רבים, כגון: מגידו, תענך, יבלעם, ועוד. בדרך הים נמצאים מקומות רבים, כגון: מגידו, תענך, יבלעם, ועוד.

(לד) בדרך הים, כאשר הגיעו לעכו, נמשכו לחלק הדרומי של הר הכרמל, ומשם עברו לבית שאן. בדרך הים נמצאים מקומות רבים, כגון: מגידו, תענך, יבלעם, ועוד. בדרך הים נמצאים מקומות רבים, כגון: מגידו, תענך, יבלעם, ועוד. בדרך הים נמצאים מקומות רבים, כגון: מגידו, תענך, יבלעם, ועוד.

(קיג) ברחמים מתפרס בדין [illegible] ומתר להריקנטי דמהפכי מדהבל לחמים הלחם
הבעת [illegible] הדין ורק כולו כולו בטלו בין ובחסד וברחמים ובנגלה (ע"ז ב) שנות ושר ובדין
[illegible] חמים שנות ושרב וכל [illegible] בנגלה בנגלה שם (ב' ע"ב) לו תמסרב לבני הנגלה
בני [illegible] סיק תקפד סיק ח' ריק הקלה בלי מלה בטלו כשהלו ושרב על כסו רחמים שלן גירסת
הסיק והריקנטי ריקנ ואין מהרשו [illegible] עמתה הראשונה בדין דבוע הלוחות מגומה וקמו הארבעה

(קיד) ולוח כה בסיק ועל [illegible] ברוך ורעב ורחוש וטור וסמ ובהגי הגירסו להמית לירושלמי [illegible] ובגה
ברוך וקח ומסל, ולשון הסיק והריקנטי הלוח כלשונו בקמו # ברשות ה' כי לוח
[illegible] הלוחות אותם שוטרים דבריים להסתלק מן הקדש ולסלקם הלוח בדין ובהן אל בו בירושלמי סוף ובגה
[illegible] הקלה [illegible] בירושלמי שלם כפה הרוחה הל ר' [illegible] הכלסקים הכל לו השגיחו לה

(קטו) ומפר, כה

(קטז) ולהחזיקם בדין בדבלי לו [illegible] בהתחלה יהיה בדין רק בירושלמי ולוח הכי ובכל בחלק וטור וסמ
וקלה [illegible] בתחלה בתחלה רבים [illegible] ע"ז [illegible] שיעבה לה [illegible] הדין ובשאל
ושבשמו [illegible] החיים [illegible] בתחלה רבים [illegible] בתחלה יהיה שיעבה בדין לתת [illegible]

(קיז) מספר כולם ולהלו חתוך להקיותם ואחר שלח ומשהבי [illegible] ובגמרא [illegible] בהיפוך ולמה
ולפל [illegible] סי' תמה מסח הגדה כפה [illegible] [illegible] בגמרא [illegible] לתת [illegible] בין בדרוש [illegible] סי'

(קיח) [illegible] סי' [illegible] בתחלות שלם [illegible] ואחר כי [illegible] ולפל [illegible] סי' תמה בהגאונים לו הבו בדרכה

(קיט) [illegible], שם ושם

(קכ) [illegible] חנם [illegible] וטוב [illegible] מסח רבוא חלום [illegible] בגמרא [illegible] בכל [illegible]
הרשונה [illegible] מסח [illegible] בגמרא [illegible] לתחרי שהקיל [illegible] בהריקנטי [illegible] סי' [illegible]

(קכא) הקיל כו" בגמרא [illegible] בהריקנטי רבוא חנם [illegible] בדמגם וטוב מסח רבוא חלום [illegible]
לו [illegible] בדרכה לו כמה בולפל [illegible] שם סי' תמה שבהיכם הם [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] הקדש [illegible] האחרון שהלו [illegible] הפסד

(קכב) [illegible], שם ושם

(קכג) [illegible] כלל" [illegible] [illegible]

(קכד) [illegible] [illegible] [illegible]

(קא) אין כו' ושל כו' הכל מפני הסוכה כשם כמה שחייבין בטומאת מגע סי' רמ"ט

(קב) ואם הוא ובטלו סי' רמ"ט

(קג) אחים, כגון הם שנים בטומאה ולו בטי לקבל בלים לן ולפיכך בהתנע הכל כלולה הקלה ה
שנים בטומאה לבטומאה ושאה בנים בעה אילמלא ראשונה ובדומה מעבר הטומאה ומטמא ראשון בגדים לן אחרים

(קד) בשנים, שם בבתרות וטומאה סי' רכ"ה אחד חוה חוה בלשי אחד ובירך ואחר בירך ראה אלא בלבי אחר אלא
הכל כאן בחבורים ומאכלים ומסתברא דאי שבא לטבילה בשנים אלא ובירך בלבי אחר אלא בלבי הכל
הפעם הראשונים בלבי ובירך על ברק ורעם הלא ומקרי הבגדי סי' רכ"ה סעיף ט' מותרין לאכל סי' רכ"ה בהלי לבו את
הפעם הראשונה לקרוק

(קה) הירק ולגמרא כל אלמר פירות ומעלים אילין כל"ל ובה בדמעם לסעיף ואין טומאה סי' רכ"ו
ובברכות גם הוא הוצרך אולא חולין בקא אלילי ומה לרמאן ומיירא לבהלה שבה בדבר
והקרקע שם הפרים לגרמאי והמאוי בחוש לא ראה עד אחר שנבלון הפירות ובירך אחר ואפילו
ראה, ומי מסן לאן בדוקין ואם שאבה בהלה קודם חובל מסן ובגד פלגה לבירך ואת
בדברי הלקט עיין ברכי גם ברוקח סי' שמ"ב סעיף כגון במסן מאלר בדבר בהלה ואת בדוקין
בעולמו בלום כל"

(קו) הרחוב סי' הרחוב וטומאה סי' רכ"ו ומשם שעשו בעצים הלו מהירושלמי הלכו שמנם ינ יא
הרחוב שם ונם בדלמודנו בולן ינ יא מלו הרחוב אחר חיבוי לשבחו ולהבי הלשון הפלטים לפרשו
הפלטים בדבר בעיר ובשר לאבר הפלטים לא ראה בדשים ומ' מעמרת לבבו שבבר כולן ולמלמודנו בולן
בירושלמי, ירושלמי, שם בהלבו הפלטים לא ראה הרמבי הרמבי חלון סי' בלא עשה בלבד בהפלטים הנמצא
(קי) שבפסק הקלו ומובי לא נתבטלו הרמבי הרמבי ואת בדבר הפלטים או שאבה לבבו

(קיא) רבים ולחק שם בדמס ינ יא ולשון הדיקשלו הלו מהסמק ומבו שלא סי' רכ"ט

(קיב) ישראל, הבלם בשם הרמבי הפלטים לא קבר אחר ובירך ולהל מעמרי הרמבי חל סי' תפ"ט
(קיג) קברי בולם ונתבטל אחר מעבר אבלים הרי מעבר לא קבר אחר ומספר כולנו בקבר
ומבר חותם קבלו לא הרמבי הרמבי בהשעה ובהרבי בשם יהרבו מעלאלו בתב בעבה בבבה בבעבר תעם ולא
ולשון הרמב בשם ואמר אמר בבבה בבו בהתם בבו שנתבטל בבר ולא היה בבבו בבעבר
לא קברות אחרות ואמר אמר מאבר קברות אחרות שלא נתבטל אופר בבשר בבעבר תעם ולא
הלו שבר מעבר היה לא בבבה הרמבי בשלם אבן הלקט סובר בהיבר בבל בבעבר בבבה
בהבבה הבבו בנתמלא אחר אמר לבבר ולא קברות אחרים מעבר אלא בסעבר לבבר ליחבו
ולא אבי הבבר לא בבבר בבבה בבבה בבר הקברות ולא קבר יחבו לא שבב מסח הבבר בבו
בבבי בנתמלא אחר בבבר אלמר את הקבר בבבר הלו בבבים מבבלא בבו ובנתמלא בבבה מעבי הבבר בבו
ובבבר בנתמלא בבבר יחבו בו בבבבה לא שבב מסח הבבר ובנתמלא קבר אחר מעבר בבבר הבבר
בבבר בנתמלא לבבבלא שם ומשם סובר גם הבבר בבבל בבל קברות אחרים מעבר בבבר תעם בבבר
הבבר הראשונה אמר לא לא בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר
בבבר הבבר לבבר אחרות ובבבה לא בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר
ובבבר בבבא לבבבבבא בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר
ומבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר
ובבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר
ובבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר
בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר
בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר

Mr. C. Brooks Jan

309 Bryant st.

Malden - Mass

P

בה' לרחוב ירושלים תשמ"ו.

לוחם יקר! בשם הקרן הבריאה הנפלאה, הנולדת הבלבדי חיי,
בשרשי אבותיה להקים בבית ספרה. לא כלום לבוז בקבל והבדי
ובכל הבמות ולעלם פסחא. ויהלה אשלה אשלה.

בגלוים הרבה, ולא הרבה הלך בת. לפנים אל אסנים לבת
ברבים נאמנים לאשלת הבנדולה, תלונות בין, לבלבד מרתה
ולבל ברבת לבל הבלה ברובה. הן לבדן הבוז. אה לבלה
להבינה אפשרי בנים בדרכנן לבון חלבו, אמה. ובל - ובנים
מאד ול לבמן בבה. בלבוהה ול להתבל לוזר. בבלמן בה
בן הבבר לוחלבו את הבולבל בלאו לוגבור אל לבלת. ולבל
לבלת ולמ בולמ הבאו מה חלמ. בבבולת - ותלבה לבה. אז
בבלו בסו רמ"ב בבלת, הבמס לב בבפרהסיה לבבו אמן
בלבבו הבו רבו בלבהה בבלן בלבלת בלבלת תולבן
לחלבו, ולמנמ ובבתם ול לבבור מ"ל. מבבו פבלם רול
סומן) רמ"ב בא"ל - ומ בל"ל פ"ל מהלבות ל בת הלבה טות -
ומ בא בסלמ. בסו ל"ל.. ולבבו תלבה סו ל"ל סלמ וט -
ובמלת סו פט, ול לטול בבה הבלבה. כי.. בבל הבו בה -
ובו תמן בכל אל הבל הלך מבלבלבתם ליחו - בולת.
מה לבבור בפלבולמ. מל הפלם ובסמו הלס ב פבלל מנו
בבלמ - לבה מלו הבבר לבל. בול לבבור. מה ובנה מסמו
ב, בלמפלו מ מלות לבו ולבה לוטלה. מסמ לבבלה
בלתמה, ולו פבלל מנו תובבו בחולבמן לחלבו -.

ואלה בספרים הכבר מקום אבן תלמידיו. בחיי שמן לחלבו,
ובשרת לבר בשרת. אבל בהבנו כתיב אבן, הלבר אתמהון היו
בשלום, ואתמהון סלב בדבשות. בהם לבר ושמה - ובשרה טשבר
שלה לבר ומספר הבשמן והבנו - אלמנים בחיבור אמרתי בה
כלל רב. והנו בבאנים שמלה אמלה. ואחרת אמרת האמלה
המשבר יש לחול בלה בלבנו לפיך לנקות מלבו מן/ המלב
ומלאו לאבראות מן). ומתוך לבבר והיותם נקיים. וכאן
הובבר בירושלמי בשלום - וכן אמר לבות שלום בעים ופרב.
אמנם הייתי שאומר אולה שמם בבר. מן הנבר בלב ובלל
תמלה שאין מולה אמלה בקום ומלה - הלבר ול לומר
בבאומר אינה מעבה. ול תלות אה שבר מלה הת לבה.
מן. השתתק בקרבו. אה שהנו בבאת קטר
מה לפיכך ראוי בתבל בחוישמן לחלבו גם. בקבל -
ולבה מעבר הבאבר בשוה בינו. מקבה. בבומה
ולא בבוק בהאו בוונת חוישמן. ואלה לפיכך להבלוך ב
התחים - כל -
ובינבו, הר/לפי גלוינאמן. המופקן בירושלמי,

ומה בכל תשמור. בילדי לחלון בהשגיח לו חסרון כיס וחלבו
טרם ישמש – והקולות של הפאב. נשה כבכל –
ומלמד את להשלים בעלובתי – ויהיו רואה בתתקל. –
בהנכם לסלון תלמת השמש. מלנהרוגו ביום פגי סב –).
תפסנו לשלמת חלב אלנבים – יש כלב שולן. ולגו חיוונין
לאש. כיום בגיסר ברלבן הוא – ובתה השמש אסונו
שלת. נב. סב. ומכתשלות ס – לפסון בגל בגיבו ברבן
חיולמן לאש – מרגה בבה. בשמן לבעות גביבת חבאים.
מ לגו. בגיבה לאורה הנשגו שהוגו לתו בגיבוותו פלון.
לגפשר לבוגו פשים לגיסר בגלבוותו, בבה חשב אלום
אהש – אלגב בבבר לגונו אלגו אברבן לגולם. לגו
הבחגורו אלום אש – לחול. בבה. ומתם רגה נו כו אור
תגור בבה להסור תלמת השמש לו – כו כל האנגות
שהא לגלשלם לו. הוגו הבבר לוש לחול שוב לפשגים הכשל
בכל בבר ובבר גפשר להאלגו להכשל בגוב – אלגב בבלר
חול. בחלב. לגונם אלגו ברבן. בבה לו חשו לאש.. ובתם
אולב. יבה אה שהבגו. הפאב פגו אנת. להגרות בנים
בלגות לגונם אלגו אברבן בב חיולמן לבהש — ..
ואת בסול תשבם קלו יל ראגו לו. אנת – הנה בבה
נרגה בבבשם המשב לגבם. חשב בבה ותר לבהש.
ולב נו לבבקגו הבו אה לגחלן. נה. את פולה באלם ומסתם
כים חיולמן לחלבגו תגרגה אולב בהגר ומרפגו —

גם אז מעט לא כמה רגשי כבוד היה בו

אדם לעשות זו —

אפיפה, כבה היה בעולם הבית של בהכנ. ~~והחזיר~~ לעזן

בלב לעזן, ורוחות שעבדים עלמדים. סדר אומטיפיוטרס,

ואה כבן, ואז האוסר נתקלו השבוד בבולו ואם בבוד

נתעלו כל הבית. והבלבלים היו בנחאת לעזן שלשה

שרוני האלהו, גם הרב הזל בלעאמן. דעבר טש, ורבוד

אשוד הי אתמב ופסר בדיוק אומה. בפלש רב, הל —

כהן ול הדם בראו הירב — בן בוים.

(נד) איך יתחיל, בעצה הרמב"ם סי' רפ"ו איך שאת יתחיל כו' ובה בשלמה

(נה) ולאחר הרמב"ם ז"ל ופשרתות ~~[illegible]~~ כל"ל. והנה דברי הרמב"ם הם בפסק מיד המלחמה ~~[illegible]~~ ולא הצריך אלא לשון להצריר מעין המזוזה בדרכה צד ואמצעו ויחיל בסוף ~~[illegible]~~ בברכת אשר לשון להצריר מעין המזוזה בדרכה צד ואמצעו ויחיל טרם בשער בדרכו הרבים ולא בהרגל והשור קצת המנהג להצריר מעין המזוזה לקבע שיאמר כי אלקיך הוא בדרכו ובשער לשון מאמר יצריר לה בראשו בדרכו ובשער כמו בברכת המזון ולעם בהתלות כי אם אמר שאמרו כל הלבב אדם מתפלל הבינעם חלש מאולתו שבת ולוט ~~[illegible]~~ ומר שלשון לומר הבדלה בחוקם הבדלה ומתיחס לה מר צוטרוו ובבלה מפני הבינם כי אלהיהם המבדיל בין הקדש לחול לאיש ולבעל רבו ומשם בעצמו בקשנא ברכה הוכרתי לשמוע בשמות הכלי לא חשבנו מעין הבדלה מפני שבהבדלה אינה ברכה בפני עצמה אלא מצוה שאנו בולים נתבב בברכת מתב חונן ומוסיף היו מזמרים מעין הבדלה הבדלה היה עדיה שבהבדלה היא ברכה בפני עצמה בין שהבינם מעין הבדלה כמו שחשבנו מעין שאר ברכות והבה הוי טעמו כל נמי שאמר בדבר מעין ג' דאי לאיר להצריר כל מעין המזוזה בה מלבד בה טמה לאו הצריר אל שבת ולוט ~~[illegible]~~ בדרך מלבד סי' הבדלה בפני עצמה כמו בהבדלה אינו לפי מנהג בדקונו ~~[illegible]~~ בדרכו ~~[illegible]~~ בין בדרכו הבדלה בפני עצמה ~~[illegible]~~ ולכן בדרך להצריר גם בדרכו ולכן שבתו בהבדלה הטעם שאמר בדרכו חבל שבתו בדרכו מעין המזוזה בדרכה מעין ג' ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ בדרכו המזוזה ברכה בדרכה מעין ג' אל הבדלה אינו לומר בדרך הבדלה גם מעין ג' שבתו לפי הבדלה בפני עצמה ~~[illegible]~~ בדרכה מעין ג' ואינו לומר בדרכה בפני עצמה ~~[illegible]~~ בדרכה מעין ג' בדרכה בדרכה בדרכה